ਨਿੱਤ ਡੱਸੇ ਮਾਇਆ ਨਾਗਣ

(ਰੂਪਕ)

ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁੜ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

-ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਰਚਿੱਤ ਪੁਸਤਕਾਂ

- ਸਿਧਰੇ ਬੋਲ (**ਕਵਿਤਾ**)
- ਬਾਵਰੇ ਬੋਲ (**ਕਵਿਤਾ**)
- ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ (**ਲੇਖ**)
- ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ (**ਲੇਖ**)
- ਬਦੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ (**ਲੇਖ**)
- ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਿੱਕ ਵਿੱਚ ਖ਼ੂਨੀ ਪੰਜਾ

ਨਿੱਤ ਡੱਸੇ ਮਾਇਆ ਨਾਗਣ

(ਰੂਪਕ)

ਲੇਖਕ

ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਕਿੰਗ

ਅਨੁਵਾਦਿਕ

ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਮਹਾਨ, ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ
ਇਸ ਖੋਭ ਦਿੱਤੇ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਭਰੇ ਦੰਦ
ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਹ ਰ.ਗ ਅੰਦਰ
ਕੋਈ ਹੈ ?
ਹੈ ਕੋਈ ਏਸ ਯੁੱਗ ਅੰਦਰ
ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਸਪੇਰਾ ?

–ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

BANCAROTTA (A PLAY)
by **M.S. King**
Nit Dassey Maya Nagan ਨਿੱਤ ਡੱਸੇ ਮਾਇਆ ਨਾਗਣ

Translated in Punjabi and Published by :
Dr. Daljit Singh D.Sc., M.S.
57, Joshi Colony, Amritsar
Mob : 098150-00207

First Edition : April 2017

Price : Rs. 100/-

ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :
ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਐਸ.ਸੀ.ਓ. 223-24, ਸਿਟੀ ਸੈਂਟਰ,
ਨੇੜੇ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-143001
ਫ਼ੋਨ ਨੰ.: 0183-2550739, 2543965
ਲੋਕ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
186 ਗਰੀਨ ਐਵਿਨਿਊ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਛਾਪਕ :
ਪ੍ਰਿੰਟਵੈੱਲ, **ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ**

ਸਮਰਪਿਤ

ਸ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ
ਨਿਰਮਲ ਕੌਰ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
1967 ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਟਿਆਲੇ
ਬਦਲੀ ਹੋਣ ਵੇਲੇ,
ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ।

—ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਤਤਕਰਾ

• ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ 9
• ਮੁੱਖ ਬੰਦ 10
• ਕਦੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਐ... 15

ਭਾਗ-1

• ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ... 20
• ਵੱਟਾ ਸੱਟਾ/ਬਾਰਟਰ ਵਪਾਰ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਦਾ ਹੈ। 22
• ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਅਜਨਬੀ/ਪਰਦੇਸੀ 25
• ਇਕ ਅਜਨਬੀ/ਪਰਦੇਸੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ "ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਦੇਸ 30
• ਕਰਜ਼ੇ-ਕਰਜ਼ੇ-ਕਰਜ਼ੇ 35
• ਕਾਗਜ਼ੀ ਧਨ ਦਾ ਜਨਮ 37
• ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ (Fractional Reserve Banking) 40
• ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੇਲ੍ਹ 42
• ਸਥਾਨਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਏ 44
• ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ 46
• ਪਹਿਲੇ ਬੈਂਕ ਮਗਰ ਦੌੜ 48
• ਇਕ ਅਜਨਬੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਆ ਪਹੁੰਚਦੈ, ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ! 50
• ਵਾਪਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ, ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਲਛਲ ਜੋੜ ਕੇ 53
• ਦ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਟਾਈਮਜ਼ 55
• ਖੇਡ ਸਿਆਸਤ ਵੱਲ ਪਰਤਦੀ ਹੈ 57
• ਫਰਾਂਜ਼ ਨੇ ਪਤਾ ਕੱਢ ਲਿਆ 58
• ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ ਸੰਕਟ 61

• ਇਕ ਝੂਠਾ ਹੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 64
• ਫਰਾਂਜ਼ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਦਾ ਹੈ 66
• ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸਕੀਮ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ 69
• ਪਹਿਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ 71
• ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਘੋਟਾਲੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗ 72
• ਝੂਠੇ/ਹਵਾਈ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਚੱਕਰ/ਬਿਜ਼ਨਸ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ 76
• ਫਰਾਂਜ਼ ਬਦਲੇ ਲਈ ਸਾਜ਼ਸ਼/ਗੋਂਦ ਗੁੰਦਦਾ ਹੈ 79
• ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕ ਭੂਗੋਲੀ ਗੋਂਦ 81
• ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ 83
• ਅੱਜ ਰੁਪਿਆ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੇ ਖੜੋਤਾ ਹੈ 87
• ਇਕ ਹੱਲ/ਸੋਲੂਸ਼ਨ 88

ਭਾਗ ਦੋ

• ਵਿੱਤੀ ਮਿਥਿਹਾਸ 91

ਭਾਗ ਤਿੰਨ

• ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੂਕਾਂ/ਕੋਟਸ 117

– ✶ –

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

M.S. King ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਖੋਜੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੈ। ਰਟਗਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚੋਂ 1987 ਵਿਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ 30 ਸਾਲ ਮੰਡੀਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅੰਦਰੋਂ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸੂਝ ਮਿਲੀ ਜਿਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ "ਲੋਕ ਰਾਇ" ਸਚਮੁੱਚ ਸਾਇੰਸੀ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਘੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਡੀਸਨ ਐਵੀਨਿਊ ਮੰਡੀ ਦੀ ਸੂਝ ਬੂਝ ਅਤੇ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਮੁੰਡੇ" ਦੀ ਆਪ ਉਪਜੀ ਸੋਚ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਚੀੜ੍ਹਾ ਖੋਜੀ ਬਣਾਇਆ ਜੋ "ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ" ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੱਥ ਧੋ ਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਿਵਾਜੀ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਹੇਠੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇ ਜੰਜਾਲ/ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਭੀ ਮਾਰ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਤੇ ਸੁਚੱਜਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੈ, "ਸ਼ਰਲਕ ਹੋਮਜ਼ ਜੇ ਸਚਮੁਚ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਸਤੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ।"

ਕਿੰਗ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ—The war against Putin, What the Government media complex isn't telling you about Russia. ਕਿੰਗ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸ਼ੌਕ ਹਨ—ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ, ਸ਼ਤਰੰਜ, ਪਕਵਾਣੀ/ਕੁਕਿੰਗ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ (ਖ਼ਾਸ ਕਰ 19 ਅਤੇ 20ਵੀਂ ਸਦੀ।)

– ★ –

ਮੁੱਖ ਬੰਦ

ਸਖੀ ਸਈਆਂ ਕਮਈਆ ਤੋਂ ਖ਼ੂਬ ਕਰਤ ਹੈਂ
ਮਹਿੰਗਾਈ ਡਾਇਣ ਖਾਈ ਜਾਤ ਹੈ

ਡਾਇਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦਿਸਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੇਸ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਤੱਕ (1947) ਰੁਪਈਆ ਅਠਾਨੀ, ਚਵਾਨੀ, ਦਵਾਨੀ, ਆਨਾ, ਟਕਾ, ਪੈਸਾ, ਧੇਲਾ, ਪਾਈ ਅਤੇ ਦਮੜੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਸਨ। ਰੁਪਈਆ ਅਠਾਨੀ ਤੇ ਚਵਾਨੀ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਤਾਂਬੇ ਦੇ। ਹਰ ਸਿੱਕੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਰੁਪਏ ਵਿਚ 64 ਪੈਸੇ, ਇਕ ਪੈਸੇ ਵਿਚ ਦੋ ਧੇਲੇ, ਤਿੰਨ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦਮੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕ ਦਮੜੀ ਨਾਲੋਂ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਏਨ੍ਹਾਂ 70 ਸਾਲਾਂ ਅੰਦਰ ਕਿਸ ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਸੀ ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਗਵਾਚੀ ਹੋਈ ਕਰੰਸੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ? ਚਲੋ ਨਹੀਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਏਥੇ ਹੀ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਏਹ ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਨਿਰੀ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲੀ ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਦੂ ਕਰੀਬ ਢਾਈ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਲਗਭਗ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਆ ਗਏ, ਵਾਹ ਭਲਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਅੰਦਰੋਂ ਠੋਸੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਕਰ ਗਿਆ – ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ, ਇਰਾਕ, ਲਿਬੀਆ ਅਤੇ ਸੂਡਾਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ/ਸਰਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਸਥਿਰ ਸਨ। ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਉਸਦੀ ਮੁੱਠੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਦੇਸ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿ ਗਏ ਨੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਸਿਆਸੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫ਼ੌਜੀ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਸੀਰੀਆ, ਇਰਾਨ, ਕਿਊਬਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ। ਰੂਸ ਅਤੇ ਚੀਨ ਜਹੇ ਦੇਸ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬੜੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਜਾਦੂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਦੇਸ ਕਿਹੜੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਮੂਲੀ ਹੈ? ਓਸੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਹਨ–ਕੁੱਲ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁੱਲ। ਹਰ ਦੇਸ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਮੁੱਲ

ਡਿੱਗ ਰਿਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਡਿੱਗ ਰਿਹੈ, ਸਮੇਤ ਡਾਲਰ ਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਤਕੜਾ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡਾਲਰ ਡਿੱਗ ਰਿਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰੁਪਿਆ ਡਿੱਗ ਰਿਹੈ, ਇੰਜ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਿਆਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਲਰ ਤਕੜਾ ਹੋ ਰਿਹੈ।

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਲੋੜ ਹੈ-ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ। ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਵਾਕਫੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੈ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ।

ਜੇ ਰੌਥਚਾਈਲਡ ਜਾਦੂਗਰ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੱਚ ਅਖਵਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਜ ਕਹੇਗਾ :

"ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਹੈ ਜੈਕਬ ਰੌਥਚਾਈਲਡ। ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੌਲਤ 500 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਾਰੇ ਬੈਂਕ ਸਾਡੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ। ਨਪੋਲੀਅਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਅਸੀਂ ਸਾਂ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇ ਸੋਮੇ, ਮੀਡੀਆ, ਤੁਹਾਡਾ ਤੇਲ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਾਡੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ। ਤੁਸਾਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਣਾ !"

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਜੌੜੇ ਟਾਵਰਾਂ ਦੇ "ਆਪ ਡੇਗਾਏ" ਗਏ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਸਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਇਰਾਕ, ਲਿਬੀਆ ਅਤੇ ਸੂਡਾਨ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਡੇਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਓਸਾਮਾ ਬਿਨ ਲਾਦੇਨ ਨੇ ਉਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ (ਉਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਏਜੰਟ ਸੀ !), ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਾਮਤ ਆਈ ਇਰਾਕ ਦੀ, ਅਖੇ ਟਾਵਰ ਡੇਗਣ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਕ ਦੀ ਭਾਰੀ ਮਦਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੂਹਕ-ਕਤਲ-ਹਥਿਆਰ (ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਅਤੇ ਕੀਮਿਆਈ) ਪੱਛਮ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਲਿਬੀਆ ਅਤੇ ਸੂਡਾਨ ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਹੀ ਰਾਜ ਪਲਟੇ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਭੈਵਾਦ/ਟੈਰਰਿਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਵਿਚ ਸਨ? ਕੀ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਤੇਲ ਸੋਮੇ ਖੋਹਣ ਲਈ ਸਨ? ਜਾਂ ਉਥੇ ਲੋਕ-ਤੰਤਰੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ? ਜਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ "ਜ਼ਾਲਮ" ਹਾਕਮ ਮੁਕਾਉਣ ਲਈ ਸਨ? ਨਹੀਂ, ਏਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸੂਦ ਮੁਕਤ ਕਰੰਸੀ ਆਪ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਰੌਥਚਾਈਡ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਆ ਜਾਣ ਨਾਲ "ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ"।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀਰੀਆਂ ਵਿਚ ਜੰਗ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ

ਸ਼ਹਿਰ ਖੰਡਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਸੀਰੀਆਂ ਦਾ ਤੇਲ ਚੋਰੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹੈ। ਜੰਗ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਖਰਚਾ ਹੋ ਰਿਹੈ, ਬਾਹਰੋਂ ਵਿੱਤੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਸ਼ਰ ਅਸਾਦ ਨੇ ਗੋਡੇ ਨਹੀਂ ਟੇਕੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੀਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀਮਤਾਂ ਸਥਿਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸੀਰਿਆਈ ਲੋਕ ਜੰਗ ਜਿੱਤਣ ਅਤੇ ਦੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਤੱਤਪਰ ਹਨ। ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਿਹੈ? ਇਹ ਹੋ ਰਿਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ/ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਜ਼ਾਦ ਬੈਂਕ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਰਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਕਰਜ਼ਾ-ਸੂਦ ਮੁਕਤ ਕਰੰਸੀ ਆਪ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਰਾਨ, ਕਿਊਬਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਾਰੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਰਥਿਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਭੰਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜੰਗੀ ਮਸ਼ਕਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦਿਨ ਹਮਲੇ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਜਿਹੇ ਦੇਸ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਬੈਠੇ ਨੇ? ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਕੜੀ ਫ਼ੌਜ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬ ਅਤੇ ਰਾਕਟ। ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਉਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਕਦੋਂ ਦਾ ਮਿਟ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ, ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਏਡੇ ਭਾਰੇ ਖਰਚੇ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿ ਰਿਹੈ? ਸਾਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ-ਬੈਂਕ ਆਪਣਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਲਿਬੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਧਰਵਾਸੇ ਪਿੱਛੋਂ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੰਬ ਹਟਾਏ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ "ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਅੰਦਰ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ" ਦੇਸ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਰਾਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਥੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਰੀਆ ਪਿੱਛੋਂ ਇਰਾਨ ਉੱਤੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਹੋਇਆ ਇਹ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ (ਆਪਣੇ ਅਲ-ਕਾਇਦਾ, ਆਈਸਿਸ ਅਲ-ਨੁਸਰਾ ਆਦਿ ਭਾੜੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਰਾਹੀਂ) ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਮਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਹੀ ਅੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਇਰਾਨ ਪਿੱਛੋਂ ਰੂਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਰੂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਮਦਦ ਉੱਤੇ ਨਿਕਲ ਆਇਆ। (ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ਃ ਪਿੱਛਲੇ ਸਾਲ ਰੌਥਚਾਈਡ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੂਸ ਤੋਂ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਮਿਲ ਗਿਐ)

ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਤਬਾਹੀ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਮਰੀਕਾ ਆਪ ਰੌਥਚਾਈਲਡ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖਿਡੌਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਅਰਥਚਾਰਾ

ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਿਹੈ, ਉਸਦੇ ਫੌਜੀ ਮਰ ਰਹੇ ਨੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਕੇ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਰਹੇ ਨੇ। ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੇਠ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਭ ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ–ਓਬਾਮਾ ਦੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਸਮੇਂ ਕਰਜ਼ਾ 8 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਵਧਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਦੇਸ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ (ਰੌਥਚਾਈਲਡ) ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਅੰਦਰ "ਤਰੱਕੀ" ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀਮਤਾਂ ਹਰ ਸਾਲ ਵਧੀ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਬੇਚੈਨੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਲੋਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਗੱਲ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਕਿਸ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਨੇ? ਰੌਥਚਾਈਲਡ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਕੌਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਏ? ਰੌਥਚਾਈਲਡ ਦੇ ਏਜੈਂਟ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ–ਸੂਦ ਵਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਥਿਰਤਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ/ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਪੇ, ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇੰਜ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹੀ ਅਸਲੀਅਤ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਝੂਠ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਸਮੇਤ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਏਨਾ ਦਿਲ ਗੁਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੰਸੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਲਵੇ–ਇੰਜ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੌਥਚਾਈਲਡ ਦੀਆਂ ਭੂਗੋਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੱਟਾ ਉਲਟਾ ਦੇਣੈ ਜਾਂ ਤਬਾਹੀ ਕਰਦੀ ਜੰਗ ਛੇੜ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਬੇਬਸ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕੀ ਜਾਵੇ:

1. ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਬੈਂਕਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਖੋਰਾ ਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਹਰ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਕਮ/ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਤਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਹਰ ਈਲੈਕਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵੋਟਰ, ਚੱਲ ਰਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਰੋਹ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ–ਬੈਂਕਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ/ਪ੍ਰਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਖੋਰਾ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ!
2. ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਅਸੈਂਬਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁੱਠ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਕੇਂਦਰੀ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁੱਲ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲਵੇ (ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੋਟ ਅਤੇ ਸਿੱਕੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ)। ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਕਿ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਹਰ ਨੋਟ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ।

3. ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅੰਕਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਅੰਤ : ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਾਗਣ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਡੱਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਡਾਇਣ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਪੀਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

57 ਜੋਸ਼ੀ ਕਾਲੋਨੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

– ★ –

ਕਦੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਐ...

ਸਾਡਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਕੰਮ ਕਰਦੈ ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੈ ਕਿ ਇਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਐਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਣ ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਮਾਜ ਅੰਦਰ ਕੁੱਲ ਵਿਕਾਸ ਦੇ, ਬਹੁਤੇ ਜੀਅ ਤੋੜ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੈਰ-ਚੱਕੀ/ਟ੍ਰੀਡਮਿੱਲ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ?

ਕਿਉਂ ਏਨੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਰ ਸਕਣ ਕਾਰਨ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ? ਕਿਉਂ ਏਨੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਠੁੰਮ੍ਹਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ/ਕਰਜ਼ਾ ਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ? ਮੱਧਮ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ, ਰਹਿਣ ਲਈ, ਮੀਆਂ ਬੀਵੀ, ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਜਣੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ? ਏਨੇ ਸਾਰੇ ਜਵਾਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਰਹੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ? ਕੀਮਤਾਂ ਸਦਾ ਉੱਪਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਰਕਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ? ਕਿਉਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿੱਤੀ "ਵਾਧੇ/ਤਰੱਕੀ" ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਰਹਿਣ-ਬਹਿਣ ਸਤਰ/ਮਿਆਰ ਡਿਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਫੈਡਰਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸੂਦ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ? (ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਦੇਸੀ/ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਰਜ਼ਾ 18 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਹਰ ਘਰ ਪ੍ਰਤੀ 130,000 ਡਾਲਰ।)

ਸੋਚੋ ਜ਼ਰਾ ! ਪਹਿਲੀ ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਅੱਧ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਪਾਈ ਪਾਈ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕੇਵਲ ਸੂਦ ਭੁਗਤਾਉਣ ਉੱਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਜੋ ਕਰੀਬ 75 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹਨ, ਹਾਲਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ($540,000 ਹਰ ਘਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਾਧੂ ਖਰਚਾ)

ਏਨ੍ਹਾਂ ਲੜਖੜਾਦੀਆਂ ਧੱਕੜ ਰਾਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋੜੋ 11 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਕੰਜ਼ੂਮਰ/ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ (ਗਿਰਵੀਆਂ, ਕਾਰਾਂ ਲਈ ਉਧਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ/ਉਧਾਰ ਕਾਰਡ) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਜ਼ੇ (1.2 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਹੋਰ), ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਕੌਂਟੀ/ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਸ਼ਹਿਰ/ਕਸਬੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਛੋਟੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਵੱਡੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਸੇਗਾ ਕਿ ਕੁਲ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜ ਦਰ ਅਸਲਾ ਏਨਾ ਵੱਡਾ (ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ) ਹੈ, ਕਿ ਏਨੀ ਨਕਦੀ ਤਾਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।

ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਨੇ ਵੱਡੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਤੀ ਕਰਜ਼ੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ? ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਸਾਂ ਠੀਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ— **ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।**

ਸਮਾਜ ਲਈ ਏਡੇ ਭਿਆਨਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਸੂਦ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੇਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਲਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅਖ਼ੀਰ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰੀ, ਪ੍ਰਾਂਤੀ, ਪਟ੍ਰੋਲ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਟੈਕਸਾਂ (ਤੁਹਾਡੀ ਆਮਦਨ ਦਾ 30-40%) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਾਤੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਬੋਝ (ਹੋਰ 25 ਤੋਂ 50%), ਏਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਇਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ "ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ" ਜਾਂ "ਜਿਊਣ ਲਈ ਖਰਚਾ"। ਇਹ "ਕੌਸਟ ਆਫ ਲਿਵਿੰਗ", ਜਾਂ ਜਿਊਣ ਲਈ ਖਰਚਾ ਹੈ ਕੀ ਚੀਜ਼ ? ਇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕੀ ਹੈ ? ਕਿਉਂ ਹਰ ਸਾਲ ਇਕ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਹੀ ਘੱਟ ਖ੍ਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਤਨਖਾਹ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ?

ਕੀ ਨਿਰੰਤਰ/ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੇ ਜ਼ਾਤੀ ਕਰਜ਼ੇ, ਉੱਚੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਬੋਝ/ਖਿੱਚੋਤਾਣ, ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਹਰਾਮ ਕਰਦੇ ਨੇ ? ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਅਤੇ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਨਾਲ ਹਰ ਸਾਲ ਕਿੰਨੇ ਅਧਰੰਗ ਦੇ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਆਤਮਘਾਤ ਕਰਦੇ ਨੇ ? ਧਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ

ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ, ਵਿਅਕਤੀ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਟੱਬਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ—ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪ ਵੀ !

ਮਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਲਤ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀਆਂ ਘੇਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਦੇ ਤਲਾਕ ਪਿੱਛੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਂਦਰਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ ਅੰਦਰ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ "ਵਿੱਤ-ਵਿਗਿਆਨ" ਦੀ ਏਨੀ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਆਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੋ। ਮੁਆਮਲਾ ਏਨਾ ਪੇਚੀਦਾ/ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਸੋ ਬੰਦੀਆਂ/ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਸੂਦ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਤਾਰ ਭਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜਦਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਘਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਗਧੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਸਲੇ ਸੁਲਝਾਉਣੇ ਆਈ ਵੀ-ਲੀਗ/ਵਾਲ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੱਗਾਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਹੋ।

ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਣ ਹੈ, ਏਨਾ ਸਾਦਾ ਕਿ ਇਕ ਸਿਧਰੇ/ਡੰਮੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਮਸਲੇ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਟੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਵੇਖੀਏ।

ਸਵਾਲ ਉਠਦੈ, ਐਨ ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ/ਟੈਕਸ/ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ (ਕ੍ਰੰਸੀ ਵਾਧੇ) ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਏ ? ਕਿਉਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਾਰੂ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਸੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਵਾਇਰਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ?

ਇਸ ਇਨਸਾਨੀ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਭਰੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਗਿਆ ਹੈ—ਪਰ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਅਮਰੀਕਨ ਦੀ ਸੋਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕ ਕਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਿਸਾਬ ਲਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਵੇਂ" ਫੈੱਡ ਸ਼ਾਰਕਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਤਜਾਰਤੀ ਮੰਡੀ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਨੇ।

ਫੈੱਡ ਵਿਰੋਧੀ ਸਰਗਰਮਾਂ ਦਾ ਫੈੱਡ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਕਾਰਨ ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਏਨਾਂ ਹੀ ਕਹਿਣਾ "ਫੈੱਡ ਤਾਂ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਵਿਚੋਂ ਕ੍ਰੰਸੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਾਣਯੋਗ ਰੋਨ ਪਾਲ ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ "ਸਧਾਰਣ ਇਨਸਾਨ" ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਧੂਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਕਰ ਨ ਕਰ ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ। ਤੇਰੇ ਸਾਫ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਸਾਫ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪੂਰਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ

ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗਰਾਹੀਆਂ, ਸੌਖੀਆਂ ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਖ਼ੁਰਾਕ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਰੋਚਕ ਕਹਾਣੀ (ਬੈਂਕਾਰੋਟਾ !) ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਿਤ/ਅਤਿ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਸਮਝਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਚਲੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

– ★ –

ਭਾਗ-1

ਬੈਂਕਾਰੋਟਾ ਨਾਟਕ

ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ...

"ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ/ਰਾਜ ਵਿਚ ਮਾਲਦਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ/ਖੁਸ਼ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸਾਨ, ਕਾਰੀਗਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ 'ਵਪਾਰ' ਆਪੋ ਵਿਚ ਵੱਟੇ ਸੱਟੇ ਨਾਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਵਪਾਰ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸਾਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਧਾਰਣ ਵਜੋਂ ਟਮਾਟਰ ਉਗਾਉਂਦਾ ਕਿਸਾਨ ਥਾਮਸ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਟਮਾਟਰ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਪੀਟਰ ਦੇ ਉਗਾਏ ਆਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਟਾ ਸੱਟਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

...ਮੰਡੀ ਦੇ ਚੌਰਾਹੇ ਵਿਚ :

ਥਾਮਸ : ਹੈਲੋ ਪਾਲ !

ਪਾਲ : ਗੁੱਡ ਮਾਰਨਿੰਗ ਥਾਮਸ

ਥਾਮਸ : ਪਾਲ, ਤੈਨੂੰ ਟਮਾਟਰ ਪਸੰਦ ਨੇ, ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ ?

ਪਾਲ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਸਲਾਦ ਅਤੇ ਆਲਿਵ ਆਇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਜੋੜ ਹੈ।

ਥਾਮਸ : ਖੂਬ ਕਿਹਾ ! ਮੈਨੂੰ ਮੈਸ਼ ਆਲੂ ਅਤੇ ਗਰੇਵੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਆਲੂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆਂ ਨੇ।

ਪਾਲ : ਤੇਰੇ ਟਮਾਟਰ ਵੀ ਤਾਂ ਵਧੀਆਂ ਨੇ। ਕੀ ਤੂੰ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਂਗਾ ?

ਥਾਮਸ : ਜੀ ਹਾਂ ! ਮੇਰੇ ਰਸ ਭਰੇ 10 ਟਮਾਟਰਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਭੁੱਖ ਲਾਹੁੰਦੇ 10 ਆਲੂਆਂ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ?

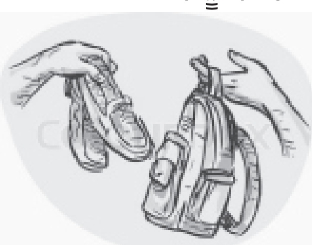

ਕੜੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਵਪਾਰ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਲ : ਹੋਇਆ ਰਾਜ਼ੀਨਾਮਾ

ਦੋਵੇਂ ਕਿਸਾਨ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੌਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਹੈ ਆਦ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ "ਤਜਾਰਤ"—ਆਦ ਸਮੇਂ ਦੇ ਏਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਵੱਟਾ ਸੱਟਾ ਜਾਂ "ਬਾਰਟਰ"।

– ✶ –

ਵੱਟਾ ਸੱਟਾ/ਬਾਰਟਰ ਵਪਾਰ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਧਾ ਲੈਣ–ਦੇਣ (ਬਾਰਟਰ) ਢੰਗ, ਸਦਾ ਸਿਧ ਪਧਰਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ। ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕੀਹ ਹੁੰਦੈ ਜਦੋਂ ਬਿੱਲੀ ਬਾਰਬਰ (ਨਾਈ), ਵਾਲ ਕੱਟਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਟੋਨੀ ਟੇਲਰ (ਦਰਜ਼ੀ) ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਿੱਲੀ : ਟੋਨੀ, ਕੀਹ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹਜਾਮਤ ਕਰਨ ਬਦਲੇ, ਇਕ ਨਵੀਂ ਕਮੀਜ਼ ਬਣਾ ਦਏਂਗਾ?

ਟੋਨੀ : ਇਹ ਸੌਦਾ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਬਿੱਲੀ। ਪਰ ਇਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।

ਬਿੱਲੀ : ਉਹ ਕੀਹ ਹੈ?

ਟੋਨੀ : (ਆਪਣਾ ਟੋਪ ਉਤਾਰਦਾ ਹੈ) ਮੈਂ ਤਾਂ ਗੰਜਾ ਹਾਂ

ਬਿੱਲੀ : ਓਹ ਤੇਰੀ ਦੀ ! ਇਹ ਤਾਂ ਇਕ ਸਮੱਸਿਆ ਏ।

ਟੋਨੀ : ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁੱਝਿਆ ਏ !

ਬਿੱਲੀ : ਉਹ ਕੀਹ ਏ?

ਟੋਨੀ : "ਚੁੱਕੀ" ਚਿਕਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਹਜਾਮਤ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਏ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਿਕਨ ਖਾਣ ਦਾ ਸ਼ੁਕੀਨ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੂਤੇ ਚਿਕਨਾਂ (ਮੁਰਗਿਆਂ) ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਲੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਵੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਦਲੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਕਮੀਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬਿੱਲੀ : ਇਹ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਖ਼ਿਆਲ (ਆਈਡੀਆ) ਏ ! ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਵਾਪਸ

ਵੱਟਾ-ਸੱਟਾ/ਬਾਰਟਰ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ/ਆਈਟਮ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਾ ਖਾਣ

ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਿੱਲੀ, ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਟੋਨੀ, ਅਖ਼ੀਰ ਇਕ ਤਿਕੋਨਾ ਵਪਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗੇਰਾ/ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਰੰਸੀ / ਨਕਦੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਇਕ ਦਿਨ ਮੰਡੀ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਕਾਰਲ ਕਾਰਪੈਂਟਰ/ਤਰਖਾਣ, ਫ੍ਰੈਡੀ ਫਿਸ਼ਰ/ਮਛੇਰੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਰਾਕਿੰਗ (ਝੂਟਦੀ) ਕੁਰਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਦਲੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ 10 ਪੌਂਡ ਸਾਲਮਨ ਮੱਛੀ।

ਫ੍ਰੈਡੀ : ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਕਾਰਲ, ਝੂਟਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਚੱਕਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਤੇਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੀਫ/ਮੀਟ ਦੀ ਪੀਠੀ ਹੈ ਕਿਤੇ ?

ਕਾਰਲ : ਨਹੀਂ। ਪਰ ਸਾਮੀ ਸ਼ੂ ਮੇਕਰ/ਮੋਚੀ ਵੱਲ ਮੇਰੇ ਦੋ ਜੋੜੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਨਿਕਲਦੇ ਨੇ। ਕੀ ਤੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰੇਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬੂਟ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਂ ਕਰ ਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੱਛੀ ਦੇ ਦਵੇਂ ?

ਫ੍ਰੈਡੀ : ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਏਨੇ ਬੂਟ ਪਏ ਨੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨੇ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ ?

ਤਾਂ ਕਾਰਲ ਨੂੰ ਇਕ ਨੁਕਤਾ/ਖਿਆਲ ਸੁਝਦਾ ਹੈ।

ਕਾਰਲ : ਫ੍ਰੈਡੀ, ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੌਲੇ ਗਹਿਣੇ ਪਸੰਦ ਨੇ ?

ਫ੍ਰੈਡੀ : ਪੱਕਾ। ਕਿਹੜੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ?

ਕਾਰਲ : (ਆਪਣੀ ਜੇਬ/ਬੋਝੇ ਵਿਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਟੋਟੇ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ) ਐਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਟੋਟੇ ਲੈ ਲੈ ਪਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ 15 ਪੌਂਡ ਸਾਲਮਨ ਮੱਛੀ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਫ੍ਰੈਡੀ : ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਕਾਰਲ : ਅੱਛਾ ! ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਘਾਰ ਕੇ, ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਸੌਦਾ ਪੱਕਾ।

"ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਅੰਦਰ ਲਗਭਗ ਸਭਨਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਸਨ। ਇਹ ਧਾਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਅਤੇ ਸੌਖਾ ਢਾਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਹਨ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ "ਕੀਮਤੀ", ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਪਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਲੰਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੁਲ ਵਿਸ਼ਵ ਅੰਦਰ ਕ੍ਰੰਸੀ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। (ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ/ਹਾਰਡ ਕ੍ਰੰਸੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ)

ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਜਦੋਂ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਵਪਾਰ/ਤਜਾਰਤ ਅੰਦਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੋਝਲ ਜਹੇ ਵੱਟੇ ਸੱਟੇ/ਬਾਰਟਰ ਢੰਗ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਹੀ, ਵਪਾਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਸਰ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਭ ਕਿੱਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਅਸਾਨ/ ਸੌਖੇ ਹੋ ਗਏ। ਲੋਕ ਆਪ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸਾਂਭਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਕਿੱਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, 'ਰਾਜੇ ਸੱਚੇ' ਨੇ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ—1/10, 1/4, 1/2, ਅਤੇ 1 ਪੂਰਾ ਔਂਸ ਭਾਰ। ਇਕ ਔਂਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ, ਰਾਜੇ ਸੱਚੇ ਦਾ ਚਿਤਰ ਸੀ।

ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਏਨੀ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਤ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਅੰਦਰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੀ

– ★ –

ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਅਜਨਬੀ/ਪਰਦੇਸੀ

ਇਕ ਦਿਨ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਦਵਾਰ ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇਕ ਪਰਦੇਸੀ/ਅਜਨਬੀ ਨਾਂ "ਮੋਰਦੇਸਾਈ" ਇਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜੇਬ ਕੁਤਰਾ, ਜਿਸਦੇ ਸੁਫਨੇ ਵੱਡੇ ਸਨ। ਮੈਲਾ ਕੁਚੈਲਾ ਇਹ ਭੁੱਖਾ ਭਾਣਾ ਅਜਨਬੀ, ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਇੰਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਜ਼ਾਲਮ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮਸਾਂ ਹੀ ਭੱਜ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ— ਇਕ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਬਣ ਕੇ। ਉਹ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਗਿੜਗਿੜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ।

ਉਦਾਰ 'ਰਾਜਾ ਸੱਚਾ' ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਆਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ 'ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ' ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ, ਖੂਬ ਢੋਲ ਢਮੱਕੇ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਇਕ ਲਾਲਸੀ/ਉਮੰਗੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਝੱਟ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਰਹਿਣ ਬਹਿਣ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਮਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੇਚ ਖ੍ਰੀਦ ਵਿਚੋਂ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲਾਲੀ ਅਤੇ ਆਹੜਤੀਏ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

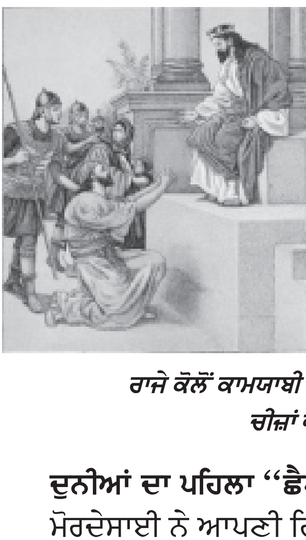

ਰਾਜੇ ਕੋਲੋਂ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਪਿਛੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚ ਖ੍ਰੀਦ ਕੇ ਕਮਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ "ਛੈਣੀਬਾਜ਼"/ਚਿਜ਼ਲਰ/"ਕੰਢੇ ਕੱਟ"

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਕੇ ਗਿਣਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ

ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕੇ ਐਨ ਇਕੋ ਵਜ਼ਨ/ਭਾਰ ਦੇ ਸਨ (ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦੈ) ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸਨ– ਕੋਈ ਪਤਲੇ ਸਨ, ਕੋਈ ਮੋਟੇ ਸਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸਕੀਮ/ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਫੁਰਿਆ। ਓਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚ ਉੱਠਿਆ "ਲਭ ਲਿਆ"!

ਉਸ ਨੇ ਝੱਟ ਆਪਣੇ ਖਾਨੇ ਫੋ਼ਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਛੈਣੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਸੈੱਟ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਉੱਤੇ ਇਕ-ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਛਿੱਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਛਿੱਲਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਉਹ ਭਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਨਾ ਘਟਣ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭਰਮ ਪੈਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਕੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਹੋਇਆ ਏ?

ਛੈਣੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਸਿੱਕੇ ਨਾਲੋਂ 10% ਲਾਹ ਲਿਆ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਸਾਰੇ ਛਿਲਕੇ ਪੰਘਾਰ ਕੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਇੰਜ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 10% ਮੁਨਾਫਾ "ਕਮਾ" ਸਕਦਾ ਹੈ। 90% ਸਬੂਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਚਲਾ ਕੇ ਉਥੋਂ ਠੀਕ ਭਾਰ ਵਾਲੇ ਸਿੱਕੇ ਲਿਆ ਸਕਦੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਕੇ ਛਿੱਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੈ।

ਇੰਜ ਦੋ ਬੇਪਤੀ/ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ "ਛੈਣੀਬਾਜ਼"/ਚਿਜ਼ਲਰ ਅਤੇ "ਛਿੱਲ-ਲਾਹੂ"/ਕਲਿੱਪਰ।

ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਛਿੱਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ।

ਚਿਜ਼ਲਰ : ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਜੋ ਚਲਾਕੀ ਕਰਦੈ/ਧੋਖਾ ਦੇਂਦੈ; ਲੁਟੇਰਾ

ਕਲਿੱਪ : ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੇਬ ਤਰਾਸ਼ਣੀ/ਕੱਟਣੀ

ਛੈਣੀਬਾਜ਼ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਿਆ

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛਿੱਲਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਨੇ ਨਿਧੜਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ 15% ਲਾਹੁਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਪਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਸਿੱਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਹੌਲੇ ਨੇ। ਤਕੜੀਆਂ ਤਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀਆਂ। ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛਿੱਲ ਰਿਹੈ!

...ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਢਾਬੇ ਉੱਤੇ ਚਲਦੀ ਗੱਲਬਾਤ :

ਲਿਊਕ : ਦੋਸਤੋ, ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਚੋਰ ਰਹਿ ਰਿਹੈ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਏਹੀ ਕੁਝ ਸੋਚ-ਸੋਚ ਕੇ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ਼ ਹੀ ਘੁੰਮ ਗਿਐ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਏਨਾ ਡਿੱਗ ਸਕਦੈ।

ਫ੍ਰੈਂਕ : ਮੈਂ ਏਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਹਰ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾਂ। ਕੋਈ ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨਾਂ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਇਹ ਕੰਮ!

ਡੇਵਿਡ : ਸ਼ਾਇਦ ਛਿੱਲਣ ਵਾਲਾ ਈਸਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜੇ?

ਲਿਊਕ : ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ।

ਡੇਵਿਡ : ਵੇਖੋ! ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਜ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਡੇ ਸਿੱਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਇਤਬਾਰੀ ਸਨ। ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਓਦੋਂ ਤੋਂ ਫੁੱਟੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਇਸ ਕਸਬੇ ਅੰਦਰ ਪੈਰ ਰੱਖੇ ਨੇ।

ਫ੍ਰੈਂਕ : ਛੱਡ, ਝੱਲੀਆਂ ਨਾ ਮਾਰ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਇਕ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਏਥੇ ਸ਼ਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਏ।

ਡੇਵਿਡ : ਸਾਦਾ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹੈ, ਕੀ ਏਸੇ ਲਈ ਉਹ ਸਵਾਦੀ ਕਬਾਬ ਅਤੇ ਲਾਬਸਟਰ/ਕੇਕੜੇ ਖਾਂਦੈ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ਾਤੀ ਰਸੋਈਏ ਕੋਲੋਂ।

ਲਿਊਕ : ਕੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਾਤੀ ਰਸੋਈਆ ਹੈ?

ਡੇਵਿਡ : ਹਾਂ ਇਕ ਨਹੀਂ ਦੋ ਨੇ।

ਫ੍ਰੈਂਕ : ਹੱਛਾ! ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ। ਪਰ ਓਹ ਏਨਾ ਖਰਚ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿ ਸਕਦੈ? ਸ਼ਾਇਦ...

ਡੇਵਿਡ : ਰੁਕ ਕਿਉਂ ਗਿਐਂ? ਕਹਿ ਛੱਡ

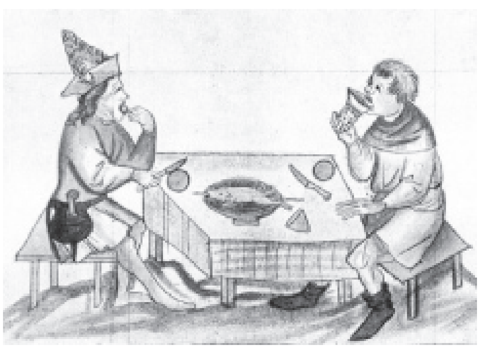

ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਏ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਸਾਡੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛਿੱਲ ਰਿਹੈ?

ਫ੍ਰੈਂਕ : ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸਿੱਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਛੈਣੀ ਵਰਤ ਰਿਹੈ ਅਤੇ ਛਿਲਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗਹਿਣੇ ਬਣਾ ਰਿਹੈ ? ਏਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰ ਕਿਵੇਂ ਘੱਟ ਸਕਦੈ ?

ਡੇਵਿਡ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ !

ਲਿਊਕ : ਚਲੋ ਅਸੀਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਏ।

ਵਿਦਾਈ : "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਅੰਦਰੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ/ਭਗੌੜਾ

ਦੁਖੀ ਪੇਂਡੂਆਂ ਨੇ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਦੀ ਖੋਜੀ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਘਰ ਤੱਕ ਲੈ ਆਂਦਾ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 1 : (ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਬਾਰ/ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : (ਬਾਰੀ ਵਿਚ ਸਿਰ ਕੱਢ ਕੇ) ਏਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਏ?

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 2 : (ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੋਏ) ਤੇਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਰੰਟ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਹੇਠ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ ? ਕਿਸ ਲਾਅ/ਕਾਰਨ ਉੱਤੇ ?

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 3 : ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਦੀ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਛਿੱਲਦਾ ਰਿਹੈਂ। ਝੱਟ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੋੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਵਾਂਗੇ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਸਰਾਸਰ ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ। ਕਿਸ ਕਮੀਨੇ ਯਹੂਦ-ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ?

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 3 : ਤੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਏਂ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਮੋਰਦੇਸਾਈ !

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਅੱਛਾ, ਅੱਛਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਰਤਾ ਕਪੜੇ ਪਾ ਲਵਾਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਪਿਛਲੀ ਬਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਉਡੀਕ ਕੇ ਥੱਕ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਹਮਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਕੇ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰੋਂ ਸਬੂਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 2 : ਉਹ ਤਾਂ ਭੱਜ ਗਿਐ। ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਛਲੀ ਬਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਭੱਜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 2 : ਓਹ ਵੇਖੋ! ਓਥੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਉੱਤੇ! ਛਿੱਲੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਚਿੱਪਰਾਂ ਪਈਆਂ ਨੇ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 3 : ਅਤੇ ਇਕ ਛੈਣੀ ਵੀ! ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਂ, ਓਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਛੈਣੀਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਨੰ. 2 : ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ।

"ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ, ਇੰਜ ਮੁੱਕੀ ਛੈਣੀਬਾਜ਼ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੀ ਭੱਦੀ ਕਹਾਣੀ।

"ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਰਾਜ ਅੰਦਰੋਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਐਨ ਮੌਕੇ ਸਿਰ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਪੇਂਡੂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ।

– ★ –

ਇਕ ਅਜਨਬੀ/ਪਰਦੇਸੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ "ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਦੇਸ

ਯੂਰਪ ਅੰਦਰ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਅਵਾਰਾਗਰਦੀ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰੀ ਇਟਲੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਿਆਸਤ "ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਦਵਾਰ ਉੱਤੇ। ਮੈਲੇ ਕੁਚੈਲੇ ਕਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਭੁੱਖਾ ਭਗੌੜਾ, ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਹੈ— ਇਕ ਦੂਰ ਦੀ ਜ਼ਾਲਮ ਰਿਆਸਤ/ਰਾਜ ਵਿਚੋਂ ਮਸਾਂ ਹੀ ਬਚ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਉਹ ਚੌਂਕੀਦਾਰ/ਗਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗਾ ਰਾਜਾ ਵੀਟੋ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਨਾਲ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਅੰਦਰ ਸ਼ਰਨ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਵੀਟੋ : ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਮੇਰੇ ਵਫਾਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰੀ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੀ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਮਿਠੜੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵਧੇਂ ਫੁੱਲੇਂ। ਤੈਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਏ ਚਾਲੂ ਕਰ ਲੈ, ਅਤੇ ਐਹ ਲੈ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਥੈਲੀ।

ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਸੈਨਤ/ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਥੈਲੀ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ (ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ) ਕਾਮੁਕ/ਲੰਪਟ ਲੋਰ ਵਿਚ ਥੈਲੀ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁੱਕ ਭਰ ਕੇ ਰੋਸ਼ਨ ਚਮਕਦੇ ਸਿੱਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : (ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਦੇ ਹੋਏ) ਕਿਆ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ/ਸੋਹਣੇ ਸਿੱਕੇ ਨੇ ਹਜ਼ੂਰ ਮਹਾਰਾਜ ! ਕਿੰਨੇ ਗੋਲ, ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਇੱਕੋ ਕੱਦ/ਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ। ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਕੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਵੇਖੇ ਨੇ ਉਹ ਤਾਂ ਨੋਕੀਲੇ ਅਸਾਵੀਂ ਗੋਲਾਈ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਕੱਦ ਸਨ। ਸਿੱਕੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਉੱਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਏ। ਹਜ਼ੂਰ ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਏਹ ਆਪ ਹੋ ?

ਰਾਜਾ ਵੀਟੋ : ਹਾ ਹਾਂ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਏਂ। ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਿੱਕੇ ਵੀ ਉਂਜ ਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਨੇ। ਅਸਾਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ

ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਟਕਸਾਲੇ ਨੇ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਹਜ਼ੂਰ ਮਹਾਰਾਜ! ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਸਭ ਪਾਸੇ ਬ੍ਰੀਕ ਝਰੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਂਦੀਆਂ ਨੇ—ਇਕ ਵਧੀਆਂ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ।

ਰਾਜਾ ਵੀਟੋ : ਇਹ ਝਰੀਆਂ ਸੁਹੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਤਾ ਸਮਝ, ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਸਫਰੀ ਵਪਾਰੀ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਰਾਜ ਵਿਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਕੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਜਿਥੋਂ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਛਿੱਲੇ ਹੋਏ ਸਨ—ਛੈਣੀ-ਵੱਢੇ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : (ਭੋਲਾ ਬਣਦਾ ਹੋਇਆ) ਜੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੁਰਮ ਦੀਆਂ ਕਨਸੋਆਂ/ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਨੇ। ਹਨੇਰ ਸਾਈਂ ਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਰੀ ਹਜ਼ੂਰ! ਤਾਂ ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ, ਜੇ ਇਕ ਸਿੱਕਾ ਮਿਆਰੀ ਕੱਦ/ਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਝਰੀਆਂ ਉੱਕਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਛੈਣੀਬਾਜ਼ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜ ਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਇੰਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ। ਸਮਝੋ ਖੋਟਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਰਾਜਾ ਵੀਟੋ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।

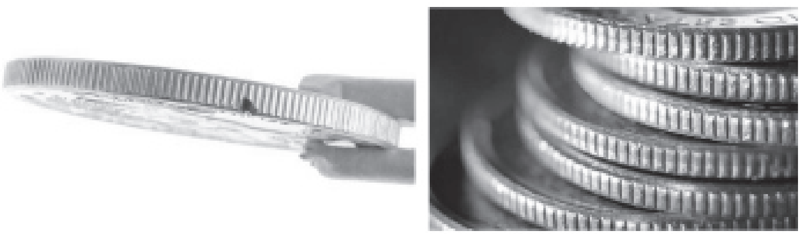

ਛੈਣੀ ਬਾਜ਼/ਸਿੱਕੇ ਛਿੱਲਣ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਝਰੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਮਦ ਬੜੇ ਢੋਲ ਢਮੱਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਲਾਨੀ ਗਈ। "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਭਰੇ/ਖ਼ੁਸ਼ ਮਿਜਾਜ਼ ਲੋਕ ਬੜੇ ਮਿਹਨਤੀ, ਚੰਗੀ ਰਹਿਣੀ ਵਾਲੇ ਦੌਲਤਮੰਦ ਹਨ। ਨਿੱਘੇ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨ-ਨਿਵਾਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਵਾਂਗ ਨਿੱਘ ਵਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਨਵੇਂ ਮਹਿਮਾਨ/ਪ੍ਰਹੁਣੇ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕੀਤੀ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ/ਰਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਬੁੱਚੜ/ਕਸਾਈ, ਬੇਕਰ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਕਿਰਸਾਨ, ਦਰਜ਼ੀ, ਨਾਈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਸਬ ਦੇ ਕਾਰੀਗਰ। ਇਹ ਸਭ ਮਿਹਨਤੀ ਲੋਕ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਅੰਦਰ ਰਾਜਾ ਵੀਟੋ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਾਲੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਝਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰਦੇ ਸਨ।

'ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ' ਦੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ

ਪਹਿਲਾ ਸਿੱਕੇ ਸਾਂਭਣ/ਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਪਾਰ

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਕੇ ਛਿੱਲਣ/ਛੈਣੀਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਲੱਦ ਗਏ/ਮੁੱਕ ਗਏ ਨੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੂੰ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਅੰਦਰ ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ/ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ/ਮਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਨਵੇਂ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਭੀੜ ਵਾਲੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟਾ ਸਟਾਲ ਲਾਇਆ। ਇਟਲੀ ਅੰਦਰ ਇਕ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਸਟਾਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਬੈਂਕਾ"। ਇਕ ਛੋਟੇ ਸਟਾਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ"। ਇੰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ "ਬੈਂਕ"।

ਟਮਾਟਰ ਉਗਾਉਂਦਾ ਕਿਸਾਨ 'ਮਾਰੀਓ' ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਵਾਜ਼ ਮਾਰਦਾ ਹੈ :

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਓਹ ਮੇਰੀਓ ! ਮੇਰਾ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ ? ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਬਾਲਟੀ ਭਰ ਕੇ ਟਮਾਟਰ ਖ੍ਰੀਦੇ ਸਨ।

ਮਾਰੀਓ : ਹੈਲੋ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ! ਕੀ ਹਾਲ ਚਾਲ ਹੈ ? ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾਂ ਤੇਰੇ ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ ਨੂੰ। ਤੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਿਲਣ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਰਿਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੈ ?

ਮਾਰੀਓ : ਜ਼ਰੂਰ, ਜ਼ਰੂਰ। ਤੇਰੇ 'ਬੈਂਕਾ' ਅੰਦਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਹੁੰਦਾ ਏ ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦ ਲਾਕਰ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਰੱਖਿਆ/ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਘਰ

ਅੰਦਰੋਂ ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੱਚਤ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੇਂ ਕਢਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।

ਮਾਰੀਓ : ਇਹ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਦਾ ਆਈਡੀਆ/ਖਿਆਲ ਜਾਪਦੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਏਸ ਮਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੇੜ ਸਕੇਗੀ। ਹਾ ਹਾ ਹਾ। ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਟੋਰ ਵਿਚ ਸੰਭਾਲਣ ਪਿੱਛੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮਾਰੀਓ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੁਣੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਫਤ ਹੈ।

ਮਾਰੀਓ : ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੱਚਤ ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚ ਦੇ ਸੰਭਾਲੇਂਗਾ ? ਸਚ ਮੁੱਚ ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੁਣਿਆ ! ਅੱਗੋਂ ਸੁਣ; ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਿੱਕੇ ਮੇਰੇ ਸਟੋਰ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੈਂ; ਮੈਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਫੀਸ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹੀਦੈ, "ਸੂਦ"/ ਇੰਟ੍ਰੈਸਟ।

ਮਾਰੀਓ : ਓਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ! ਕੀ ਮੈਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਐਂ ? ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵੀ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਕਰੇਂਗਾ ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।

ਮਾਰੀਓ : ਪਰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ! ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿਰਬਾਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਂਗਾ ? ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਵਾਏਂਗਾ ਕੀ ? ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਵਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਨਜਾਇਜ਼ ਲਾਭ ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਤੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਤਾਂ ਕੋਮਲ ਏ, ਪਰ ਤੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਵਪਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਦਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਮਝ ਜ਼ਰਾ ਮਾਰੀਓ, ਮੈਂ ਜਮ੍ਹਾਂ-ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਵੇਂਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇ "ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਸੇਵਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ 'ਲੋਨ'/"ਬੱਚਤ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ," ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਕੋਲੋਂ 25% ਸੂਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਕਰੜੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਵੱਟੇ ਮੈਂ 20% ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ 5% ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੇ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ

ਉਹ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈ ਨੇ। ਜਿਹੜੇ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਮੋੜਨੇ, ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ? ਸਮਝ ਆ ਗਈ ?

ਮਾਰੀਓ : ਓ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ! ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਆਈਡੀਆ/ਖਿਆਲ ਏ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਏ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਲੈਣ ਜੋ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਤੈਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਪਿਛੇ ਅਦਾਇਗੀ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ 5% ਮਿਲਣਗੇ ! ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਨਾਂਹ ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਐਨ ਠੀਕ ਏ !

ਮਾਰੀਓ : ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ 5000 ਲੀਰਾ (ਇਟਲੀ ਦਾ ਸਿੱਕਾ) ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਵੀਂ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮਹਾਨ ਗੱਲ ! ਤੂੰ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਸਿੱਕੇ ਮੇਰੇ ਸੇਫ/ਤਜੋਰੀ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੈ ਆਵੀਂ। ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਹੈ 123, ਪੈਪਰੋਨੀ ਗਲੀ/ਸਟ੍ਰੀਟ।

ਮਾਰੀਓ : ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਇੰਜ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ 'ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ' (ਡੀਪੋਜ਼ਿਟਰ) ਮਿਲ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਆਸਾਨ-ਢੰਗ ਕਮਾਈ ਦੀ ਖ਼ਬਰ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਰਾਜ ਵਿਚ ਅੱਗ ਦੇ ਵਾਂਗ ਖਿੱਲਰ ਗਈ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀ-ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਭਲੇ ਲੋਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ 5% ਸੂਦ ਦੀ ਤਾਂਘ ਪਿੱਛੇ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਤਾਰਾਂ ਲਾ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਾਲਤੂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾ ਸਕਣ। ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਸਭ ਨਵੇਂ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਆਪਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਸੇਫ/ਵਾਲਟ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜੰਦਰਾ ਲਾ ਦੇਂਦਾ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ 'ਬੈਂਕਾ' ਦੀ ਝੱਟ ਲਹਿਰ ਬਹਿਰ ਹੋ ਗਈ। "ਪੀਜ਼ਾ-ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਭੋਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਕਰਜ਼ੇ-ਕਰਜ਼ੇ-ਕਰਜ਼ੇ

ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਧਨ ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ, ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇੰਜ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ : **100 ਲੀਰਾ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿਚ/ 12 ਮਹੀਨੇਵਾਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ/ਕੇਵਲ 10.40 ਲੀਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਵਾਪਸੀ ਭੁਗਤਾਨ !** ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਧਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖਿੱਚ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਂਜ ਹੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਗਦੇ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਧਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ (ਡੀਪੋਜ਼ਿਟਰ) ਪੂਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਅੱਗੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਬਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਹੁਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਏ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਘੋਟਾਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਭੈੜੇ ਅਸਰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਸੂਦਖੋਰੀ, ਦੇਸ ਦੇ ਅਰਥ-ਪ੍ਰਬੰਧ/ ਵਿੱਤੀ ਬਣਤਰ ਅੰਦਰ ਖਿਲਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਔਕੜ ਇਹ ਆਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਿ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਕੇ ਆਉਣੇ ਔਖੇ ਸਨ।

ਸਮਝਣ ਦੀ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਅਸਲ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸਿੱਕੇ ਦੀ

"ਪੀਜ਼ਾ-ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਧ ਰਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਚੱਕਰ/ਗਰਦਿਸ਼ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੂਦ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਾ/ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ 25% ਉੱਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ/ਕੰਮਪਾਊਂਡ ਇਨਟ੍ਰੈਸਟ ਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਪਿੱਛੇ, ਕਈ ਲੋਕ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਕਢਾਉਣ ਆ ਸਕਦੇ ਨੇ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕੇ ਕਢਾਉਣ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਦ ਵੀ ਤਾਂ ਮਿਲ ਰਿਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਇੰਜ ਕਿਉਂ ਕਰਨਗੇ ? ਉਸ ਨੇ ਹਿਸਾਬ ਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਪਏ ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ 30% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਕਢਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਏਨੇ ਕੁ ਸਿੱਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸਦਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਏ। ਇੰਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੈ।

ਮੋਰਾਦੇਸਾਈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋ ਰਿਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ/ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਪੂਰਨ ਇਤਬਾਰੀ ਹੈ। *ਪਰ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਸਿਖਰ ਦੀ ਇਕ ਸੀਮਾ ਹੈ।* ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਠੋਸ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਹੀ ਵਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਟਾਕ/ਸਟੋਰ ਅੰਦਰ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਸਤੇ ਸਿੱਕੇ ਰੱਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਕ ਕਰਜ਼ਾ-ਸ਼ਾਰਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, **ਕਾਗਜ਼ੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਆਰੰਭ ਦੀ ਨਕਲੀ ਕਰੰਸੀ** ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਠੋਸ ਧਾਤ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੀ ਸਕੀਮ ਉਸਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਾਗਜ਼ੀ ਧਨ ਦਾ ਜਨਮ

ਲੂਈਗੀ : ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ!

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਲੂਈਗੀ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ! ਕਿਵੇਂ ਆਉਣੇ ਹੋਏ? ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਕੀਹ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾਂ?

ਲੂਈਗੀ : ਮੈਨੂੰ 100 ਲੀਰਾ ਕਢਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਸਾਨ ਕਾਰਲੋ ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਘੋੜਾ ਖ੍ਰੀਦਣ ਲਈ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਜ਼ਰੂਰ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਲੂਈਗੀ, ਤੈਨੂੰ ਪਤੈ ਕਿ ਕਾਰਲੋ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਖਦੈ। ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾ ਉਹ ਪੱਕਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ, ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਆਵੇਗਾ। ਸਭ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ 20 ਲੀਰਾ ਦੇ "ਨੋਟ" ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ! ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ/ਵੱਟੇ ਵਿਚ ਸਿੱਕੇ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਖ੍ਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਕੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਏਥੇ ਹੀ ਪਏ ਨੇ। ਨੋਟਾਂ ਜਾਂ ਕਲੇਮ ਚੈੱਕਾਂ ਨਾਲ ਠੋਸ ਸਿੱਕੇ ਜਦੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਲੈ ਲਵੋ। ਇਹ ਨੋਟ ਤਾਂ "ਸੋਨੇ ਵਾਂਗ ਖਰੇ ਨੇ"।

ਲੂਈਗੀ : ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਖਿਆਲ/ਆਈਡੀਆ ਏ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚਿਐ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ 200 ਲੀਰਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਖਰੀਦ/ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਵੀ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰੀ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਇਤਬਾਰ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨੋਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਇੰਜ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਸਹਿਲ/ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਲੂਈਗੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਭਰ ਕੇ ਕਾਰਲੋ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵੱਟੇ ਚੀਜ਼ ਖ੍ਰੀਦਣ ਲਈ।

ਕਾਰਲੋ : ਜੀ ਆਇਆਂ ਲੂਈਗੀ; ਕਿਉਂ ਬਈ ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਘੋੜਾ ਖ੍ਰੀਦਣ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਹੈ?

ਲੂਈਗੀ : ਬਿਲਕੁਲ। ਆਹ ਲੈ 100 ਲੀਰਾ ਏਥੇ ਪਏ ਨੇ (ਕਾਰਲੋ ਨੂੰ ਪੰਜ ਨੋਟ ਫੜਾਉਂਦਾ ਹੈ)

ਕਾਰਲੋ : ਇਹ ਕੀ ਹੈ ?

ਲੂਈਗੀ : ਸੁਨਿਆਰ (ਗੋਲਡਮੈਨ) ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛਾਪੇ ਨੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲਟ/ਸੇਫ/ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਅੰਦਰ ਪਏ 100 ਲੀਰਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਾਮਨ ਨੇ। ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾ ਕੇ ਨੋਟਾਂ ਬਦਲੇ ਸਿੱਕੇ ਲੈ ਲੈ, ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਖ਼੍ਰੀਦਣ ਲਈ ਵਰਤ ਲੈ। ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਮੈਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਨੋਟ “ਸੋਨੇ ਜਹੇ ਖਰੇ ਨੇ”।

ਕਾਰਲੋ : ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੋਚ ਐ ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਤੈਹ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ/ਖੀਸੇ ਵਿਚ ਪਾ ਸਕਦਾਂ। ਇਹ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਗੋਲਡਮੈਨ (ਸੁਨਿਆਰਾ) ਇਕ ਜੀਨੀਅਸ ਏ/ ਸੂਖਮ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਏ।

ਕਾਗਜ਼ੀ ਨਕਦੀ “ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਚੰਗੀ”

ਕਾਰਲੋ ਨਾ ਕੇਵਲ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਏ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ “ਬੈਂਕਾ” ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਜਾਂਦਾ। ਏਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਨੋਟ ਸਰਜੀਓ ਤਰਖਾਣ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਦਲੇ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਪੰਜਾਹ (50) ਲੀਰਾ ਦੀ ਪੜਛੱਤੀ ਬਣਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਮੁੱਕਣ ਉੱਤੇ ਕਾਰਲੋ ਨੂੰ ਸਰਜੀਓ ਕੋਲੋਂ 50 ਲੀਰਾ ਦਾ ਭਾਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ। ਸਰਜੀਓ ਕੋਲ ਆਪ “ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ” ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਥੱਦੀ ਪਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਬਦਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ (ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਿਚ) ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ “ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ” ਅੰਦਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਪ੍ਰਾਥਮਕਤਾ/ਤਰਜੀਹ ਮਿਲਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਕਾਰਲੋ : ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦਾ 100 ਲੀਰਾ ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ। ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ

ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ 50 ਲੀਰਾ ਬਰਾਬਰ ਸਿੱਕਾ ਭਾਨ ਵਿਚ ਦੇ ਸਕਦੈਂ ?

ਸਰਜੀਓ : ਜੀ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦਾ 50 ਲੀਰਾ ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ। ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ।

ਕਾਰਲੋ : ਠੀਕ। ਇਹ ਨੋਟਾਂ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਵਧੀਆ ਸੋਚ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖ੍ਰੀਦਣ ਵੇਚਣ ਅੰਦਰ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਏ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ 100% "ਸੋਨੇ ਜਿਹੇ ਵਧੀਆ" ਨੋਟਾਂ ਉੱਤੇ ਇਤਬਾਰ ਏਨਾਂ ਵਧ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੀ ਅਸਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੰਗਣ ਲੱਗ ਪਏ। **ਇਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਘਪਲਾ ਸਚਮੁਚ ਗਰਮ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।**

ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਠੋਸ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਸੋਨੇਵਾਲਾ (ਕਈ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਚਾਂਦੀਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ) ਦੇ ਠੱਗ ਵਪਾਰ ਦੀ ਹੱਦ ਕੇਵਲ ਉੱਚੇ ਸੂਦ ਉਗਰਾਹੁਣ ਤੱਕ ਸੀ। ਸਮਝੋ ਜ਼ਰਾ, ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਖਾਨਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਤੋਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰੋਂ"। ਪਰ ਹੁਣ ਗੱਲ ਹੀ ਹੋਰ ਹੈ— ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਕਰੰਸੀ, ਸਿੱਕੇ ਸਮਝ ਕੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਖੇਡ ਹੀ ਨਵੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਖ਼ਬਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, **ਹੁਣ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਵਾਲਟਾਂ/ਲਾਕਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿੰਨੇ ਸਿੱਕੇ ਨੇ, ਓਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਨੋਟ ਛਾਪੀ ਜਾਂਦੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕੰਨੋਂ-ਕੰਨ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।**

ਨਕਦੀ ਦੀ ਤਾਂ ਝੜੀ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਵੇਂ/ਬਰਾਬਰ ਵਾਲਟਾਂ/ਸੇਫਾਂ ਅੰਦਰ ਸਚਮੁਚ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਅੰਦਰ ਹੈ ?

– ✶ –

ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ
(Fractional Reserve Banking)

ਠੋਸ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਵਰਤ ਕੇ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਓਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਿਕ ਚੋਖੇ ਸਿੱਕੇ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬੈਂਕ ਵਿਚੋਂ ਕਢਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ। ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ "ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰੋਂ" ਨੋਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਕੇ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ "ਬਚਤਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ" ਲਈ– ਅਸਲ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨਕਲੀ-ਨੋਟੀਏ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ-ਸ਼ਾਰਕੀਏ"।

ਲਗਭਗ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਇਕ ਸ਼ੁਰੂ/ਅਰੰਭ ਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਗਿਆਨੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ "ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ"। ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਰਕਮ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇਕ ਅੰਸ਼/"ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨ" ਹੀ, ਅਸਲੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ-ਰਾਸ਼ੀ/"ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ" ਵਾਂਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਅੰਸ਼/"ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨ" ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ/ਪਹਿਲ ਦੇਂਦੇ ਨੇ, ਏਸ ਲਈ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਨੱਪ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,

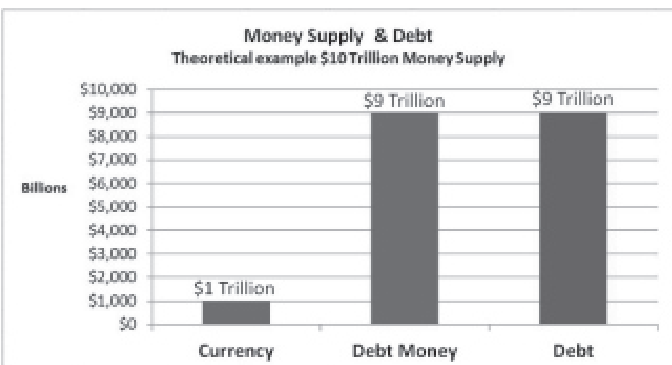

"ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਕਰੰਸੀ" ਪ੍ਰਣਾਲੀ/ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਧਨ ਇਕ ਕਲਪਨਾਤਮਿਕ ਕਰੰਸੀ/ਅਸਲੀਅਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰੰਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਵਜੂਦ ਠੋਸ ਕਰੰਸੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

ਜਦਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਹਾਰ/ਅਮਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ/ਡਿਪੋਜ਼ੀਟਰਾਂ ਦੇ ਮੂਲ/ਠੋਸ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਅਰਥਚਾਰੇ ਅੰਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਧੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਧਨ ਨਾਲ ਕੀਮਤਾਂ ਚੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਇੰਜ ਸੰਪਤੀ/ਐਸੇਟ ਦੇ ਭੁਕਾਨੇ ਫੁੱਲਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਣੀ ਸੌਖੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਘੱਟ-ਕੀਮਤੀ ਮੁਦਰਾ/ਰੁਪਏ/ਧਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੰਡੀ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ/ਮਾਰਕਿਟ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਸੰਤੁਲਨ, ਕਰੰਸੀ-ਪੈਦਾਵਾਰ ਹਿੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਮਤਾਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਸੋਨਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਭਰੀ ਜਾਂਦੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਸੂਦ ਦੀ ਕਦੇ ਨਾ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਮਾਈ ਉਸਦੇ ਸੰਦੂਕ/ਤਿਜੋਰੀ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਫੁੱਟਣਾ ਹੀ ਹੈ।

- ★ -

ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੇਲ੍ਹ

ਸਰਜੀਓ ਮੋਚੀ ਨੇ ਇਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ/ਗੈਰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੰਦਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਵਧਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਇਕ ਨਵੀਂ ਰਸੋਈ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਜਿਵੇਂ "ਸੰਗੀਤਕ ਕੁਰਸੀ ਦੌੜ"/ਮਿਊਜ਼ੀਕਲ ਚੇਅਰਜ਼ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਸੰਗੀਤ ਰੁਕਣ ਉੱਤੇ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕੁਰਸੀ ਨਹੀਂ ਮੱਲ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਦੌੜੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ— ਇੰਜ ਹੀ ਸਰਜੀਓ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਸਰਜੀਓ ਦੇ ਹੱਥ ਏਨਾਂ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕੈਸ਼/ਨਕਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਹ ਸਕੇ। **ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ" ਅੰਦਰ ਜਦੋਂ ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ੇ, ਧਨ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਥੁੜ ਪੈ ਹੀ ਜਾਂਣੀ ਹੈ।**

ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਨੀਵੀਂ ਪਾਈ, ਸਵੈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਸਰਜੀਓ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ *ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ* ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਬੇਤਰਸ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕੋਲੋਂ, ਪੈਸਾ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਸਰਜੀਓ : ਜਨਾਬ ਗੋਲਡਮੈਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਹਫਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾ ਸੁਣੀ! ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰ੍ਹ ਪਿਆ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਏਹੀ ਗੱਲ ਤੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਵੀ ਕਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਬਰ ਦੀ ਵੀ ਹੱਦ ਏ... ਤੂੰ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਮੋਚੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਕ ਘਟੀਆ ਚੋਰ ਹੈਂ! ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿਚ ਅੰਦਰ ਕਰਵਾਊਂਗਾ। ਗਾਰਡ! ਗਾਰਡ।

ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ" ਘੋਟਾਲੇ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਏਸ ਲਈ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਸਰਜੀਓ ਜਹੇ ਬੇਬਸ ਲੋਕ ਬੇਈਮਾਨ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ— ਕੋਈ ਹਥੋੜਾ ਜਾਂ ਬੇਲਚਾ ਮਾਂਗਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਵਰਤ ਕੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨਕਦੀ ਉਪਰ

ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਕੁੱਲ ਠੋਸ ਨਕਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਏਹ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਹਥੌੜਾ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਤਿੰਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਹਥੌੜਾ "ਉਧਾਰ" ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਥੌੜੇ ਥੁੜ ਜਾਣੇ ਨੇ, ਪਰ ਏਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਚੋਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਅਸਲ ਚੋਰ ਤਾਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਹੈ! ਕਿੰਨਾਂ ਚਤੁਰ ਚੋਰ ਹੈ ਉਹ!

ਸਰਜੀਓ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਏਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਬੜੇ ਪੇਂਡੂ ਸਟਪਟਾ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਰਜੀਓ ਇਕ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਹੈ।

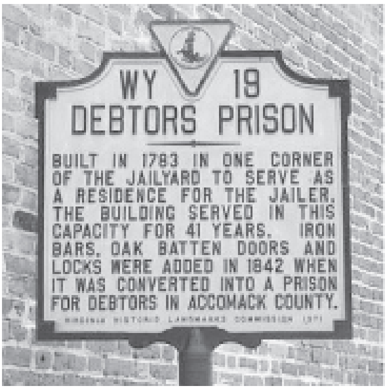

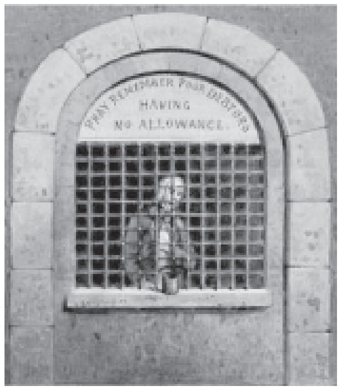

ਕਰਜ਼ਾਈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਨ, ਮੁਜਰਿਮ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

– ★ –

ਸਥਾਨਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਏ

ਇਕ ਦਿਨ ***ਗੁਸੈੱਪੀ ਕੇਫ*** ਵਿਚ ਸਥਾਨਕਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਇੰਜ ਬਾਤਚੀਤ/ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ :

ਲੀਨਾਰਡੋ : ਹੇ ਗੁਸੈੱਪੀ ! ਤੂੰ ਇਕ ਕੱਪ ਐਸਪ੍ਰੈਸੋ ਲਈ ਏਨੇ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਕਿਉਂ ਲਾਉਂਦੈਂ ? ਤੂੰ ਲਾਲਚੀ ਹੋ ਰਿਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?

ਗੁਸੈੱਪੀ : ਲੈਨੀ, ਮੈਂ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲ/ਸਪਲਾਈ ਹੀ ਮਾਰ ਜਾਂਦੀ ਏ। ਕਾਫੀ ਬੀਨ, ਦੁੱਧ, ਖੰਡ... ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੈ।

ਫ੍ਰਾਂਕੋ : ਇਹ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੈ। ਐਲਡੋ ਦੀ ਫਲਾਂ ਦੀ ਰੇਹੜੀ/ਸਟਾਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੁੱਲ/ਕੀਮਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲੋਂ ਦੂਣੀਆਂ ਨੇ।

ਗੁਸੈੱਪੀ : ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਏ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮਹਿੰਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਏ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਛੁਟ ਰਹੇ ਨੇ।

ਫਾਂਕੋ : ਵਿਚਾਰੇ ਮਾਰਕੋ ਲੁਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਠੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਨੇ ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਉਸਦੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।

ਦੀਨੋ : ਮਾਰਕੋ ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਏ। ਉਸ ਨੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਚਲੋ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਸਰਜੀਓ ਮੋਚੀ ਵੱਲ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਏ ! ਉਸ ਦੀ ਬੀਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਰਜੇ ਵਲੋਂ ਸਹਾਰਾ/ਆਸਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹੈ।

ਲੀਨਾਰਡੋ : ਹਰ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ/ਘੋਲ ਕਰ ਰਿਹੈ, ਪਰ ਵੇਖੋ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਵੱਲ। ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਨਵਾਂ ਘਰ ਖ੍ਰੀਦਿਐ, ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੈ, ਇਕ ਵਧੀਆ ਬੱਘੀ ਵਿਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੈ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਜੁੜਿਆ ਹੈ ਇਕ ਚੈਂਪੀਅਨ ਰੇਸੀ ਘੋੜਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮੈਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ।

ਗੁਸੈੱਪੀ : ਤੇਰਾ ਕੀ ਖ਼ਿਆਲ ਏ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਸਾਡੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਖ੍ਰੀਦ ਰਿਹੈ ?

ਫ੍ਰਾਂਕੋ : ਮੈਂ ਵੀ ਇੰਜ/ਐਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ *ਬੈਂਕਰੈਲਾ*

ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਕਢਾਉਣ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਕਤ/ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮੈਨੂੰ ਕੈਸ਼ ਫੜਾ ਦੇਂਦੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੂਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਏ।

ਲੀਨਾਰਡੋ : ਸੂਦ ਦਰ ਬੜੇ ਉੱਚੇ ਨੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਏ। ਹੋ ਸਕਦੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਕਾਫੀ ਸਿੱਕੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਰੱਖਦੈ। ਪਰ ਕੀ ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਛਾਪ-ਛਾਪ ਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਈ ਜਾਂਦੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਿੱਕੇ ਓਹਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਹੀ ਨਾ ? ਕੀ ਪਤਾ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਵਰਤ ਲਿਆ ਹੋਵੇ; ਜੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਰਲ ਕੇ, ਇਕੋ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਕਢਾਉਣ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੂ।

ਫ੍ਰਾਂਕੋ : ਓਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ! ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ/ਵੀਚਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ! ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ ! ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਐਨਾ ਅਮੀਰ ਏ ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੱਲ ਹੀ ਸਵੇਰ ਸਾਰ ਉਸ ਬੇਈਮਾਨ ਦੇ *ਬੈਂਕਰੈਲਾ* ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕੇ ਕਢਾ ਲੈਣੇ ਨੇ।

ਗੁਸੈੱਪੀ : ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।

ਲੀਨਾਰਡੋ : ਮੈਂ ਵੀ। ਸੋਨਾਵਾਲਾ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀਵਾਲਾ, ਜੋ ਵੀ ਏਹ੍ਹਦਾ ਨਾਂ ਲਵੋ, ਇਹ ਬੰਦਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

ਪਹਿਲੀ ਤਸਵੀਰ : "ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਪੈਸਾ" ਪਿੰਡ-ਵਾਸੀ ਖ਼ੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਹੋ ਗਏ

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ *ਬਾਂਕਾ* ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਗੁੱਡ ਮਾਰਨਿੰਗ ਭਲੇ ਲੋਕੋ/ਦੋਸਤੋ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾਂ ? ਕੋਈ ਗਿਰਵੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ? ਘੋੜੇ ਬੱਘੀ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣੇ ?

ਫ੍ਰਾਂਕੋ : ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰਵਾਉਣ ਆਇਆਂ। ਅਹਿ ਲੈ ਆਪਣੇ 5000 ਲੀਰਾ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟ। ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤੇ ਅੱਧੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣੇ ਨੇ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰਨੈ ? ਪਰ ਕਿਉਂ ? ਤੈਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਸੂਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ?

ਫ੍ਰਾਂਕੋ : ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬਸ ਆਪਣੇ ਸਿੱਕੇ ਵਾਪਸ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈਣ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਹਾਂ ਹੈਣ ਪੱਕਾ ! ਤੇਰੇ ਨੋਟ ਤਾਂ "ਸੋਨੇ ਜਹੇ ਵਧੀਆ" ਨੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ।

ਫ੍ਰਾਂਕੋ : ਮੈਨੂੰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ, ਸਿੱਕੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ ਸਿੱਕੇ !

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਠੀਕ ਐ, ਠੀਕ ਐ, ਐਵੇਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਹੋ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ 3000 ਲੀਰਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੋਨੇ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਫ੍ਰਾਂਕੋ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਏ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਐਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਏਨੇ ਹੀ ਨੇ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਤਜੌਰੀ/ ਵਾਲਟ ਵਿਚ ਨੇ। ਕਲ੍ਹ/ਭਲਕੇ ਸਵੇਰੇ ਆ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੇ 2000 ਲੈ ਲਵੀਂ।

ਗੁਸੈੱਪੀ : ਮੈਂ ਵੀ ਏਹਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ 3300 ਲੀਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣੇ ਨੇ, ਉਹ ਵੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ।

ਲੀਨਾਰਡੋ : ਮੈਂ ਵੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ 2500 ਲੀਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਹੋਏ ਨੇ। ਪਕਿਆਈ ਲਈ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਲਿਆਵਾਂਗਾ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਭਲੇ ਲੋਕੋ-ਭਲੇ ਲੋਕ ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋ ਕੀ ਗਿਐ ? ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਕੀ ਯਹੂਦ-

ਵਿਰੋਧੀ ਬਕਵਾਸ ਸੁਣ ਰਹੇ ਨੇ ? ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਲੈ ਕੇ ਆਵਾਂਗਾ, ਸਮੇਤ ਐਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸੂਦ ਦੇ। ਕਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਖੇਡ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੁੱਕ ਜਾਣੀ ਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁੱਲ ਠੱਗੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਭਰ ਕੇ, ਘੋੜਾ ਬੱਘੀ ਵਿਚ ਲੱਦ ਕੇ "ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਅੰਦਰੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਲੋਕ ਘੂਕ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਨ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਬੋਰੀਆਂ ਵਿਚ ਭਰ ਕੇ, ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

– ★ –

ਪਹਿਲੇ ਬੈਂਕ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜ

ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨੇ ਤੜਕੇ ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਸੋਨੇਵਾਲਾ (ਗੋਲਡਮੈਨ) ਦੇ "ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ" ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ। 8 ਵਜੇ ਸਵੇਰ ਉਸ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸਿਖ਼ਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ। 8-15 ਵਜੇ ਤਾਈਂ ਤਾਂ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕ, ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਦੀਨੋ ਘੜੀ ਸਾਜ਼ : ਉਹ ਕੁੱਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ! ਉਹ ਤਾਂ ਸਦਾ 30 ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਅੱਜ ਉਹ ਲੇਟ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

8:30 ਵਜੇ ਪੇਂਟਰ ਪਾਲੋ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਚੌਂਕਾਂਦੀ ਖਬਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਤਾਂ ਭੱਜ ਗਿਐ ! ਉਹ ਤਾਂ ਭੱਜ ਗਿਐ !

ਲੂਈਗੀ : ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਏ, ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਐ ?

ਪਾਲੋ : ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਚੌੜ ਚਪੱਟ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਿਐ, ਉਸਦੀ ਵਾਲਟ/ਤਜੌਰੀ ਖਾਲੀ ਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਫੈਂਸੀ ਬੱਘੀ ਵੀ ਚਲੀ ਗਈ ਏ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕੇ ਲੈ ਕੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਪਤਰਾ ਵਾਚ ਗਿਆ/ਭੱਜ ਗਿਐ।

ਭੀੜ ਨੂੰ ਅੰਤਾਂ ਦਾ ਰੋਹ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰਸਤੇ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਬੈਂਕਾ ਦੀ ਤੋੜ ਫੋੜ" ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰਜ਼ਾ-ਪੁਰਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਏਥੋਂ ਹਟ ਕੇ ਉਹ ਗਏ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਜਿਥੋਂ ਸਰਜੀਓ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਉਂ ਹੀ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਵਿੱਤੀ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਭਾਜੜ ਵਿਚ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਲੋਹੇ ਲਾਖੇ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕ, ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅੰਦਰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ

ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਤਾਂ 100 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੌੜੀ ਜਾ ਰਿਹੈ।

"ਟੁੱਟਾ ਸਟਾਲ (ਬਾਂਕਾ ਜਾਂ ਬੈਂਕਾ)" ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ "ਬੈਂਕਰਪਟਸੀ" ਭਾਵ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ। ਇਤਾਲਵੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ **ਬਾਂਕਾ** ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਸਟਾਲ। **ਰੋਟਾ** ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਟੁੱਟਾ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਤੇ **ਬੈਂਕਾਰੋਟਾ** = **ਟੁੱਟਾ ਬੈਂਕ** : ਬੈਂਕਰਪਟ (ਟੁੱਟਾ ਹੋਇਆ ਬੈਂਕ) ਜਾਂ "ਦੀਵਾਲੀਆ"।

1. ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ "ਟੁੱਟਾ ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ"। ਯਸੂ ਮਸੀਹ "ਪੈਸਾ ਕਰਜ਼ਾ ਖੋਰਾਂ" ਦੇ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ, ਫੱਟੇ ਉਲਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2. ਇਹ "ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ "ਬੈਂਕ ਦੌੜ" ਲਵਾਈ।

ਗੁੱਸਾ ਉੱਬਲ ਗਿਆ... ਪਹਿਲੀ ਬਰਬਾਦੀ/"ਪੋਗਰੋਮ"

– ★ –

ਇਕ ਅਜਨਬੀ ਸ਼ਹਿਰ ਆ ਪਹੁੰਚਦੈ, ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ !

ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਪਿੱਛੋਂ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ/ਮਾਹਲ ਪੂੜੇ" ਰਾਜ ਦੇ ਗੇਟ ਉੱਤੇ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਵਾ ਦੇਣ, ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਔਂਸ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਰੱਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗਾਰਡ ਉਸਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ ਚੰਗੇ "ਰਾਜੇ ਰੂਡਲਫ ਦਿਮਾਗ ਬਿਨਾਂ" ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਰਾਜੇ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰੋਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ, ਬਿਨਾਂ ਦਿਮਾਗ: ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਸ਼ ! ਤੈਨੂੰ ਕੀਹ ਦੁੱਖ ਏ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਉਹ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੀ ! ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ ਜੀ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ, ਇਕ ਗਰੀਬ ਧਰਮੀ ਯਹੂਦੀ (ਜਿਊ), ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੇ ਗਏ ਨੇ।

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ : ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੇ ਗਏ ਨੇ? ਕਿਸ ਵਲੋਂ? ਕਿਸ ਕਾਰਨ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਯਹੂਦ ਵਿਰੋਧੀ ਈਸਾਈਆਂ ਵੱਲੋਂ, ਮੇਰੇ ਹਜੂਰ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਸਾੜਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੀਸਸ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਸੂਲੀ/ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਮੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਦਾ ਧਰਮ ਤਿਆਗਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖ਼ੂਨ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਭੱਜ ਆਇਆ। ਮੇਰੀ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅਰਜੋਈ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ : ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਭਰਾ ! ਕਿੰਨੀ ਦੁਖਾਂਤ ਭਰੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਵਿਥਿਆ/ਕਹਾਣੀ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਤੂੰਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਾਜ ਅੰਦਰੋਂ ਬੱਚ ਕੇ ਆ ਗਿਐਂ। ਦਸ, ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਚਾਹੀਦੈ? ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਗੇਟ-ਕੀਪਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਰਾਹ ਖਰੀਦ ਕੇ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਇਕ ਤਰਸਯੋਗ ਪਾਰਟੀ ਬਣ ਕੇ,
ਰਾਜੇ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਢੱਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਹਜ਼ੂਰ ਜੀ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਮਿਹਰ ਦਾ ਹੱਥ ਰੱਖੋ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਬਖਸ਼ੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਹਣੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਬਸੇਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ?

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ : ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ! ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਜਿਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਰਹਿ ਲੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਮੇਰੀ ਵਫਾਦਾਰ ਰਿਆਇਆ ਅੰਦਰ, ਸਾਰੀ ਈਸਾਈਅਤ ਦੇ ਟਾਕਰੇ, ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਲੋਕ ਲੱਭਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਦੱਸ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਇਨਸਾਨ, ਤੂੰਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਂਗਾ? ਤੇਰਾ ਐਨ ਕਿੱਤਾ/ਪੇਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ, ਮੈਂ ਫਾਈਨੈਂਸਰ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੈਸਾ ਲਾਉਣਾ।

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ : ਇਕ ਫਾਈਨੈਂਸਰ? ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮੇਰਾ ਵਪਾਰ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਵਾਲਟ/ਤਜੌਰੀ ਵਿਚ ਰੱਖਣੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ। ਮੈਂ ਸਿੱਕੇ ਉਧਾਰ ਉੱਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਸਿੱਕੇ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਨਾਲ ਰਤਾ ਵਾਧੂ ਵੀ ਦੇਂਦੇ ਨੇ, ਜੋ ਮੈਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਲੈਂਦਾ। ਇੰਜ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਜੈ ਜੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ।

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ : ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੋਚ ਏ! ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਏ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਿਆਇਆ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਏਗੀ। ਜੇ ਸਚਮੁੱਚ ਤੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਏਂ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਕੁਝ ਭਾਗ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ। ਜਾਪਦੈ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਸੌਖਾ ਢੰਗ ਏ! ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਜੇ ਤੇਰੇ ਮੁੜ ਧਨਾਢ/ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਾ

ਸਾੜਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਗੇ। ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਸਾੜਾ ਕਰਨਾ ਇਕ ਕੁਕਰਮ/ਜੁਰਮ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਤੇਰੀ ਵਿੱਤੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਇਛਾਵਾਂ, ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪੂਜ ਜਾਂ ਨਾ ਪੂਜ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ, ਜੋ ਮਿਹਰ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਮਸਕੀਨ ਰਿਆਇਆ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ (ਸੋਲੋਮਨ) ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ “ਸਿਆਣੇ ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ” ਕਰਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਸਕਦਾਂ?

ਰਾਜਾ ਰੂਡਲਫ : ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸੋਚ ਬੜੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ! ਚੂੰਕਿ ਤੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਏ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਗੋਂ ਤੋਂ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਮੇਰੇ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲੈ।

ਮੋਰਦੇਸਾਈ : ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਗੋਲਡਸਟੀਨ... ਮੈਨੂੰ ਨਾਂ ਪਸੰਦ ਏ।

ਜੀ ਆਇਆ ਨੂੰ “ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਮਾਹਲ ਪੂੜਿਆਂ” ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ

– ★ –

ਵਾਪਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ, ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਲਛਲ ਜੋੜ ਕੇ

"ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ ਬੇਬਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇ ਲੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨਾਲ, ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਝੱਟ ਹੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਣ ਦਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾ ਚਾਲੂ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਰਾਜ/ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਓਵੇਂ ਹੀ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ (ਮਾਹਲ ਪੂੜੇ)" ਦੇ ਨਿੱਘੇ, ਮਿੱਤਰਤਾ ਭਰੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਵੀਂ ਬੱਚਤ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨੋਟਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ "ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ" ਦੀ ਸਕੀਮ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਠਾਣੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਵਾਰ ਬੜੀ ਇਹਤਿਆਤ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਸਿੱਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ, ਪਰ ਨੋਟ ਛਾਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੈ **ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਡੇਲੀ ਟਾਈਮਜ਼**, ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਟਰ ਹਟਾ ਕੇ ਖਰੀਦ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਲੋਭੀ/ਹਿਰਸੀ ਪੱਤਰਕਾਰ। ਇੰਜ ਆਦਰਯੋਗ ਪਰਚਾ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਆਪਣੇ ਘਪਲੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਯਹੂਦ ਵਿਰੋਧਤਾ" ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੈ।

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਾ ਪਰਚਾ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ/ਵਰਤਣਹਾਰਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ "ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ"/ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਜੀਨੀਅਸ "ਮਹਾਂ ਉੱਚੀ ਸੋਚ" ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ, ਅਖ਼ਬਾਰ/ਖ਼ਬਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਾਲੀ ਦਿਮਾਗ ਰਾਜੇ ਨਾਲੋਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਹੁਣ ਤਿਆਰ ਹੈ 'ਸੋਨੇ ਵਾਂਗ ਚੰਗੇ' ਬੈਂਕ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਰਿੜਕਣ/ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਨ ਉਂਜ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ "ਪੀਜ਼ਾ-ਪਾਸਤਾ" ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵੱਟ/ਵਲਛਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਖੇ ਧਨ-ਕਰਜ਼ੇ, ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਗਰਦਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਵਧੀ/ਫੁੱਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਰਾਕ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧੀਆਂ ਜਾਪਣ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ

ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਛਪੇ ਨੋਟ, ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਚੱਲੇ ਨੇ (ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ), ਪਰ ਇਕ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ/ਸੂਦ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ/ਗਾਹਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਹਨ। ਤਾਂ **"ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਡੇਲੀ ਟਾਈਮਜ਼"** ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸਫ਼ੇ ਉੱਤੇ ਲੇਖ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਲੇਖਕ ਹੈ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਾ ਜ਼ਰ ਖਰੀਦ ਆਲਮ–ਫਾਜ਼ਲ ਆਰਥਿਕ ਜਾਣਕਾਰ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ **ਓਟੋ ਫਾਨ ਐੱਗ ਹੈੱਡ**, ਜੋ ਉਸੇ **"ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੈਡਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ** ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 15000 **"ਸਟਰੂਡਲ ਮਾਰਕ"** ਦਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

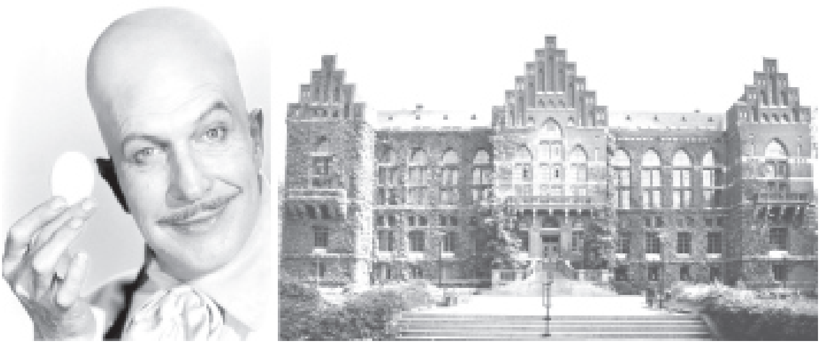

"ਐੱਗ ਹੈੱਡ" ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਉੱਘਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ

– ★ –

ਫਾਨ ਐੱਗ ਹੈੱਡ ਦੇ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਅੰਸ਼

ਦ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਟਾਈਮਜ਼

ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵੱਧਦੀਆ ਹਨ

ਲੇਖਕ : ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਓਟੋ ਫਾਨ ਐੱਗ ਹੈੱਡ

(ਅੰਸ਼)

"ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਚੜਨ ਪਿੱਛੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲਿਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦੀ ਆਮਦ ਬੈਂਕ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕਾਢ ਕਰਕੇ ਹੋਈ - ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਮਤਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਖੁਸ਼ਹਾਲ/ਧਨੀ ਲੋਕ ਹੁਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਨੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣੀ ਪਛਾਣੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਲੁੱਟ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਸ ਲਾਲਚ ਦਾ ਪਾਪ ਕੇਵਲ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇਸ ਦੇ ਦੂਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਲਾਲਚ ਹੀ ਇਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਲਾਲਚ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ। ਕੀਮਤ ਵਾਧੇ (ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ) ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਨਾਈਜ਼ਲ ਦੇਸ, ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਲੁੱਟ ਰਿਹੈ। ਸ਼ਨਾਈਜ਼ਲ ਨੇ ਘਾਹ ਅਤੇ ਗਾਜਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖ਼ਰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਜੋ ਕੁੱਲ ਮਾਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖਰੀਦਦੇ ਹਾਂ ਲੱਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਜਾਂ ਘੋੜਿਆਂ-ਖਿੱਚੇ ਰਿਹੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੋਆ ਢੁਆਈ ਦਾ ਖਰਚਾ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ "ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ" ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਸਿਲਸਲੇ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੀਜੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ "ਐੱਗ ਰੋਲਜ਼ ਅਤੇ ਚਾਪ ਸਟਿੱਕਸ" (ਰੋਲਜ਼ ਅਤੇ ਚਾਪਸ-ਛੋਟੀ ਸ਼ਕਲ) ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਰੋਲਜ਼ ਐਂਡ ਚਾਪਸ ਦਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਮਾਲ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੋੜਾ-ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਵਧੀ ਹੋਈ ਲੋੜ ਕਾਰਨ ਘਾਹ ਅਤੇ ਗਾਜਰਾਂ ਦਾ

ਮੁੱਲ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਵੀ ਘੋੜਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਰੋਲਜ਼ ਅਤੇ ਚਾਪਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਮਤ-ਵਾਧਾ/ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

–ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਓਟੋ ਫਾਨ ਐੱਗ ਹੈੱਡ, ਅਰਥ–ਸ਼ਾਸਤਰ/ਇਕੋਨੋਮਿਕਸ ਵਿਭਾਗ, ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅੰਦਰ ਉੱਘਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ।

ਗੋਲਸਟੀਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ "ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਜਮਾਤ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐੱਗ ਹੈੱਡ ਦੇ ਚਿਕਨੇ ਚੋਪੜੇ ਬਿਆਨ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚਿਆਂ ਹੀ ਮੰਨ ਕੇ ਹਜ਼ਮ ਕਰ ਲਏ। ਖਾਲੀ–ਖੋਪਰੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਐੱਡ ਹੈੱਡ ਇਕ ਮਾਨਯੋਗ ਖੋਜੀ ਸਕਾਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖ ਸਿੱਕੇਬੰਦ ਮੰਨਣਯੋਗ ਅਖ਼ਬਾਰ "**ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਡੇਲੀ ਟਾਈਮਜ਼**" ਅੰਦਰ ਛੱਪਦੇ ਨੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਸਚਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ: ਹਾਵਰਡ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦਾ, ਖਰੀਦ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ/ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਏਨ੍ਹਾਂ "ਇਜ਼ਤਦਾਰ" ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਿਲਾਰੀ ਝੂਠੀ ਖ਼ਬਰ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ "ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ" ਖੇਡ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

– ★ –

ਖੇਡ ਸਿਆਸਤ ਵੱਲ ਪਰਤਦੀ ਹੈ

"ਲੋਕਤੰਤਰ-ਪੱਖੀ" ਅਤੇ "ਇਨਸਾਨੀ ਹੱਕਾਂ" ਜੇਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਵੱਲੋਂ ਚੰਦਿਆਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਗੱਫਿਆਂ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ **"ਦ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਟਾਈਮਜ਼"** ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਕ ਤਗੜੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਾਜਾਸ਼ਾਹੀ ਲਈ। ਅਸਲੀ ਮੰਤਵ/ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦਾ "ਆਜ਼ਾਦੀ" ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਿਆਸੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜੇ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰੀ ਸੱਤਾ ਖੋਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਲਤੂ ਭੌਂਕਿਆਂ ਹੱਥ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ/ਵੱਸ ਵਿਚ ਚਲਾਉਣਗੇ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵੱਸੋਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ

"ਲੋਕਤੰਤਰ-ਪੱਖੀ" ਰੋਸਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ, ਸਭਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੇ ਹੱਥ ਹਨ-ਹੁਣ ਉਹ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦਾ ਅਸਲੀ ਰਾਜਾ ਹੈ।

ਉੱਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਮਾਰਕੇ ਵਾਲੀ ਉਂਨ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਉੱਲੂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਇਕ ਹੈ ਫਰਾਂਜ਼ ਸੋਫ ਸੋਚਵਾਨ/ਫਲਾਸਫਰ, ਜੋ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅੰਦਰ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੇ ਭੌਂਕਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਫਰਾਂਜ਼ ਸੱਚਾਈ ਲੱਭਣ ਲਈ "ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ" ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਭਾਂਪਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਸੜ੍ਹਿਆਂਧ ਹੈ, ਫਰਾਂਜ਼ ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ ਵੱਲ ਤੁਰਦਾ ਹੈ।

ਫਰਾਂਜ਼ ਨੇ ਪਤਾ ਕੱਢ ਲਿਆ

"ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ" ਦੇਸ ਪਹੁੰਚਣ ਉੱਤੇ, ਉਥੋਂ ਦੇ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਰਾਂਜ਼ ਦਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਰਾਜ/ਦੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਗੋਲਡਸਟੀਨ "ਬੈਂਕਾਰੋਟਾ" ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਂਜ਼ੋ ਮੋਚੀ : ਹੈਲੋ ਅਜਨਬੀ! ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ ਅੰਦਰ ਤੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਆਪ ਜੀ ਕਿਥੋਂ ਪਧਾਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਫਰਾਂਜ਼ ਸੋਚਵਾਨ : ਮੈਂ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੇਸ ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾਂ।

ਐਂਜ਼ੋ : "ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ" ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ! ਉਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਏ। ਏਨੀ ਦੂਰੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਕਿਸ ਕੰਮ "ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ" ਆਏ ਹੋ?

ਫਰਾਂਜ਼ : ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਉੱਤੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾਂ।

ਐਂਜ਼ੋ : ਉਹ, ਕਿੰਨਾਂ ਚੰਗਾ ਲਗਦੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕੇ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ। ਚਲੋ ਗੂਸੈਪੀ ਦੇ ਕਾਫੀ ਘਰ ਚਲਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਵਾਂਗਾ।

ਫਰਾਂਜ਼ ਦਾਅਵਤ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਦੇ ਕੁਝ ਦੌਰਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਭਰਵੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਰਾਂਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਫਰਾਂਜ਼ : ਭਲੇ ਲੋਕੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ?

ਲੀਨਾਰਡੋ : ਗੋਲਡਸਟੀਨ? ਇਹ ਨਾਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਸੀ?

ਫਰਾਂਜ਼ : ਬੜਾ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਤਾਂ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹਸਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੈ

ਕਿ "ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ" ਅੰਦਰ "ਯਹੂਦੀ ਵਿਰੋਧ" ਕਰ ਕੇ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੀਨੋ ਡਾਕਟਰ : ਓਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਸੋਨਾਵਾਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ!

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਬਰੂਨੋ ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ ਨਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਹਥੌੜਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਪਿਰਚ ਪਿਆਲੀਆ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤੋੜਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਗਰਜਿਆ :

ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਚੋਰ! ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਚੋਰ!

ਗੂਸੈਪੀ : ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ! ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ! ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਜੀ, ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ "ਬੈਂਕਾਰੈਲਾ" ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਐਨਜ਼ੋ : ਉਹ ਕੁੱਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ! ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਲੁੱਟ ਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਜਰਮਨ ਦੋਸਤ, ਓਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇੰਜ ਹੀ ਕਰਨਾ ਏ।

ਫਰਾਂਜ਼ ਜਦੋਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਭਲੇ ਅਤੇ ਨਿੱਘੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਅੱਗ ਭਬੂਕੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇਕਦੰਮ ਬਦਲਾਓ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭੜਕੇ ਹੋਏ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ "ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ" ਉਧਾਰਾਂ ਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਨਾਲ ਭੁਕਾਨਾ ਕਿਵੇਂ ਫੁੱਲਦਾ ਹੈ। ਫਰਾਂਜ਼ ਨੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਸੁਣਿਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇਸ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਹੈ।

ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ ਅਤੇ ਐਨਜ਼ੋ ਨੂੰ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ।

ਫਰਾਂਜ਼ : ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ "ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਕੇ?

ਐਂਜੋ : ਮੈਂ ਚੱਲਾਂਗਾ

ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ : ਮੈਂ ਵੀ

ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਫਰਾਂਜ਼ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਸਤ "ਪੀਜ਼ਾ ਐਂਡ ਪਾਸਤਾ" ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਲੰਮੇਂ ਪੰਧ ਉੱਤੇ ਪੈ ਗਏ।

– ✶ –

ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ ਸੰਕਟ

ਏਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਘੋਟਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹੈ–**ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ** ਰਾਹੀਂ ਕੁੱਲ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ–ਇਜਾਰਾਦਾਰੀ ਜਾਂ ਮੋਨਾਪਲੀ, ਜਿਹੜਾ ਬੈਂਕ ਛੁਪੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵੀ ਉਸੇ ਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਾਲਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਆਪ ਲਿਖਦਾ ਹੈ "**ਦ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਡੇਲੀ ਟਾਈਮਜ਼**" ਦੇ ਸਫ਼ੇ ਉਤੇ :

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ 'ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮਦਦ ਹੋਵੇ।', ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ, ਨਿਕਟ ਭਵਿਸ਼ ਵਿਚ ਕਰੰਸੀ ਮਿਲਣ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਸੰਕਟ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

ਬਜਾਏ ਏਸ ਦੇ ਕਿ 'ਰਾਜਾ ਖਾਲੀ ਦਿਮਾਗ' ਸੋਨੇ ਦੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ *(ਜੋ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਨਾ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਈ ਚਲਾਕੀਆ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨੇ)*, ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਉਸਦੇ ਉਪਰੋਂ ਸੂਦ ਵੀ ਲਵੇਗਾ। **"ਬੈਂਕ ਰਨ"/ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦੌੜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਲੋੜ ਪੈਂਦੇ ਨੋਟ ਛਾਪੇਗਾ।**

ਅਜਿਹੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਸੰਸਥਾ ਖੜੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਲਤੂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਕੱਜਿਆ/ਬਚਾਇਆ ਹੋਇਐ, ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਉੱਤੇ "ਬੈਂਕ ਦੌੜ"/ਬੈਂਕ ਰਨ ਕਰਵਾਏਗਾ!

ਸੰਕਟ-ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਮ-ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਆਪਣੇ ਕਰਿੰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਖਿਲਾਰਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੈ ਕਿ "ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਸੇਵਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਲੋਨਜ਼/ਬੱਚਤਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ" ਦਾ ਦੀਵਾਲੀਆਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਵਿਚ

ਉਸਦੇ ਬੈਂਕਾਂ'ਰੈਲਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਘਬਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੀੜਾਂ ਉਸਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ "ਬੈਂਕ ਹੋਲੀਡੇ/ਛੁੱਟੀ" ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਮੇਤ ਰਾਜਾ ਖਾਲੀ ਦਿਮਾਗ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਉੱਤੇ ਖ਼ੂਨੀ ਰੋਹ/ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜੀਬੋ ਗ਼ਰੀਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜੀਨੀਅਸ" ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸੰਕਟ ਦੀ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ" ਕੀਤੀ ਸੀ। ਓਸੇ ਕੋਲੋਂ ਹੱਲ ਮੰਗਦੇ ਹਨ।

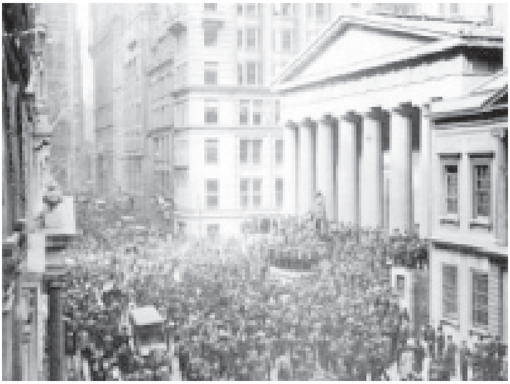

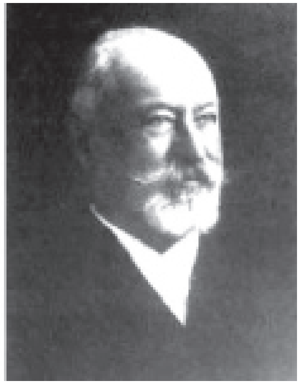

ਵਿਸ਼ਵ ਉਤੇ ਅਸਲੀ ਵਰਤੋਂ :

1. *ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ/ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਇਕ ਨਿਜੀ ਚਲਾਇਆ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਜੋ 1913 ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), 1907 ਦੀ ਕ੍ਰੈਸ਼ ਐਂਡ ਪੈਨਿਕ/ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਅਤੇ ਭਗਦੜ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।*
2. *1907 ਦੀ ਪੈਨਿਕ/ਭਗਦੜ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕਰ ਜੈਕਬ ਸ਼ਿਫ ਨੇ ਇਕ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ" ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਤਾਂ ਓਸੇ ਦੇ ਟੋਲੇ ਨੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।*

> "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਧਨ/ਵਸੀਲੇ ਹੋਣ, ਇਸ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਇਕ ਅਤਿ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਦੂਰ ਤੱਕ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਭਗਦੜ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ"

3. ਸੈਨੇਟਰ ਰਾਬਰਟ ਓਵਨ ਨੂੰ ਏਸ ਖੇਡ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ "1907 ਦੀ ਪੈਨਿਕ/ਭਗਦੜ" ਇਕ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਸਾਜ਼ਸ/ਪਲੈਨ ਕੀਤਾ ਹਾਦਸਾ ਸੀ।

"(ਭਗਦੜ/ਪੈਨਿਕ) ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਇਕ ਛੜਯੰਤਰ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਘੜਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਹ ਅਮੀਰ ਹੋ ਜਾਣ... ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਨਾਲ ਗ਼ਦਾਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ... ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਬੇਰੋਕ ਟੋਕ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਭਗਦੜ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਰਾਬਰਟ ਓਵਨ

ਇਕ ਝੂਠਾ ਹੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਰਾਜਾ/ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਆਪਣੀ ਪੁਤਲੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਪੀਚ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਬਰ ਨਵੀਸ/ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੋਟ ਲਿਖਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ :

***ਗੋਲਡਸਟੀਨ** : ਚੰਗੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਖ਼ਾਲੀ ਦਿਮਾਗ, ਉੱਘੇ ਮੈਂਬਰ ਸਾਹਿਬਾਨ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਦੀ ਰਿਆਇਆ, ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੈਨਿਕ/ਭਗਦੜ ਇਕ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਮਿਹਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਸਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ 'ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਆਖ਼ਰੀ ਸਹਾਰਾ' ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਆਪ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਕੱਠਿਆਂ ਪੈਸਾ ਕਢਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਉਤੇ ਆਉਂਦਾ, ਭਾਵ ਇਸ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹੁਦਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇਂਦਾ।*

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੇ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲਮੇਂ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਉਣਗੇ, ਜਿਉਂ ਹੀ ਸਿਸਟਮ ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੈਸੇ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ "ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ" ਵਾਸਤੇ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਈ ਹੋਏ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੈ ਸਟਾਕ ਖਰੀਦਣ ਦਾ। ਮੈਂ ਆਪ ਖਰੀਦਾਂਗਾ।

ਸਚਾਈ ਨੇ ਤਾਂ ਅਖੀਰ ਨਿਕਲ ਹੀ ਆਉਣੇ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਕਰਜ਼ੇ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਅੰਦਰ ਘਚੋਲਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਤੈ। ਆਜ਼ਾਦ ਮਾਰਕਿਟ/ਮੰਡੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਅੰਦਰ ਇੰਜ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਹੋ ਜਾਂਦੈ। ਮੇਰੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਦੇਰ ਲਟਕਾਈ ਰੱਖਿਆ ਏ, ਜਿਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਉੱਘੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐੱਗ ਹੈੱਡ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਇਕ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ (ਸਟਿਮੂਲਸ ਪੈਕੇਜ) ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਲਾਲਚੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇਂਦੇ ਵੱਡੇ ਤੇ ਛੋਟੇ ਇਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਹੁਣ ਘਚੋਲਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਇੰਜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ (ਜਮਾਤੀ ਲੜਾਈ)। ਅਸੀਂ ਕੀਮਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰੜਾਈ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਫੁਲਾਉਣ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਮੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਵਾਂਗੇ। ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਮੁਫ਼ਤ ! ਪੜ੍ਹਾਈ ਮੁਫਤ ! (ਸੋਸ਼ਲਿਜ਼ਮ/ਸਮਾਜਵਾਦ) ਆਜ਼ਾਦੀ! ਬਰਾਬਰੀ! ਭਰਾਪਨ! ਬਦਲਾਅ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਤਬਾਰ ਹੋਵੇ। ਉਮੀਦ! ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਸਭ ਕਾਮੇ ਰਲ ਜਾਣ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗਵਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਏ।

ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ, ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਤਰਲਤਾ/ਲਿਕੁਡਿਟੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ/ਦੇਸ ਅੰਦਰੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ "ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਧਾਤਾਂ" ਦਾ ਮਿਆਰ (ਸਖ਼ਤ/ਹਾਰਡ ਕਰੰਸੀ) ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲਾਓ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬੜੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਧਾਰਤ ਹੁਕਮਨ ਪੈਸਾ/ਡੈੱਟ ਬੇਸਡ ਫੀਅਟ ਕਰੰਸੀ)।

ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸਿਵਾਏ ਡਰ ਆਪ ਤੋਂ।

The Atlanta Journal

ROOSEVELT PLEDGES QUICK ACTION IN EMERGENCY IN MOMENTOUS ADDRESS AT HIS INAUGURATION

Garner Takes Oath as Congress Ends Eventful Session

ਵਿਸ਼ਵ ਉਤੇ ਅਸਲੀ ਵਰਤੋਂ : 1929 ਦੇ ਮੰਡੀ ਕਰੈਸ਼/ਠਾਹ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਭਿਆਨਕ ਮੰਦੀ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ (ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕਰ ਮਾਲਕਾਂ) ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਖਿਲਾਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ। ਇਕ ਵੱਡੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਡੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ - ਬੈਂਕਰਾਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਾੜਾ।

– ★ –

ਫਰਾਂਜ਼ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਦਾ ਹੈ

ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਸਦੇ ਪਾਲਤੂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਦੋਂ ਦਾ ਮਾਤ ਹੋਇਆ/ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਿਨਾਂ ਦਿਮਾਗ਼ ਵੀ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੋਟੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਕੀਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ ਆਜ਼ਾਦ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਸੂਦ ਬਿਨਾਂ ਕਰੰਸੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸਰਕਾਰੀ ਦੇਖ ਰੇਖ (ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਥੰਮ ਸਨ)।

ਐਨ ਓਸੇ ਪਲ ਫਰਾਂਜ਼ ਅਤੇ ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ ਤੋਂ ਨਾਲ ਆਏ ਦੋ ਸਾਥੀ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਾਂਜ਼ ਇਕ ਦਰਸ਼ਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ:

ਫਰਾਂਜ਼ : ਏਥੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹੈ? ਸਾਰੇ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਲਈ ਤਾਲੀਆਂ ਕਿਉਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਨੇ?

ਦਰਸ਼ਕ : ਸ਼ਹਿਰ/ਦੇਸ ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਮੰਡੀ ਕਰੈਸ਼ ਦੀ ਮਾਰ ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਫਾਈਨੈਂਸਰ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਲਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਖੜਾ ਕਰ ਰਿਹੈ, ਜੋ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਪੈਸਾ/ਫਾਈਨੈਂਸ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਮੁੜ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਤਾਂ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਤੋਹਫਾ ਹੈ।

ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ : ਮੋਰਦੇਸਾਈ ! ਤੂੰ ਕੁੱਤੀ ਦਿਆ ਪੁੱਤਰਾ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਇਕ ਹੀ ਪਲ ਵਿਚ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੀ ਭੀੜ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ। ਏਨੀ ਚੁੱਪ, ਕਿ ਜੇ ਇਕ ਸਿੱਕਾ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ।

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਿਨ ਦਿਮਾਗ਼ : ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹੈ ਇਹ?

ਬੈਕਗਲੱਪੀ : ਮੈਂ ਬਰੂਨੋ ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ, "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇਸ ਤੋਂ

ਗੋਲਡਸਟੀਨ : ਯਹੂਦ ਵਿਰੋਧੀ: ਨਸਲਵਾਦੀ !

ਫਰਾਂਜ਼ : ਨਹੀਂ ! ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ ਦੇ ਇਹ ਭਲੇ ਲੋਕ ਕੱਟੜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬੈਕੀਗਲੱਪੀ ਅਤੇ ਦੀਨੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ/ ਦਾਸਤਾਨ ਹੈ-ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ-ਇਸ ਖ਼ੂਨ ਪੀਣੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਪੈਂਦੇ ਕੀਤੇ। ਸਾਰੇ ਜਾਣੋ, ਇਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਕੰਮੇਂ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਫੜਾ ਦਿੱਤੇ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ : (ਭੁੱਬਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਉਹ! ਇਹ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਨੇ? ਕੀ ਮੈਂ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖੋਭੋਗੇ ਤਾਂ ਖ਼ੂਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ? ਜੇ ਕੁਤਕੁਤਾੜੀ ਕੱਢੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੱਸਦਾ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਾਂਗਾ ਨਹੀਂ?

ਫਰਾਂਜ਼ : ਇਸ ਦੇ ਖੇਖਣਾ ਤੇ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ ਅੰਦਰੋਂ ਭਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਇੰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ...

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਿਨਾਂ ਦਿਮਾਗ : ਕਾਫੀ ਹੋ ਗਿਆ!!! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਲੇ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਉੱਤੇ ਚਿੱਕੜ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਜ਼ਤਦਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ! ਫਲਾਸਫਰ ਫਰਾਂਜ਼ !

ਤੂੰ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ 'ਹੇਟ ਸਪੀਚ'/ ਨਫਰਤੀ-ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿੱਤੀ ਰਾਖੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੰਝੂ/ਅੱਥਰੂ ਆ ਗਏ। ਤੇਰੇ 'ਪੀਜ਼ਾ ਤੇ ਪਾਸਤਾ' ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਬੇਅਕਲਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ

ਬੇਸਮਝ ਰਾਜਾ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੇ "ਜ਼ੁਲਮ ਹੁੰਦੇ" ਨਾਟਕ ਦੇ ਪਰਭਾਵ ਥੱਲੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੂੰ ਨਿੰਦ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਤੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਫਰਾਂਜ਼, 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਾਰਡੋ ! ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀ ਲਾ ਦੇਵੋ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਫਰਾਂਜ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀ ਲੱਗਦੀ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀ ਪਾਲਤੂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਖ਼ਾਲੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲੇ ਝੋਲੀ ਚੁੱਕਾਂ ਨੇ ਕਤਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ਾ-ਅਧਾਰਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਗਈ, ਨਾਲ ਹੀ "ਦ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਡੇਲੀ ਟਾਈਮਜ਼", ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਇਕ ਉੱਲੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਹੁਣ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ, 'ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ' ਦੀਆਂ ਬੌਂਦਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਧਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਟੋਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨਕਲੀ ਧਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਸੂਦ ਉਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ।

– ★ –

ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸਕੀਮ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ

ਭੁਲੇਖਾ ਪਾਉਂਦਾ ਨਾਂ "ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ (ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ) ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਇੰਸੀ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ "ਬੂਮ/ਉਛਾਲੇ" ਅਤੇ "ਬਸਟ"/ਪਟਾਕੇ ਨੂੰ ਘੜ ਸਕੇ। ਕਰਜ਼ਾ ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾ ਫੁਲਾ ਕੇ (ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ) ਵਿੱਤੀ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਕਾਨੇ ਫੁੱਲਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸਟਾਕ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਕਿਰਾਏ, ਦੁੱਧ, ਮੱਖਣ ਚਾਕਲੇਟ, ਕਾਫੀ ਆਦਿ ਸਭ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ।

ਤੁਸੀਂ ਗ਼ੌਰ ਕਰੋ, ਮਾਰਕਿਟ ਨੂੰ ਉੱਲੂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਧੀਕ ਕਰਜ਼ਾ ਧਨ, ਜੇ ਝਟਾਪਟ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਤੁਰ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਭੁਕਾਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ, ਇਕੋਨੋਮੀ/ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੀ ਫੂਕ ਕੱਢਣ/ਡੀਫਲੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਔਖੇ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਘਟਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ 100% ਕਰੰਸੀ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਸੂਦ ਵੀ ਗਿਣਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਏਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ **ਕੁਲ ਕਰਜ਼ਾ (ਮੂਲ+ਵਿਆਜ਼) ਸਦਾ ਹੀ ਘੁੰਮਣ/ਗਰਦਿਸ਼/ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਅੰਦਰ ਧਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।** ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ "ਸੰਗੀਤ ਕੁਰਸੀਆਂ" ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੰਗੀਤ ਰੁਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਚੁੱਕ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੰਜ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਕਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕੁਰਸੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ।

ਜਿਵੇਂ ਸੰਗੀਤ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੈ, ਜਦੋਂ ਇਕ ਦੰਮ ਫੂਕ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ/ ਡੀਫਲੇਸ਼ਨ/ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। 'ਭਾਜੜ' ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਾਹੁਣ ਲਈ, ਕਿਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੰਡੀ ਅੰਦਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਘਾਟਾ (ਦੂਜਾ ਨਾਂ ਹੈ "ਤਰਲਤਾ/ ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ ਦਾ ਘਾਟਾ") ਇਸ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੰਸੀ+ਸੂਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਨਵੀਂ ਕਰੰਸੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਡੀਫਲੇਸ਼ਨ (ਕਰੰਸੀ ਖਿੱਚ ਲਈ ਜਾਂਦੀ) "ਬਸਟ"/ਪਟਾਕੇ ਨਾਲ ਮੰਡੀਆਂ ਢੇਰੀ/ਕਰੈਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ, "ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਥੁੜ" ਵਾਲੇ ਵਪਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਦੀਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੂੰ ਬੂਮ/ਉਛਾਲੇ ਅਤੇ ਬਸਟ/ਪਟਾਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਸਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਆਪ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ "ਬੂਮ" ਦਾ ਚੱਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਭਾਵ ਕਰੰਸੀ, ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੱਤ ਹੈਰਾਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਓਸ ਪਾਗਲਪਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਚੱਕਰ ਚਲਦੇ ਹਨ: ਉਛਾਲੇ ਬਨਾਮ ਪਟਾਕੇ/ਵਾਧਾ ਬਨਾਮ ਘਾਟਾ/ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਓ ਬਨਾਮ ਕਰੰਸੀ ਸੁੰਗਾੜ/ਸੌਖਾ ਪੈਸਾ ਬਨਾਮ ਤੰਗ ਪੈਸਾ/ਬੁੱਲ (ਸਾਨ੍ਹ) ਮਾਰਕਿਟ ਬਨਾਮ ਬੀਅਰ (ਰਿੱਛ) ਮਾਰਕਿਟ ਜਿਹੇ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਚੱਕਰ", ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੇ ਪਰਚੇ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਕਰਾ ਦਿੱਤੈ ਕਿ ਇਹ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹਨ।

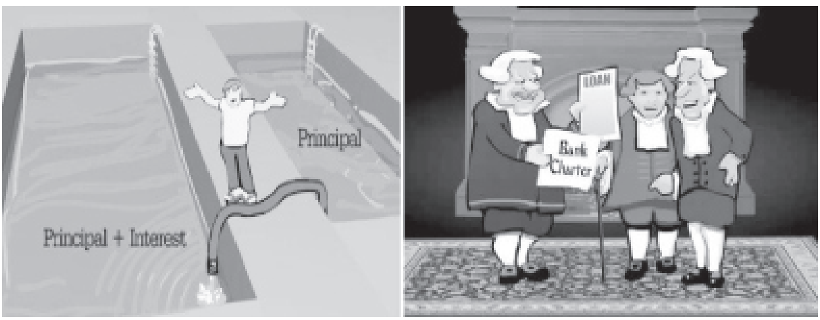

ਪਬਲਿਕ (ਸਰਕਾਰੀ) ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਕਰਜ਼ੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਏਨੀ ਤਰਲਤਾ/ "ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ" ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੂਲ/ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ (ਪੈਸਾ ਸਪਲਾਈ) ਦਾ ਤਲਾਅ, ਮੂਲ+ਚੜ੍ਹੇ ਸੂਦ ਦੇ ਕਿਤੇ ਵੱਡੇ ਤਲਾਅ ਨੂੰ ਭਰ ਸਕੇ।

– ★ –

ਪਹਿਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ

ਰਾਜੇ ਦੀ ਖਰਚੀਲੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਲਏ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖਰਚੇ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ, ਮੁਫਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਪੱਕੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। "ਅਚਾਨਕ" ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਚਾਲੂ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਿਆਂ ਹੱਥ ਠੋਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਿੱਲ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇੰਜ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਇਕ ਸਮੇਂ ਅਜ਼ਾਦ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਠੋਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉਤੇ ਰਿਆਇਆ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਵਲ "ਅਮੀਰਾਂ ਉੱਤੇ" ਹੀ ਟੈਕਸ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤੀ ਗਿਆ, ਨਵੀਆਂ "ਟੈਕਸ ਬ੍ਰੈਕਟਾਂ/ਜੁਟ" ਹੇਠਲੀਆਂ ਆਮਦਨਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰੀ ਗਈਆਂ, ਇੰਜ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ "ਕਮਾਈ" ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ।

ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਮਿਲਣ ਲੱਗ ਪਏ– "ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕਣ ਵਾਲੇ"।

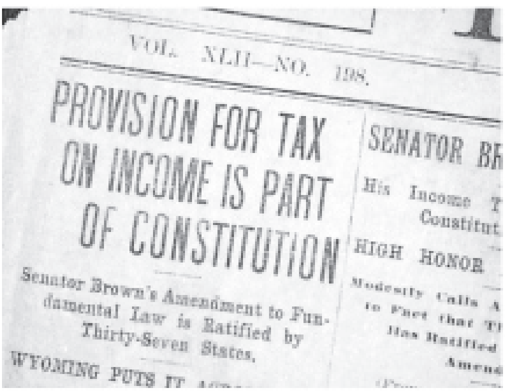
VOL. XLII—NO. 198.

PROVISION FOR TAX ON INCOME IS PART OF CONSTITUTION

Senator Brown's Amendment to Fundamental Law is Ratified by Thirty-Seven States.

WYOMING PUTS IT

SENATOR BR

His Income T Constitut

HIGH HONOR

Modesty Calls A to Fact that Th Has Ratified Amend

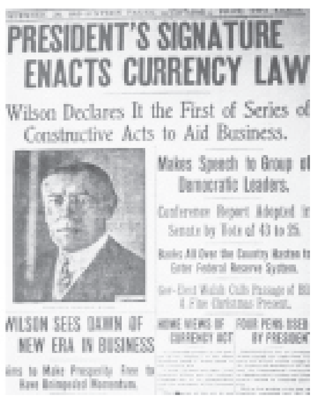
PRESIDENT'S SIGNATURE ENACTS CURRENCY LAW

Wilson Declares It the First of Series of Constructive Acts to Aid Business.

Makes Speech to Group of Democratic Leaders.

WILSON SEES DAWN OF NEW ERA IN BUSINESS

ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇੰਜ ਹੋਇਆ : ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫੈਡ ਦਾ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ 1913 ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ।

ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਘੋਟਾਲੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਵਲੋਂ ਵਿੱਤੀ ਬੂਮ/ਉਛਾਲਾ-ਬਸਟ/ਢੇਰੀ ਘੋਟਾਲਾ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ-ਧਨ ਰਾਹੀਂ ਛੇੜਛਾੜ/ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਲਸਟੀਨ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚੋਈ ਜਾਵੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਢੈਅ ਢੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ "ਬਾਂਕਾ ਤੋੜੋ" ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਕਾਰੀ ਇਕ ਬੜੇ "ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ" ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਲੁੱਟਦੀ ਹੈ-ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਗੁਲਾਮ/ਬੰਦੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਰੀਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ, ਖੁਰਾਕ, ਰਤਾ ਮਾਸਾ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦਿਲ ਪਰਚਾਵੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਣਜਾਨ ਰਹਿ ਕੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ।

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਚਲਾਕੀਆਂ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ, ਨਿਹਾਇਤ ਛੁਪੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਹੇਰਾ ਫੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ:

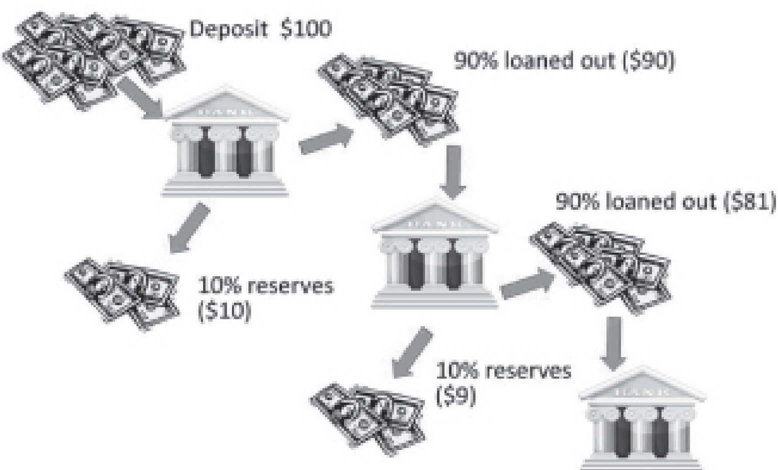

ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ ਕਰਜ਼ਾ (ਕਰਜ਼ਾ-ਧਨ) ਹੋਰਨਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਧਨ/ ਪੈਸਾ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ (ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ ਧਨ) ਅਤੇ ਇੰਜ ਚਲ ਸੋ ਚਲ-ਚਲ ਸੋ ਚਲ।

1. ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਕਰਜ਼ੇ, ਭੰਡਾਰ/ਰੀਜ਼ਰਵ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ

ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਊ/ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਸਾਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੈਂਕ, ਭਾਵੇਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਵਾਲੀ, ਨਕਲੀ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੀਜ਼ਰਵ/ਭੰਡਾਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ-ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮਿਆਰ ਕੱਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਢੈਅ ਢੇਰੀ/ਬਸਟ)। ਜਦੋਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੰਡਾਰ/ਰੀਜ਼ਰਵ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਾ-ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮਿਆਰ ਢਿੱਲੇ ਕਰਕੇ, ਵੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ (ਬੂਮ/ਉਛਾਲਾ)।

2. ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ੇ "ਪ੍ਰਾਈਮ ਰੇਟ/ਸ਼ੁਰੂ-ਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਰਾ ਫੇਰੀ"

ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਦਾਰੇ/ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ "ਸਿਰੇ ਦਾ/ਆਖਰੀ ਪਹੁੰਚ" ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਊ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਭੀੜਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕਾਂ ਉਤੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਦੇਣ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ/ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਨਵੀਂ ਕਰੰਸੀ ਛਾਪ ਕੇ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਦਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ "ਬੈਂਚ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਦੇ" ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਧਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤੋਟ ਨਹੀਂ।

3. ਓਪਨ ਮਾਰਕਿਟ ਓਪ੍ਰੇਸ਼ਨਜ਼/ਖੁਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਬਾਂਡ ਖਰੀਦਣੇ

ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਗੱਫੇ ਦੇ ਕੇ, ਦੋ ਧੜਿਆਂ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। "ਖੱਬੇ ਧੜੇ" ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੋਟਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ/ਗ੍ਰੈਂਡ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਸੱਜੇ ਧੜੇ" ਦੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਸਦਾ ਜੰਗ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਇਕ ਮਹਾਂ ਭਾਰਾ "ਲੋਕ ਭਲਾਈ-ਸਦਾ ਲੜਾਈ" ਵਾਲਾ ਦੇਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਾਂਡ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਰਿਆਇਆ/ਪਬਲਿਕ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ/ਸਰਮਾਏ ਵਾਲੇ ਘਰਾਣੇ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਅਰਥਚਾਰੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ "ਤਰਲਤਾ/ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ" ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੈ, ਉਸਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰੋਂ ਨੋਟ ਛਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੋਮਿਆਂ/ਇਦਾਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਬਾਂਡ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਂਡ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ/ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੂੰ ਬਾਂਡਾਂ ਉੱਤੋਂ ਸੂਦ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਪਿਛਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਬਾਂਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾੜੇ/ਬੈਡ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਖਰੀਦਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ-ਸਭ ਦਾ ਸਭ ਕਾਗਜ਼ੀ/ਆਪੇ ਛਾਪੀ/ਨਕਲੀ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜਦੋਂ ਗੋਲਸਟੀਨ ਅਰਥਚਾਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਰੰਸੀ ਖਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੈ (ਬਸਟ/ਠਾਹ ਢੇਰੀ), ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਬਾਂਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਨਿਵੇਸ਼ਾਂ/ਇਨਵੈਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚੋਂ ਪੈਸਾ ਨਿਕਲ ਕੇ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀ ਤਜੌਰੀ/ਵਾਲਟ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਤਾਂ ਘੋਟਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਬਦਲ ਗਈ

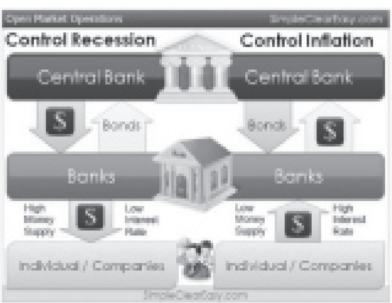

ਬਾਂਡਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬੂਮ/ਉਛਾਲਾ ਜਾਂ ਬਸਟ/ਠਾਹ ਢੇਰੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੜਣ ਲਈ, ਉੱਚੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ/ਤਾਕਤਵਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੈ–ਪੈਸਾ ਉਸੇ ਹੀ ਈਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸੋਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸਮਝੋ ਕਿ ਖੇਡ ਕਿਵੇਂ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਵਲੋਂ, ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਰਹੇ ਹੁਦਾਰ/ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ (ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ) ਨਵੀਂ ਕਰਜ਼ਾ–ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਟੀਕਾ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਫੂਕ ਨਿਕਲਣ/ਡੀਫਲੇਸ਼ਨ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸਾ ਲਫਜ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਗੁਵਾਚਣ ਲੱਗ ਜਾਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ "ਤਰਲਤਾ ਦਾ ਸੰਕਟ" ਜਾਂ "ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ ਕਰਾਈਸਿਸ"।

ਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਲੱਗੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਤਾਂ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ/ਜਾਇਦਾਦਾਂ/ਐਸੈੱਟ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਾਪਸ ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ "ਵਧਿਆ–ਸੇਕਾ" ਜਾਂ "ਓਵਰ–ਹੀਟਿੰਗ"। ਭਾਵੇਂ ਫੂਕ ਭਰੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਫੂਕ ਨਿਕਲੇ (ਡੀਫਲੇਸ਼ਨ); ਸਟਾਕ ਵਿਚ ਬੂਮ/ਉਛਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਠਾਹ ਢੇਰੀ; ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ–ਜਿੱਤ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀ।

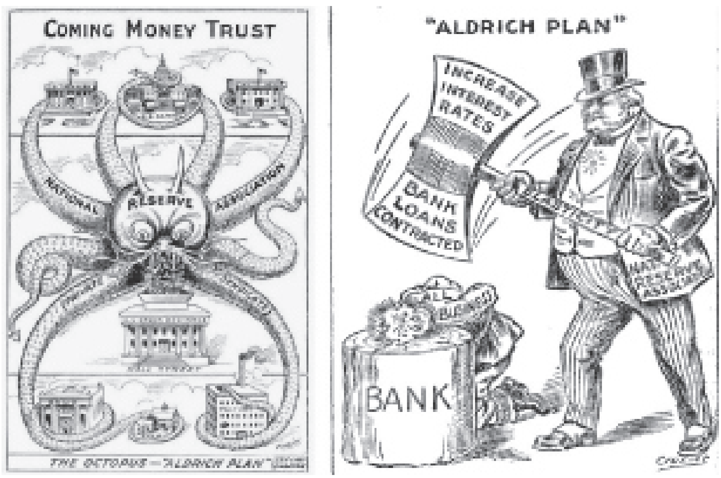

ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਟੂਨਾਂ ਨੇ 1912 ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਭਾਂਪ ਲਿਆ ਸੀ

– ★ –

ਝੂਠੇ/ਹਵਾਈ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਚੱਕਰ/ਬਿਜ਼ਨਸ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਧਿਆਨ ਨਾਲ; "ਬਿਜ਼ਨਸ ਸਾਈਕਲ"/ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਚੱਕਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸੌਖਾ ਪੈਸਾ"="ਬੂਮ"/ਉਛਾਲਾ; ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ/ਉਫਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ (ਬਨਾਵਟੀ/ਜਾਅਲੀ/ਖੋਟੀ ਕਰੰਸੀ ਜੇਹਾ ਅਸਰ)। "ਔਖਾ/ਘੁੱਟਿਆ ਪੈਸਾ"="ਬਸਟ/ਢੈਅ ਢੇਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਾਹ ਸਕਣ। ਇਸ "ਰੀਸੈਸ਼ਨ"/ "ਡੀਪ੍ਰੈਸ਼ਨ", ਭਾਵ "ਮੰਦੀ" ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ "ਸੌਖੇ-ਪੈਸੇ" ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਦੌਰ। ਅੱਗੋਂ ਚੱਲ ਸੋ ਚੱਲ, ਜਾਅਲੀ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਦੌਰ ਉੱਤੇ ਦੌਰ, ਦਹਾਕੇ ਪਿਛੋਂ ਦਹਾਕਾ- ਇਹ ਜੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਡਬਲਰੋਟੀ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਪਿਛਲੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ 5 ਸੈਂਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਦੋ ਡਾਲਰ (ਚਾਲੀ ਗੁਣਾ) ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਖੁਰਾਕ-ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕੀਤੀ? ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸੁੰਗੜ ਕਿਉਂ ਰਹੀ ਹੈ (ਸ਼੍ਰਿੰਕਫਲੇਸ਼ਨ)

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ-ਧਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ/ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੋਰੀਆਂ ਹੋਣ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਗ਼ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਨਾਲੀ/ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਨਵੇਂ ਕਰਜ਼ੇ। ਬਾਲਟੀ ਦੀਆਂ ਮੋਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਜਾਂਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵੋ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ (ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੋਵੇਂ) ਜੋ ਕੁਝ ਸਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਲਪਨਿਕ/ਖਿਆਲੀ ਬੈਂਕ-ਧਨ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਚਲਾਉਂਦੇ ਯਹੂਦੀ ਜੀਨੀਅਸਾਂ (ਮਹਾਂ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ) ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤਰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਲਟੀ ਖਾਲੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ (ਖਾਲੀ ਬਾਲਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਹਾਂ ਡੀਪ੍ਰੈਸ਼ਨ/ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਢੇਰੀ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਏਨਾ ਪਾਣੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਂ ਡੁੱਲ੍ਹਣ ਲੱਗ ਪਵੇ (ਉੱਚਾ ਫੁਲਾਉ, ਹਾਈਪਰਇਨਫਲੇਸ਼ਨ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਚੜ੍ਹਨ, "ਅਰਥਚਾਰਾ ਭਖ ਜਾਣਾ" ਆਦਿ) ਸਚਮੁੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾ ਫੈਡ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਹਰ ਇਕ, ਮਤਲਬ ਹਰ ਇਕ ਬੂਮ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦੀ ਫੁਲਾਉ/ਭੁਕਾਨਾ, ਇਕ ਬਨਾਵਟੀ, ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ, ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਬਾਲਟੀ ਅੰਦਰ ਵਾਧੂ ਪਾਈ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਸੇ, ਹਰ ਇਕ, ਭਾਵ ਸਚਮੁਚ ਹਰ ਇਕ "ਪੈਨਿਕ/ਭਗਦੜ", ਸਟਾਕ ਮਾਰਕਿਟ ਦਾ ਠਾਹ ਡਿੱਗਣਾ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਢੈਅ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਨ ਦੀ "ਸੁਧਾਈ/ਸੁੰਗਾੜ" ਕੀਤਾ ਜਾਦਾ ਹੈ (ਜਿਉਂ ਪਾਣੀ ਘਟਦਾ ਹੈ, ਬਾਲਟੀ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਤਰਲਤਾ/ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ" ਅੰਦਰ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਧਨ ਹੱਥ ਆ ਜਾਵੇ)। ਲਗਾਤਾਰ ਸੂਦ ਰਾਹੀਂ ਬਾਲਟੀ ਅੰਦਰੋਂ ਰੁੜ੍ਹਨਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਹੈ, ਭਾਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ।

ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇ "ਨੀਵਾਂ ਖਰੀਦੋ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਵੇਚੋ"। ਸ਼ਾਇਦ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾਂਹ, ਏਹੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਬਾਲਟੀ ਅੰਦਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤਰ ਘੱਟ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਓਦੋਂ ਖਰੀਦ ਲਵੋ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਲਟੀ ਅੰਦਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਪੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਓਦੋਂ ਵੇਚ ਦੇਵੋ। ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖਰੀ ਸਲਾਹ, ਪਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਕ ਝੂਠੀ ਖੇਡ ਲਈ–ਇਸ ਖੇਡ ਅੰਦਰ ਵੱਡੇ ਜੇਤੂ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਲਤਾ/ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਚੱਕਰ ਕਦੋਂ ਘੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੰਦਰਲੇ ਜਾਣਕਾਰੂ "ਉਪਰ" ਅਤੇ "ਹੇਠਾਂ" ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਰ ਬਾਲਟੀ ਭਰਨ, ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਡ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਗੱਲ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ-ਇਹ ਪਾਗਲ ਖੇਡ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਭਰੀ ਹੈ।

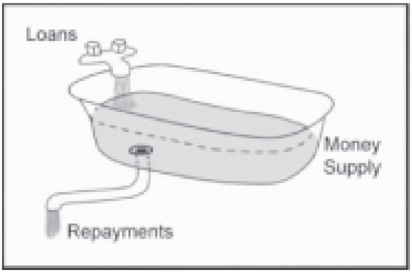
Loans
Money Supply
Repayments

NO LOANS
NO MONEY
BANK CREDIT
Economy

ਫਰਾਂਜ਼ ਬਦਲੇ ਲਈ ਸਾਜ਼ਸ਼/ਗੋਂਦ ਗੁੰਦਦਾ ਹੈ

ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਫਰਾਂਜ਼ ਇਕ ਗੋਂਦ ਭਰੀ ਨਵੀਂ ਰਣਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ/ਤਾਕਤ ਵਾਪਸ ਖੋਹਣੀ ਹੈ, ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਕੋਲੋਂ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਅਰਥਚਾਰੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਏਸੇ ਨਵੇਂ ਸਿਆਸੀ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਫਰਾਂਜ਼ ਆਪਣੀ ਇਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਖੜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਸੰਨਜ਼ ਆਫ਼ ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਪਾਰਟੀ (**SBSP**)" ਅਤੇ ਇਕ ਪਰਚੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਹੀਨੇਵਾਰ, ਫਰਾਂਜ਼ ਦੀ SBSP ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਉਸਰਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ, **ਬੀਅਰ ਐਂਡ ਸਟਰੂਡਲ ਡੇਲੀ ਟਾਈਮਜ਼** ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, SBSP ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅੰਦਰ 15% ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਸਾਲ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਵੱਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਭਿਆਨਕ ਮੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਕਾਮੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਸਹਿਮੇ ਹੋਏ, ਝੱਟ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀਏ, ਅਖੀਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਦੀ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਅਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮਨੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। **SBSP** ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋ ਰਹੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਿਨਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਂਸਲਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਫਰਾਂਜ਼ ਦੀ SBSP ਤੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਟਾਈਮਜ਼, ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੂੰ ਅਮਨ ਚੈਨ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਸਿਆਸੀ, ਪ੍ਰੈੱਸ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿੱਤੀ/ਟਕਸਾਲੀ ਸਿਸਟਮ/ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਦੀ ਥਾਂ ਇਕ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਇੰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਹ ਕਰਦਾ ਬੂਮ-ਬਸਟ/ਉਛਾਲਾ-ਤਬਾਹੀ ਚੱਕਰ ਕਦੇ ਨਾ ਆਵੇ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੁਧਰਦੀ ਹੈ, ਫਰਾਂਜ਼ ਦੀ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯਤਾ/ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਉੱਚੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

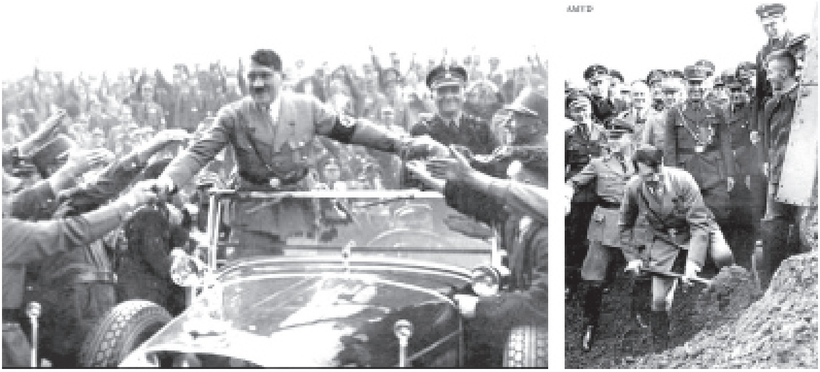

ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਇਆ : 1930 ਵਿਚ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜੀ ਚੜ੍ਹਤ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮੇ/ਕਰਾਮਾਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕ ਭੂਗੋਲੀ ਗੋਂਦ

ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਸਾੜੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਬਾਬ ਬੰਨ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਟਾਪੂ ਦੇਸ ਤੁਰ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਂ ਹੈ "ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ" ਦੇਸ/ਚਾਹ ਅਤੇ ਕੇਕ" ਦੇਸ। ਉਸਦਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਵਲੋਂ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਾ ਭਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਛੁਪੇ ਢੰਗ ਨਾਲ "ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ" ਦੇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ–ਨੂਟਰ ਰਾਟਨਚਾਈਲਡ।

ਰਾਟਨਚਾਈਡ : ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤੂੰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਾ ਕਰ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਦਾ ਮੱਕੂ ਠੱਪ ਦੇਵਾਂਗੇ/ਨਜਿੱਠ ਲਵਾਂਗੇ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ : ਨਹੀਂ। ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ। ਫਰਾਂਜ਼ ਹੁਣ ਏਨਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਚਾਂਸਲਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉੱਤੇ। ਅਸੀਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਰਾਟਨਚਾਈਡ : ਅੰਦਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਸਹੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਢਾਅ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ : ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ। ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ ਅਤੇ ਫੌਜ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਲਾ ਵਿਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਖੀਰਲੇ ਆਦਮੀ ਤੱਕ ਜਾਨ ਦੇ ਦੇਣਗੇ।

ਰਾਟਨਚਾਈਡ : "ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ" ਭਾਵੇਂ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੂੰ ਡੇਗਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਵਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਗੱਠ ਜੋੜ ਕਰਾਂਗੇ "ਕੁਇੰਚੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਂਪੇਨ" ਅਤੇ "ਹੈਮਰ ਅਤੇ ਸਿੱਕਲ/ਦਾਤਰੀ ਹਥੌੜਾ" ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੰਜ ਅਸੀਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਦੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਰਲ ਕੇ ਫੇਹ ਦਿਆਂਗੇ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ : ਹਾਂ. ਇਕ ਗੱਠਜੋੜ ! ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਚਲੇਗਾ ! ਪਰ ਲੋਕ ਤਾਂ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੜਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ?

"ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ। ਅਸਾਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਨੂੰ ਫੇਰ ਜਿੱਤ ਲੈਣਾ"

ਰਾਟਨਚਾਈਡ : ਏਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁਕਿਐ, ਅਸਾਂ "ਪੋਲਕਾ ਅਤੇ ਕੀਲਬਾਸਾ" ਦੇਸ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਅਸੀਂ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਲਡ ਦੇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਾਂ "ਪੋਲਕਾ ਅਤੇ ਕੀਲਬਾਸਾ" ਨੂੰ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ "ਪੋਲਕਾ ਅਤੇ ਕੀਲਬਾਸਾ" ਦੇ ਪਾਗ਼ਲ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਐ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲੀਆਂ" ਦੇ ਕਤਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਅੰਦਰ ਘੁਸਪੈਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਫਰਾਂਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿਲਜੁਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੋਸ਼ ਲਾਏਗਾ ਕਿ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਨੇ ਮਾੜੂਏ ਜਿਹੇ "ਪੋਲਕਾ ਅਤੇ ਕੀਲਬਾਸਾ" ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੰਜ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਉੱਤੇ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਗੋਲਡਸਟੀਨ : ਬ੍ਰਿਲੀਐਂਟ ! ਸ਼ਾਨਦਾਰ ! ਕਮਾਲ !

Daily Express

JUDEA DECLARES WAR ON GERMANY

Jews Of All The World Unite In Action

BOYCOTT OF GERMAN GOODS

MASS DEMONSTRATIONS IN MANY DISTRICTS

DRAMATIC ACTION

HIGHER WAGES FOR STEEL WORKERS

MR. MacDONALD EXPLAINS HIS TOUR

"PEACE CAN BE KEPT IN EUROPE"

DAILY NEWS

40,000 ROAR PROTEST HERE AGAINST HITLER

ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਅਮਨ ਪਸੰਦ (ਹਾਂ ਅਮਨ ਪਸੰਦ!) ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ/ਪ੍ਰਾਪੇਗੈਂਡਾ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਅਸਲੀ ਜੰਗ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ

"ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਟਨਚਾਈਡ ਨੇ ਜੰਗ ਐਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪਲੈਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਏਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ "ਕੁਇੰਚੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਂਪੇਨ" ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਅਮਨ ਅਤੇ ਬਾਤਚੀਤ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੈਂਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੈਂਟਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੂੰ ਨਹੀਂ ਸਰਕਦੀ/ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

"All the News That's Fit to Print."

The New York Times.

LATE CITY EDITION

HITLER TELLS PARIS HE MUST GET DANZIG AND CORRIDOR; BERLIN THINKS DOOR IS LEFT OPEN TO PEACEFUL SOLUTION; BRITISH ANSWER TODAY TO INSIST ON RIGHTS OF POLAND

FAIR SETS RECORD AS PAID ADMISSIONS NET 306,480 IN DAY

The Developments in Europe

LONDON IS DECIDED

Cabinet Rules Out Any Retreat—It Sees Hope in Playing for Time

PARIS AWAITS BLOW

Declares Hitler Rejects a Humane Settlement of Dispute With Poles

Hitler Note and Paris Communique

Chancellor's Letter

The French Statement

FUEHRER INSISTENT

Tells Daladier in Letter Danzig and Corridor Must Return to Reich

REICH FUHRERS' CLUB COMMON IN DANZIG

POLES DIG TRENCHES AND WATCH SOCCER

ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਇਆ? 28 ਅਗਸਤ, 1939 ਦੀ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਸੁਰਖੀ (ਬਰਲਿਨ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਨਾਲ ਹਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੈ) ਪ੍ਰੋੜਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਨਾਲ ਜੰਗ ਟਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਫਰਾਂਸੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਲੇਡੀਅਰ ਦੇ ਨਾਂ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਐਮ.ਐਸ. ਕਿੰਗ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਦ ਬੈਡ ਵਾਰ" ਅੰਦਰ ਛਪੀ ਹੋਈ ਹੈ।

"ਪੋਲਕਾ ਅਤੇ ਕੀਲਬਾਸਾ" ਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਕਾਰਣ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, "ਵਿਸ਼ਵ ਕਮਿਊਨਿਟੀ"/ਕਾਬੂ ਹੇਠ ਪਰਚਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੰਗਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ", "ਪੋਲਕਾ ਅਤੇ ਕੀਲਬਾਸਾ" ਅਤੇ "ਕੁਇੰਚੀ ਅਤੇ

ਸ਼ੈਮਪੇਨ” ਦੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। “ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ” ਨੂੰ ਫੌਜਾਂ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਘਰ ਲਿਆਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਤਾਂ “ਹਥੌੜਾ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ” ਦੇਸ ਨੂੰ “ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ” ਦੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੌਕੇ/ਹਾਲਾਤ “ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ” ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸਨ, ਫਰਾਂਜ਼ ਨੇ “ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ” ਨੂੰ ਜੰਗ ਮੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਅਮਨ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਦੂਰੋਂ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਪਾਰ ਦੇ “ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ” ਦੇਸ਼ ਨੇ “ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ” ਦੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜੰਗ ਚਾਲੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ। ਇਸ ਜਵਾਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ “ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ” ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਵੀ ਭੇਜੇ ਗਏ।

“ਹਥੌੜੇ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ” ਦੇਸ ਵੱਲੋਂ, “ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ” ਉਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਮਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਅੱਚਣਚੇਤ “ਹਥੌੜੇ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ” ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਵਜ਼ਾਰਤ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ੈਤਾਨ ਐਲਾਈਜ਼/ਭਾਈਵਾਲਾਂ/ਗੱਠਬੰਧਨ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇਕ ਉਮੀਦ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ” ਦੇਸ ਲੜਾਈ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਅਸੰਭਵ ਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ ਦੇ ਲੋਕ ਅਮਨ ਪਸੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਪਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸਾਂ ਅੰਦਰ ਲੜਨ ਲਈ ਜਾਣ।

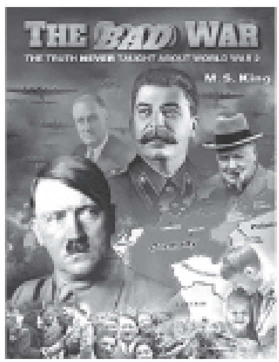

ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕਿਤਾਬ “ਦ ਬੈਡ ਵਾਰ” ਅੰਦਰ ਐਮ ਐਸ ਕਿੰਗ ਨੇ ਸਾਫ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਅੱਡੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਨਾਲ ਮੁਕਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ ਦੀਆਂ ਤੁੱਖਣੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ/ਅਣਗੌਲਿਆਂ ਕਰੀ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਥੋਂ ਦੇ ਚੰਦਰੇ ਰਾਜੇ ਰੋਜ਼ੀ ਨੇ ਇਕ ਪਲਾਨ/ਗੋਂਦ ਬਣਾਈ ਹੈ। “ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ” ਅਤੇ “ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ” ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਗੱਠ ਬੰਧਨ/ਸੰਧੀ ਵਿਚ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਦੇਸ “ਸੂਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਕੀ” ਵੀ ਹੈ। “ਯਾਂਕੀ

ਡੂਡਲ" ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੰਭੀਰ/ਜ਼ਾਲਿਮਾਨਾ ਤੁੱਖਣੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ "ਸੂਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਕੀ" ਨੇ ਆਖਰ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਨੇਵੀ ਅੱਡੇ "ਰੂਬੀ ਹਾਰਬਰ" ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੰਜ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ "ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ" "ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ" ਅਤੇ "ਹੈਮਰ ਅਤੇ ਸਿੱਕਲ"/ਹਥੌੜਾ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ ਦੇਸ ਰਲ ਕੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਆ ਕੁੱਦੇ-ਖਿਲਾਫ "ਸੂਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਕੀ", "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਅਤੇ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇਸਾਂ ਦੇ। ਕਿਆ ਖ਼ੂਨੀ ਘਚੋਲਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਚੰਦਰੇ ਗੱਠਬੰਧਨ ਦੀ ਰਲਵੀਂ ਤਾਕਤ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ, ਸੋ ਮਾਰ ਖਾ ਗਏ। ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕ "ਟੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੰਮਪੈਟ" ਅਤੇ "ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ" ਦੇ ਅਗਨੀ ਬਾਣਾਂ ਨਾਲ ਸੜ ਗਏ। "ਹਥੌੜੇ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ" ਦੇ ਲਸ਼ਕਰਾਂ ਨੇ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਔਰਤ ਹੱਥ ਲੱਗ ਗਈ, ਉਸਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਜੰਗ ਸੁੰਗੜਦੀ ਵੇਖ ਕੇ ਚਾਂਸਲਰ ਫਰਾਂਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇੰਜ ਯੂਰਪ ਅੰਦਰਲੀ ਜੰਗ ਮੁੱਕੀ।

ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਯਾਂਕੀ-ਡੂਡਲ ਦੇ ਅਗਨੀ ਬਾਣਾਂ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਦੇਵ ਕੱਦ ਅੱਗ-ਗੋਲੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ "ਸੂਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਕੀ" ਦੇਸ਼ ਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ।

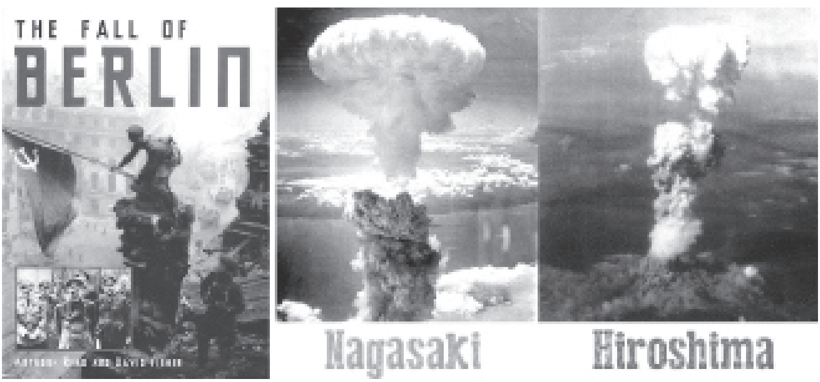

ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਇਆ : ਗਠਬੰਧਨ ਦੀ ਬੇਅਥਾਹ ਜਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਜਪਾਨ ਦੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ।

ਫਰਾਂਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਮਿਟਾਉਣ (ਡੀਫ੍ਰੈਂਜ਼ੀਫਿਕੇਸ਼ਨ) ਦੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ, "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ ਟਾਈਮਜ਼" ਅਤੇ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡਾਲ ਗਠਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਆਉਂਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੁਲਾਈ ਲਈ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟੂਰਡਲ-ਵਾਸੀਆਂ" ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਝਦੇ ਰਹਿਣ, ਕਿ ਜੰਗ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ

ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ "ਯਹੂਦ ਵਿਰੋਧੀ" ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ। ਗੋਲਡਸਟੀਨ ਦਾ ਘੋਟਾਲੀਆ/ਫਰਾਡੀਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਉਹ "ਬੂਮ/ਉਛਾਲਾ ਅਤੇ ਬਸਟ/ਠਾਹ ਢੇਰੀ "ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਾ-ਧਨ ਨਾਲ ਚੱਕਰ ਚਲਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅੰਦਰ ਇੰਜ ਹੋਣਾ ਸਧਾਰਣ/ਨਾਰਮਲ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"

ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਜਰਮਨੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੁਲਾਈ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਸੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਕਲੀ "ਹੋਲੋਕਾਸਟ TM" ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

– ★ –

ਅੱਜ ਰੁਪਿਆ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੇ ਖੜੋਤਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਦੀ ਅਗਾਂਹ ਵਧੀ ਮਾਡਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ "ਬੈਂਕਾਰੇਲਾ" ਕਰਜ਼ਾ-ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਏਨੀ ਖੁਭ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰੱਖਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਪ੍ਰੈੱਸ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਿਆਣੇ ਬਿਆਣੇ ਲੋਕ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਸਮਝਣਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਘੋਟਾਲਾ ਕਿੰਨੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਕਾਫੀ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ "ਪੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਸਤਾ" ਦੇ "ਟੁੱਟੇ ਬਾਂਕਾ" ਅਤੇ "ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟਰੂਡਲ" ਅੰਦਰਲੀ ਹੋਈ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵੋ; ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਚਮੁੱਚ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਸਚਮੁੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੀ ਹੈ... ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਐਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਏਨੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਇਕ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਮਸਾਂ ਹੀ ਦੋ ਡੰਗ ਰੋਟੀ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਘੋਟਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਨਦ/ਡਿਗਰੀ ਵਾਲਾ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸ਼ਤਰੀ ਜਾਂ ਬੈਂਕਰ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਲਾਹ ਦਈਏ, ਤਾਂ ਘੋਟਾਲਾ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲੀ "ਬੈਂਕਾਰੋਟਾ" ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੀ ਹੈ।

– ★ –

ਇਕ ਹੱਲ/ਸੋਲੂਸ਼ਨ

ਸੱਚੇ/ਈਮਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲੀ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬਾਲਟੀਆਂ ਬਣਾਈਆ ਜਾਣ।

ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ : ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮਾਰੋ/ਖ਼ਤਮ ਕਰੋ (ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ) ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਂਡਰੀਊ ਜੈਕਸ਼ਨ ਨੇ 1833 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੀ ਕਰੰਸੀ ਬਿਨਾਂ ਸੂਦ ਤੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਕਦਮ : ਸਾਰੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਸਿਫਰ/ਖ਼ਤਮ ਦਾ ਐਲਾਨ–ਜਿਵੇਂ ਨਪੋਲੀਅਨ ਨੇ 1808 ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ– ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਸੂਦ ਖਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ/ਪ੍ਰਥਾ ਬੰਦ। ਇੰਜ ਬਾਲਟੀ ਦੀਆਂ ਮੋਰੀਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਕਤ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਵਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਘਰ ਲਈ ਨਕਦ/ਕੈਸ਼ ਚੁਕਾ ਸਕਣਗੇ–ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਧਿਅਮ ਵਰਗਾ ਦੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤੀਜਾ ਕਦਮ : ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ਆਵੇ 100% ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ, 100% ਰੀਜ਼ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜ ਰੁਪਿਆ ਲਾਉਣਾ/ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼

ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ ਹੈ (ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ)। ਤੱਤ/ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ-ਕਰਾਉਂਦੇ/ਡੀਪਾਜ਼ਿਟਰਾਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਲਾਉਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਟਾਕ ਖਰੀਦਣ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਉਹ 0% ਸੂਦ ਉੱਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀਆਂ, ਲਾਭਾਦਇਕ ਉਸਾਰੀ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ ਲਈ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ/ਟ੍ਰਯਰੀ ਕੋਲੋਂ 0% ਸੂਦ ਉੱਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਚੌਥਾ ਕਦਮ : ਨਵਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ : ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ

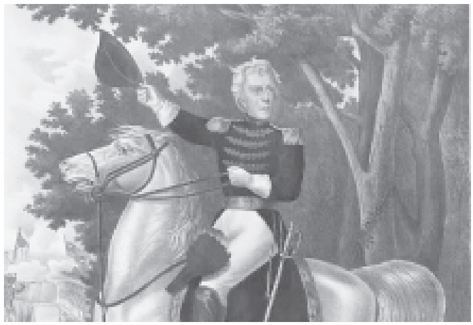

1. ਨਪੋਲੀਲਅਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟ "ਕਰਜ਼ਾ ਚਾਹਤੂ/ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਸ-ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਸਤਗੀ / ਭਲਮਾਨਸੀ/ਅੱਛਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ-ਕਮਾਈ"
2. ਐਂਡਰੀਉ ਜੈਕਸਨ : ਅੱਜ ਦੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਜਿਸ ਧੱਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖ਼ਾਹਮਖਾਹ ਜੋ ਦੁੱਖੜੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਨੇ..... ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲੇਖੇ ਵਿਚ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸਮਤ ਮਾੜੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (GDP) ਉਸੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਖਜ਼ਾਨੇ/ਟ੍ਰਯਰੀ ਵੱਲੋਂ ਧਨ ਸਪਲਾਹੀ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੰਜ? ਪਬਲਿਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਰੀਬੇਟ/ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਇੰਜ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਯੋਗ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਜ ਠੋਸ ਬਾਲਟੀ ਅੰਦਰ ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਆਵੇਗਾ (ਅਸਲ ਧਨ) ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ/ਸ਼ਖ਼ਸ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। **ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਛੋਟ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਜੰਗ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਮਰਜੈਂਸੀ।**

ਕਦਮ ਨੰ: 4 : ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਨੀਤੀ : ਧਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਕਾਇਆਂ ਕਲਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੂਦਖੋਰੀ ਦੇ ਖ਼ਾਤਮੇ, ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ

ਦਫਤਰਸ਼ਾਹੀ ਅੰਦਰ ਘਟਾਏ ਖਰਚੇ, ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਖਰਚੇ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ ਟੈਕਸਾਂ ਅੰਦਰ ਵੱਡੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸੰਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਾਲਤੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁੱਕੇਗੀ। ਇੰਜ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ, ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਅੰਦਰ ਲਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਵਾਧੂ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਮੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਸਲ ਪੈਸਾ/ਧਨ ਮਿਲੇਗਾ।

ਅੱਜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਧੁਨਿਕ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਰਥਚਾਰਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਉੱਚੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ/ਵੇਤਨ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ਿਹਾਲੀ ਲਿਆਉਣੀ-ਇਹ ਟੀਚੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਮੋਰਦੇਸਾਈ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਘੁਟਣ, ਉਸਦੇ ਸਿਆਸੀ ਪੁਤਲੇ, ਉਸ ਦੇ ਕੂੜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਤਾਕ/ਮਾਹਰ ਪ੍ਰੈੱਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਖਰੀਦੇ ਹੋਏ ਸਕਾਲਰ/ਜੀਨੀਅਸ ਹਨ ਜੋ ਐਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬੰਦੀ ਅਤੇ ਅਕਲ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਏਹ ਜੇ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚ। ਹਾਂ, ਸੱਚ-ਇੱਕੋ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਸਚਮੁੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ-ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਟੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲੀ ਪਈ ਹੈ; ਪਰ ਭੂਗੋਲੀਏ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਲੂ ਮੂੰਹ-ਲੱਗੇ/ਮਨਜ਼ੂਰ-ਨਜ਼ਰ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਹੇਠ ਦੱਬੀ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਛੱਡਣਗੇ?

ਭਾਗ-2

ਵਿੱਤੀ ਮਿਥਿਹਾਸ
ਆਮ ਚੁਣਵੇਂ 32 ਝੂਠਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਮੋੜਵੇਂ
ਜਵਾਬ/ਖੰਡਣ/ਤਰਦੀਦ

ਮਿੱਥ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਮ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ

ਮਿੱਥ ਨੰ: 1

ਸਰਕਾਰੀ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਸੁਸਤ ਅਰਥਚਾਰੇ ਨੂੰ ''ਸਟਿਮੂਲਸ''/ਚੁਸਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ

ਝੂਠ : ਸਰਕਾਰ ਤਾਂ ਓਹੀ ਕਰੰਸੀ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਧਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾ ਕੇ ਫੜੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਡੇਗ ਕੇ (ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ) ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ''ਸਰਕਾਰੀ ਸਟਿਮੂਲਸ''/ਚੁਸਤੀ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਬੀਮਾਰ ਰੋਗੀ ਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਵਿਚੋਂ ਲਹੂ ਕੱਢ ਕੇ, ਐਨ ਓਹੀ ਲਹੂ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ–ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਕਈ ਔਂਸ ਲਹੂ ਏਧਰੋਂ ਓਧਰ ਲਿਜਾਣ, ਨਾਲਾਇਕੀ/ਅਸਮਰਥਾ/ਘੋਟਾਲਾ ਬੇਅਕਲੀ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਰੁਝਾਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

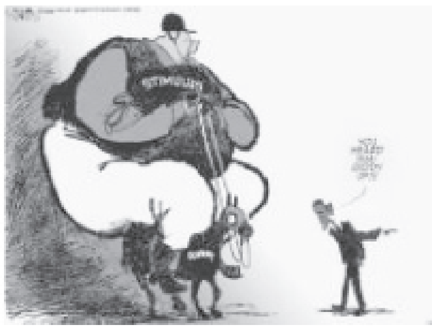

ਸਰਕਾਰੀ ''ਸਟਿਮੂਲਸ'' ਸਕੀਮਾਂ ਇਸ ਲਈ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੀਆ ਨੇ ਕਿਉਂਜੁ ''ਸਟਿਮੂਲਸ'' ਦੀ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਨਿਜੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਉਤੇ ਸੁੱਟੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 2

''ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਡੀਪ੍ਰੈਸ਼ਨ''/ਮਹਾਂ ਮੰਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਲਾਲਚ, ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਗਈ, ਪਰਧਾਨ ਹੂਵਰ ਦੀ ਸੁਸਤੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਨੀਤੀ ਕਾਰਨ

ਝੂਠ : ''ਮਹਾਂ ਮੰਦੀ'' ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈੱਡ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਅਧਾਰਤ ਧਨ ਸਪਲਾਈ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਫੈੱਡ ਨੇ ਧਨ ਸਪਲਾਈ 30% ਸੁੰਗਾੜ ਦਿੱਤੀ। ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਰਲਤਾ/ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਆਉਂਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈੱਡ ਦੇ "ਸੌਖੀ-ਕਰੰਸੀ" ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈ ਰਹੀ ਤਕਲੀਫ ਦਾ ਇਲਾਜ, ਹੋਰ ਤਰਲਤਾ/"ਲਿਕੁਇਡਿਟੀ" (ਮੰਡੀ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਕਰੰਸੀ ਪਾਉ) ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਉਹ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਗੋੜੀ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਬਰਟ ਹੂਵਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਡੀ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ 1932 ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਂਦਾ।

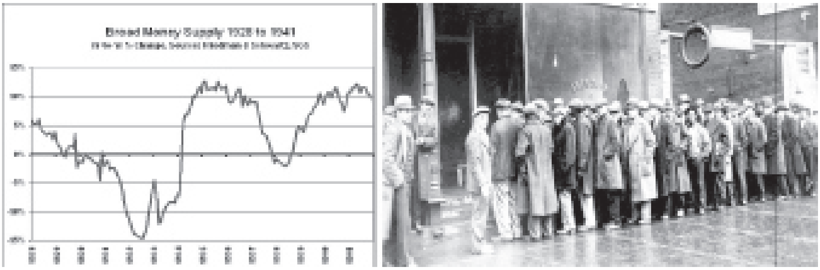

ਜਦੋਂ ਫੈੱਡ ਨੇ ਕਰੰਸੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ 1920 ਵਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਰੀਪਬਲੀਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਗਿਆ-ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੇ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 3
FDR ਦੀ ਨਿਊ ਡੀਲ/ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਨੇ ਮਹਾਂ-ਮੰਦੀ ਮੁਕਾਈ

ਝੂਠ : ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤਾਂ ਡਿਕਟੇਟਰਾਨਾ ਸਨ, ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਫੁੱਟ ਕੇ ਵਧਿਆ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਪੰਦਰਾਂ-ਉਨੀਆਂ (15-19)% ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੀ, 1938 ਦੀਆਂ ਕਾਂਗਰਸ ਈਲੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ (FDR ਦੀ ਪਾਰਟੀ) ਨੇ 80 ਸੀਟਾਂ ਗਵਾ ਲਈਆਂ। FDR ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਰਚੀਲੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਟੈਕਸ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ।

FDR ਹੁਣ "ਅੱਛਾ" ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੇਲ ਸਕੀਮਾਂ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਟੂਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਨ ਲੱਗੀਆਂ

ਮਿੱਥ ਨੰ: 4
ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਮੰਦੀ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਿਆ

ਝੂਠ : "ਪੂਰਨ ਰੋਜ਼ਗਾਰ", ਜੰਗੀ ਇਕਾਨੋਮੀ/ਅਰਥਚਾਰੇ ਅੰਦਰ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਪੈਦਾਵਾਰ (GNP/GDP) (ਇਕ ਕਰੋੜ ਮਰਦ ਤਾਂ ਜਬਰੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ) ਅਮਰੀਕਾ, ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਵਰਤ ਲਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਥੁੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਘਰੇਲੂ ਫਰੰਟ/ਮਹਾਜ਼ ਉਤੇ ਰਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਸਨ। ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬੰਪਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਨ, ਧਾਤਾਂ ਜੰਗੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਨ। ਜਦਕਿ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਦੇਸਾਂ ਅੰਦਰ ਲੜਨ ਅਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ; ਔਰਤਾਂ ਮਜਬੂਰ ਹੋਈਆਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਅੰਦਰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ/"ਰੀਕਵਰੀ" ਸੀ।

ਇਹ ਤਾਂ (ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ) ਜੰਗ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਹੀ ਸੀ (ਸਰਕਾਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਗਿਰਾਵਟ) ਜਿਸ ਨੇ ਅਖ਼ੀਰ ਉੱਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬਹਾਲੀ ਲਿਆਂਦੀ।

1941-1945 ਤੱਕ "ਰਿਬਟਾਂ ਲਾਉਂਦੀ ਰੋਜ਼ੀ" ਇਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਰਾਸ਼ਨ ਉਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸੀ "ਘੱਟ ਨਾਲ ਕੰਮ ਚਲਾਉ" ਉੱਤੇ। ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤਾਂ ਕਿਤੇ 1947 ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 5
ਫੈਡਰਲ ਟੈਕਸ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਹਿਜ਼ੀਬ/ਸਮਾਜ ਵਾਸਤੇ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ-ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲੀਸ, ਅੱਗ ਬੁਝਾਊ, ਸਕੂਲਾਂ, ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਆਦਿ

ਝੂਠ : ਆਜ਼ਾਦ ਖਿਆਲੀਏ/ "ਅਗਾਂਹ ਵਧੂਆਂ" ਦਾ ਇਹ ਚਾਲੂ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਤਬਾਹਕੁੰਨ ਪਾਲਸੀਆਂ/ਨੀਤੀਆਂ ਉਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦੇਂਦੇ। ਫੈੱਡ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੁੱਟ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ

ਹੀ ਹਾਈਵੇ ਬਣਾਉਣ, ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲੀਸ, ਅੱਗ ਬੁਝਾਊ ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਥਾਨਕ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਜਟ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਹਿਕਮਾ ਰੱਖਿਆ/ਡੀਫੈਂਸ/ ਅਸਲ ਵਿਚ "ਹਮਲਾ ਕਰ", ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨਿਕੰਮਾ ਵਿਭਾਗ, ਐਨਰਜੀ/ਪਾਵਰ, ਹੋਮਲੈਂਡ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਆਦਿ, ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ, ਮੈਡੀਕੇਅਰ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮੋਟੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਲੋਕ ਮੰਗਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘੋਟਾਲੇ ਅਤੇ ਲੁੱਟਾਂ ਜੋ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਨੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

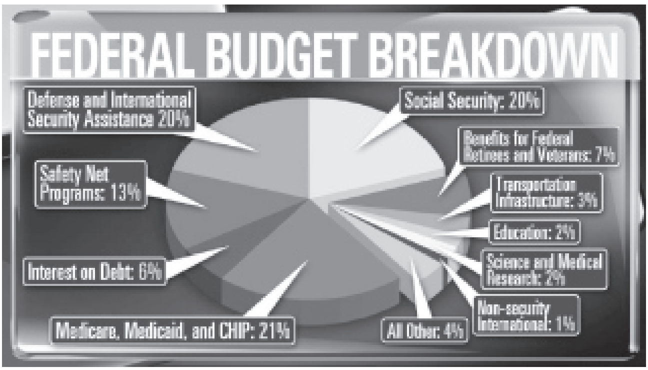

ਵਾਰਫੇਅਰ/ਜੰਗੀ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ, ਏਥੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਟੈਕਸ ਡਾਲਰਾਂ ਦੇ ਮੋਟੇ ਹਿੱਸੇ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 6
ਫੈਡਰਲ/ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਆਇਆ/ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅੱਧਾ ਝੂਠ : ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ; ਪਰ ਚੋਖੇ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਵਿੱਤ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਅੱਛੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇਨਸਾਨੀ ਧੰਦੇ ਅੰਦਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਰਿਸਕ/ਘਾਟੇ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸੋਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਿਸਕ/ਚਾਂਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਾ/ਲਾਭ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਠੋਸੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਵਸਰ ਘੱਟਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਜੱਫਾ ਮਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਿੰਦੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਘਟਾਉਣ" ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਜਿਵੇਂ "ਡੀਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇ।

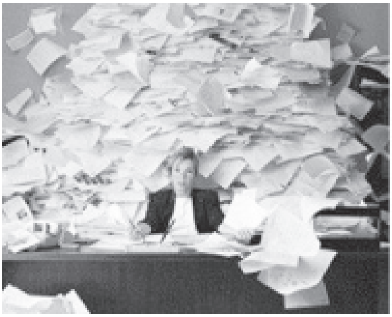

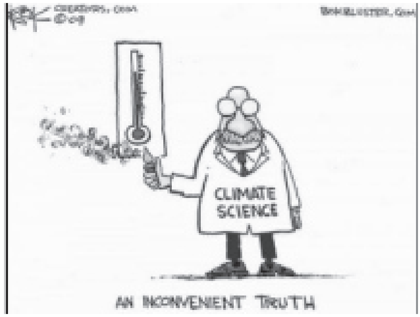

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਧਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓਹੀ ਵਿੱਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਦਾ ਹੈ ਕੰਮਾਂ/ਜਾਬ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਹੀ ਮਾੜਾ ਬੱਸ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਤਾਵਰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਵਾਈ/ਫਰਜ਼ੀ/ਝੂਠੀ ਮੂਠੀ ਸਾਇੰਸ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 7
ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿਲੇ/ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਗਰੀਬਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਨੇ

ਝੂਠ : ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਬੇਗ਼ਰਜ਼ੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਆ ਜਾਣਾ। ਵੱਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿਲੀਏ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਉਧਾਰਣ ਵਜੋਂ, ਬਹੁਤ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਖੁਲ੍ਹਦਿਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ FDR ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਤਨੀ ਐਲੀਨੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨ ਅੰਦਰ, ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਟੱਬਰ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨੀ) ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਘੜ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੁਲ ਟੱਬਰਾਂ ਤੋਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਲਦਾਰ ਏਹੀ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਜੋੜਾ ਸੀ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀਆਂ ਦੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਂਦੇ ਰੌਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਕ ਹੀ ਟੀਚਾ ਹੈ–ਉਹ ਇਹ ਕਿ "ਗਰੀਬ", ਗਰੀਬ ਹੀ ਰਹੇ, ਉਸਦੇ ਸਾੜੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ੈਰਾਤ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਵੇ–ਸਦਾ ਲਈ।

ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਅਤੇ ਐਲੀਨੋਰ "ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ" ਲਈ ਬੜੇ ਖੁਲ੍ਹ ਦਿਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ!

ਮਿੱਥ ਨੰ: 8
ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਹੱਥੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਮਾੜਾ ਹੈ

ਝੂਠ : ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਰਕਾਰਦਾ/ਧਿੱਕਾਰਦਾ ਸ਼ਬਦ "ਕੈਪੀਟਲਿਜ਼ਮ" ਘਟੀਆ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਘੜਿਆ ਹੈ। ਇਕ "ਮੰਡੀ ਅਰਥਚਾਰਾ/ ਮੰਡੀ ਇਕਾਨੋਮੀ" ਇਕ ਬਿਹਤਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਹੇ ਅਜ਼ਾਦ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਸਟਮ/ਨਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸਾਂ ਅੰਦਰ "ਖੁਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਇਕਾਨੋਮੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਕ "ਮਿਕਸਡ"/ਰਲਵੀਂ ਇਕਾਨੋਮੀ ਹੈ – **ਜੋ ਇਕ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਮਾਰਕਿਟ ਮਾਡਲਾਂ ਦਾ ਹਰਾਮੀ ਮਿਸ਼ਰਣ/ਹਾਈ ਬ੍ਰਿਡ** ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਜੋ ਕਈ ਲੋਕ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਵਧੀਆ "ਆਜ਼ਾਦ ਮਾਰਕਿਟੀ" "ਮਾਪੇ" ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅੰਦਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਘੋਰ ਵਿੱਤੀ ਉਲਝਣਾਂ (ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਿੰਗ, ਘਟੀਆ ਕੀਤੀ ਕਰੰਸੀ, ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਵਾਧੂ ਭਾਰ, ਬਹੁਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਬਹੁਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਫੈੱਡ ਅਤੇ ਚਹੇਤੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਿਲੀ ਭਗਤ) ਕੇਵਲ ਭੱਦੇ ਮਾਰਕਸੀ/ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ "ਮਾਪੇ" ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

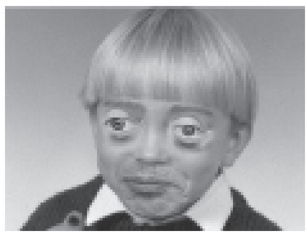

ਕੇਵਲ ਇਕ ਪਾਗਲ ਮਾਰਕਸੀ ਜਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਖਿਆਲੀਆਂ ਹੀ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਗਈ ਔਰਤ (ਆਜ਼ਾਦ ਮੰਡੀ ਮਾਪਾ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਏਨਾ ਕੋਝਾ ਕਿਉਂ ਹੈ (ਮਾਰਕਸੀ ਮਾਪੇ ਵੱਲੋਂ) ਚਲੋ ਕੋਈ ਨਾ, ਘਟੋ ਘਟ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹਨ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 9
"ਅਸਾਵੀਂ ਆਮਦਨ" ਇਕ ਭਾਰੀ ਤਕਲੀਫ/ਉਲਝਣ ਹੈ।

ਝੂਠ : ਗ਼ਰੀਬ ਅਤੇ ਮੱਧਿਅਮ ਵਰਗ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ/ਘੋਲ, ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ। ਇਕਾਨੋਮੀ/ਅਰਥਚਾਰਾ ਇਕ ਅੱਠ ਸਲਾਈਸਾਂ ਵਾਲਾ ਬੰਦ ਪੀਜ਼ਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਦਾ ਵੱਧ ਰਹੀ ਪਾਈ/ ਪੇਸਟਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਸਲਾਈਸਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਰੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਟੈਕਸਾਂ, ਕਰਜ਼ਾ ਧਨ ਅਤੇ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ/ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਓ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾ ਮਾਰੀ ਜਾਣ।

ਇਹ ਤਾਂ ਫੈੱਡ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀਏ ਨੇ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਇਕੋਨੋਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ–ਭਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ, ਸੂਦ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਉ (ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਨਾਲ। "ਅਮੀਰਾਂ" (ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਨੇ) ਨੂੰ ਸੌਖੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਬਣਾ ਕੇ ਭੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਅਮੀਰਾਂ" ਦੀ ਲਫਜ਼ੀ ਕੁਟਾਈ ਸਾੜੇ ਦੇ ਮਾਰੇ/ਹਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੇਹਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

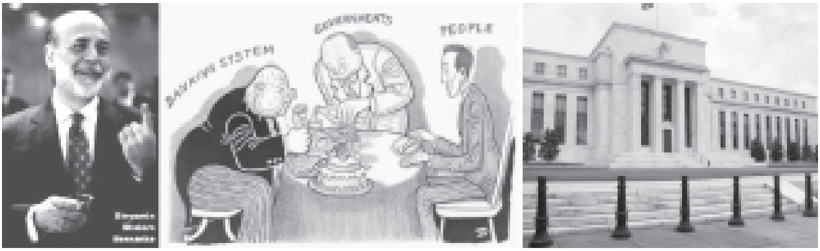

ਇਹ ਤਾਂ ਫੈੱਡ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ-ਅਧਾਰ ਵਿੱਤੀ ਸਿਸਟਮ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ "ਆਮਦਨਾਂ" ਅੰਦਰ ਵੱਡੀ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਕਹਾਉਂਦੇ "ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ" ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 10
ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਮੁਫ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਝੂਠ : ਸਭ ਕੁਝ "ਮੁਫ਼ਤ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਸ਼ੈ ਨਹੀਂ। ਜਦਕਿ "ਮੁਫ਼ਤ" ਮਾਲ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਅਸਲੀ ਮੁੱਲ/ਕੀਮਤ ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ–ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਹਾਲਤ ਤਬਾਹੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਲਈ,

ਦਿੱਖ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਦਿੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਿਆਸੀਏ ਤੁਹਾਨੂੰ "ਮੁਫਤ" ਦਾਤਾਂ/ਤੁਹਫੇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ (ਬਿਹਤਰ ਹੋਏ ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਕਤ ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ) ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ/ਟਾਕਰੇ ਬਜ਼ਾਰ ਅੰਦਰ, ਆਪਣੀ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਖਰੀਦੋ?

ਇਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ–ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ (ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਉ) ਨਾਲ।

ਉਧਾਰਣ ਵਜੋਂ "ਫ੍ਰੀ" ਸਕੂਲ ਅਤੇ "ਫ੍ਰੀ" ਸਕੂਲ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਧਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਇਆਂ ਵਿਚੋਂ; ਯੂਰਪੀ ਕਿਸਮ ਦੀ "ਫ੍ਰੀ" ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੇ ਵੈਟ (VAT) ਟੈਕਸ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 11

ਘਾਟੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੈਂਦੇ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮੀਰ/ਧਨਾਡ "ਟੈਕਸਾਂ ਅੰਦਰ ਬਣਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ"

ਝੂਠ : ਇਹ ਦਿਲ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਜਮਾਤੀ ਜੰਗ ਬੇਸਮਝਾਂ ਅਤੇ ਸਾੜੇ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਅੰਦਰ ਉੱਚੀਆਂ ਕਮਾਈਆਂ ਵਾਲੇ 10% ਲੋਕ, ਕੁੱਲ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਕਰੀਬ ਅੱਧਾ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਠਕ ਜੀ, ਜਾਣਨ ਦੀ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ **ਦੇਸ ਅੰਦਰਲੀ ਰੈਵੀਨਿਊ ਸਰਵਿਸ (ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (ਵਿਭਾਗ) ਦੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਨਕੋ ਨੱਕ ਭਰੇ ਪਏ ਨੇ।** ਘਾਟਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਖਰਚੀਲੇ ਮਹਿਕਮੇ – ਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ (ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਮਲੇ–ਕਰੂ ਵਿਭਾਗ), ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ, ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕੇਡ ਸਕੀਮਾਂ, ਹੋਮਲੈਂਡ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ, ਊਰਜਾ (ਐਨਰਜੀ) ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਫਜ਼ੂਲ ਮਹਿਕਮੇ; ਇਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਜ਼ਾਇਆ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਘੋਟਾਲੇ।

ਬਹੁਤੇ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ ਜੋ "ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਉਂਦੇ ਨੇ" (ਨੌਕਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ) ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਨੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਸਾਲ ਭਾਰੀ ਘਾਟੇ ਦੇ ਬਜਟ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਨੇ। ਸਮੱਸਿਆਂ ਫਾਲਤੂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਕਮਾਈ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਰਾ ਜੀ!

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ। ਕੇਵਲ ਫੈੱਡ ਹੀ ਹਰ ਕਾਮੇ ਕੋਲੋਂ ਲਗਭਗ $20,000 ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 12
ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਅਪੰਗਾਂ ਲਈ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ

ਝੂਠ : FDR (ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ) ਦਾ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਕਦਮ ਸਦਾ ਹੀ ਤਬਾਹੀ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ ਇਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਕੀਮ ਵਾਂਗ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਵਾਨ ਕਾਮਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਆਸੀਏ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਵਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੋਟ ਖਰੀਦ ਸਕਣ।

ਇਹ ਮਜਬੂਰੀ ਦੀ ਪਲਾਨ ਝੱਟ-ਮੰਨਦੀ ਪਬਲਿਕ ਵਿਚ ਇੰਜ ਵੇਚੀ/ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਤ ਦਾ ਪਲਾਨ ਹੈ ਅਤੇ "ਬੂਟ ਦੇ ਡੱਬੇ" ਵਾਂਗ (ਪੈਸਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ) ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਬਚਾਏ ਡਾਲਰ ਪਿੱਛੇ, ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਡਾਲਰ ਨਾਲ ਪਾਏਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੁਢਾਪਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਈ ਜਾਵੇ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਬੁਢਾਪੇ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਛੁਪਾਏ ਟੈਕਸ ਕੇਵਲ ਹੁਣ ਦੇ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਜੋ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਬਾਂਡ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਜੋ ਵੱਸੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਈ ਅਮਰੀਕੀ ਜੰਗੀ-ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਉਥੇ ਨਾ ਕੋਈ "ਬੂਟ ਦਾ ਡੱਬਾ" ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਅੱਜ ਦੇ ਹਰ ਅਮਰੀਕੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨੂੰ ਠੱਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਛੋਟੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ/ਕਿਸਮਤ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਸੋਚੋ ਜ਼ਰਾ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਅੰਦਰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਂਦੇ+ਕਾਮੇ ਦੀ ਜਬਰੀ ਬੱਚਤ ਜੇ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਮਿਲਦੇ ਠੀਕ ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ (ਕੰਪਾਊਂਡ ਸੂਦ) ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ "ਬੂਟ-ਦੇ ਡੱਬੇ", ਭਰ ਜਾਂਦੇ ?

ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ FDR ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਕੀਮ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕਈ ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਬਜਟ ਵੱਲ ਵੇਖੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤਰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ - ਫੈੱਡ ਦੀ ਛੱਪਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਰੰਸੀ ਦੇ

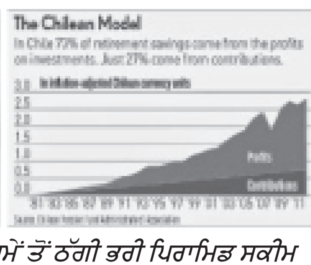

1 ਅਤੇ 2 : "ਬੂਟ ਦਾ ਡੱਬਾ" ਖਾਲੀ ਹੈ ! ਇਹ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਠੱਗੀ ਭਰੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਕੀਮ ਸੀ। ਦੇਸ "ਚਿੱਲੀ" ਦਾ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਸਿਸਟਮ ਸਚਮੁਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪ "ਸ਼ੂ ਬਾਕਸ" ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰਦੇ ਹਨ।

ਨਾਲ। ਬੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਤਾਂ ਮਸਾਂ ਹੀ ਦਿਨ-ਕੱਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਜੁਆਨ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ਕਿ FDR ਦੀ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿਚ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 13
ਜੇ ਵੈਲਫੇਅਰ/ਭਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ

ਝੂਠ : ਵੱਡੀਆਂ ਫੈਡਰਲ (ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ) ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ("ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਟਿਕਟਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕੇਡ") ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੋਨਸਨ ਨੇ "ਮਹਾਂ ਸਮਾਜ/ਸੋਸਾਇਟੀ", ਦੂਜਾ ਨਾਂ "ਗ਼ਰੀਬੀ ਉੱਤੇ ਜੰਗ" 1960 ਵਿਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਓਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਗਲੀਆਂ ਅੰਦਰ ਭੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮਰ ਰਹੇ? ਜਵਾਬ: ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਟੱਬਰ ਸਬੂਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਖ਼ਰਾਬੀ ਦਾ ਏਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇੜ੍ਹੇ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਪੱਛੜ ਜਾਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਤਕੜੇ ਟੱਬਰ, ਚਰਚ ਅਤੇ ਸਮਾਜੀ ਗਰੁੱਪ ਸਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸਮਾਜ, ਜੇ ਭਲਾਈ "ਲਾਭਾਂ" ਤੋਂ ਇਕਦਮ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਹਨੇਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ **ਏਨ੍ਹਾਂ ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪਿਤਾ-ਬਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ "ਵਬਾਅ/ਐਪੀਡੇਮਿਕ" ਫੁੱਟ ਪਈ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ੈਰ ਖ਼ੈਰਾਇਤ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਰਾਹ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।**

ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੱਲ

ਪਾਗਲਪਨ ! ਖੁਲ੍ਹੇ ਭਲਾਈ ਦੇ ਗੱਫੇ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜੀ ਉਸਰਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਲੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ/ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਕਈ ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਾਰਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਜੁਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ; ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਅੱਧ-ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਵੋਟਰ ਵੀ; ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਫੈਡਰਲ/ਕੇਂਦਰੀ ਬਜਟ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਫੈਡ ਕੋਲੋਂ ਕਾਗਜ਼ੀ (ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਲੀ) ਕਰੰਸੀ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਮਸਾਂ ਹੀ ਬਜਟ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਣਜ ਵਪਾਰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇ (ਫ੍ਰੀ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼), ਟਣਕਦੀ ਕਰਜ਼ਾ–ਮੁਕਤ ਕਰੰਸੀ ਹੋਵੇ, ਈਮਾਨਦਾਰ/ਸੱਚੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਠੇ ਹੋਏ ਟੱਬਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਵਧੀਆ ਚਾਲਚਲਣ ਵਾਪਸ ਆਵੇ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 14
ਕੀਮਤਾਂ ਵੱਧਦੀਆ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਲਚੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਨੇ

ਝੂਠ : "ਮੁਨਾਫਾ/ਲਾਭ/ਮਾਰਜਿਨ" *(ਜਿਸ ਲਈ ਸਭ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ)* ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅੰਦਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਭਾਗ –ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਰੀਬ 12% ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਖਾਨੇ 3% ਜਹੇ ਛੋਟੇ ਮਾਰਜਿਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ *(ਸਿਹਤ ਇਨਸ਼ੋਰੈਂਸ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਹਨ)।*

ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ–ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ *(ਜੋ ਫੈੱਡ ਦੀ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਮਾਰੀਆਂ ਨੇ),* ਕਾਰੋਬਾਰ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ, ਸਟਾਫ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉੱਤੇ ਖਰਚੇ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ (ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਲਈ ਇਨਸ਼ੋਰੈਂਸ) ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖਰਚ (ਫੈੱਡ ਦੀ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਸਰ ਹੇਠ)।

ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ: ਸਿਆਸੀਏ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਰ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਲਾਹਮਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਵਪਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ, ਅਖੇ "ਲਾਲਚੀ" ਨੇ। ਠੇਠ/ਮਿਸਾਲੀ ਮਾਰਕਸਿਜ਼ਮ !

ਇਕ ਖ਼ਿਆਲੀ ਝੂਠੇ ਮੋਟੇ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਟੂਨੀ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਘਟੀਆ ਮਾਰਕਸੀ ਕੂੜ ਪਰਚਾਰ, ਸਾਡੇ ਕੁਲ ਦੁਖਾਂ/ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਹੈ। ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਵੱਲ: ਅੱਜ ਦੀ ਫੈੱਡ ਚੇਅਰਵੋਮਨ: ਯੈਲਨ, ਅਤੇ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੋਲਕਰ, ਗਰੀਨਸਪੈਨ, ਬਰਨੈਨਕੇ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 15
ਬੇਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨੇ ਜੋ ਅਮਰੀਕਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ

ਅੱਧ ਸੱਚ : ਇਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੀਕ ਬਿਆਨ ਇੰਜ ਹੋਵੇਗਾ "ਬੇਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ "ਗਰੀਬ" ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ/ਭਲਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਏ। ਕਈ ਹੱਟੇ ਕੱਟੇ ਝੂਠੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਖੇ ਦੱਸ ਕੇ ਐਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤਖੋਰੀ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੋਟੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਭਰਨੀਆਂ ਚਾਲੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੁਫਤ ਖੋਰ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਭੁੱਖੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।

ਬੇਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਸ਼ ਬਦਲੀ/ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਾ ਯੂਰਪ ਲਈ

ਮਿੱਥ ਨੰ: 16
ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅੰਦਰ ਉੱਚੀ 'ਗਰੀਬੀ ਦਰ/ਰੇਟ' ਇਕ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਸਲਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਦੇਣ ਹੈ।

ਝੂਠ : ਇਹ ਝੂਠੀ ਦਲੀਲ "ਅਗਾਂਹ ਵਧੂਆਂ/ਪ੍ਰਾਗ੍ਰੈਸਿਵਾਂ" ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੇਲ ਹੋਈਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਘੜੀਆਂ ਹਨ। 1960 ਵਿਚ, ਕਾਲਿਆਂ ਮਰਦਾਂ ਅੰਦਰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦਰ/ਰੇਟ ਕੇਵਲ 8% ਸੀ (ਟਾਕਰੇ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਦੇਸ 5%)। ਅੰਦਰੂਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਜੁਰਮ ਦਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ 80% ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿਉ ਸੀ। ਜੇ ਅੰਦਰਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ "ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਨਸਲਵਾਦ" ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਜ 2015 ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਉੱਤੇ 1960 ਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਭੈੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਠੀਕ ਕਿ ਨਾ?

ਇਹ ਤਾਂ ਰਿਵਾਇਤੀ ਟੱਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਂਦ ਗੁੰਦੀ ਗਈ – "ਸੈਕਸ ਇਨਕਲਾਬ" ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਮਿਲਣ ਲੱਗੀ–ਏਹੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਲਈ। ਤਬਾਹਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਨੀਤੀਆਂ *(ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮਾਰਕਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ)* ਨੇ ਸਮਾਜੀ ਉਲਝਣਾਂ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕੀਤੀਆਂ।

ਬਿਨਾਂ ਖਾਵੰਦ/ਖਸਮ ਦੇ ਬੱਚਾ ਫੈਕਟਰੀਆਂ, ਅੰਦਰੂਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ 'ਚ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ "ਗ਼ੁਲਾਮੀ" ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਭਲਾਈ/ਵੈਲਫੇਅਰ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 17
ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ (ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਓ) ਜਿਸ ਨੂੰ "ਜਿਊਣ ਦਾ ਮੁੱਲ/ਕੌਸਟ ਆਫ ਲਿਵਿੰਗ" ਕਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾ ਹੈ।

ਝੂਠ : ਇਕ ਈਮਾਨਦਾਰ ਮੰਡੀ ਇਕਾਨੋਮੀ, ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਾ-ਮੁਕਤ ਸੱਚੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੀਮਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟਦੀਆਂ ਨੇ! ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਇਕਾਨੋਮੀ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਨਾਲੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਮਾਲ ਸਟੱਫ ਵਧੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈੱਡ ਦੇ ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ 100 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਦਰ % ਸੀ, ਓਦੋਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਕ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਦਾ ਮੁੱਲ $0.05 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ $3.0 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

1800 ਤੋਂ ਕਰੀਬ 1915 ਤੱਕ ਖਪਤਕਾਰ/ਕਨਜ਼ੂਮਰ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਓ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। 1913 ਵਿਚ ਫੈੱਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਲਕੀਰ ਲਗਾਤਾਰ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ।

ਇਕ ਐਸਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੋਚੋ ਕਿ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਝੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦਾ, ਤਿਜੌਰੀ ਭਰਨ ਦਾ – ਪਰ ਕਰੰਸੀ ਏਸ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਸ ਸਮੇਂ ਸਿਆਣਪ ਇਸ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। (ਆਮਦਨ ਵਿਚ ਸਚਮੁੱਚ ਦਾ ਵਾਧਾ)–ਓਸੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਚੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਕਰੰਸੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇਸ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਉਸਾਰੀ ਅੰਦਰ ਖਰਚਾ ਕਰ ਕੇ, ਟੈਕਸ ਛੂਟ/ਰੀਬੇਟ/ਵਾਪਸ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸੂਦ–ਮੁਕਤ ਟਰਯਰੀ/ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਬਾਂਡ ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ–ਇੰਜ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 18
ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਦਰ ਹੈ______%

ਝੂਠ : ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਦਰ (%) ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗਿਣਨ ਢੰਗ ਇੰਜ ਬਦਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਦਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਵੇ। ਕਿੰਜ? ਨਾ ਗਿਣੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੇ, ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਾਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰ ਬੈਠ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿੱਤੀ ਮਾਹਰ ਜੌਨ ਵਿਲੀਅਮ **shadowstats.com** ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਸਲੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਕੇ ਕਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

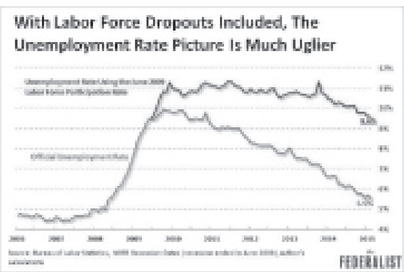

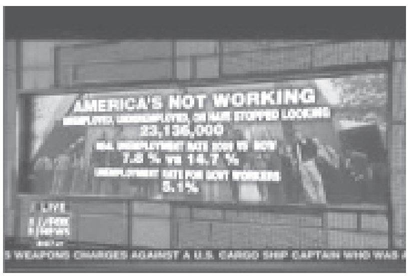

ਸਰਕਾਰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ

ਮਿੱਥ ਨੰ: 19
ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ/ਕਰੰਸੀ ਫੁਲਾਓ ਦਾ ਦਰ ਹੈ______%

ਝੂਠ : ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਢੰਗ ਇੰਜ ਘੜੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਨਤੀਜਾ ਅਸਲ ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੋਖਾ ਥੱਲੇ ਰਹੇ। ਕਿਵੇਂ? ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ, ਪਾਵਰ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਕੇ। ਇੰਜ ਪਬਲਿਕ/

ਰਿਆਇਆ ਵਿਚ ਖਿਲਬਲੀ ਨਹੀਂ ਮੱਚਦੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਲਈ ਖਰਚਾ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਖਰਚਾ "ਖਪਤਕਾਰ ਕੀਮਤ ਇੰਡੈਕਸ" ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)

ਵਿੱਤੀ ਮਾਹਰ ਜੌਨ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਨੇ **shadowstats.com** ਅੰਦਰ ਅਸਲ "ਖਪਤਕਾਰ ਕੀਮਤ ਇੰਡੈਕਸ" / **Consumer price index** ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਕੇ ਕਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ – ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਹਾਲਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵਿੱਤੀ ਮਾਹਰ ਜੌਨ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਡਰਾਉਣੇ ਦਿਸਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 20

ਇਕਾਨੋਮੀ/ਅਰਥਚਾਰਾ (GDP) ਵਾਧੇ ਉੱਤੇ ਹੈ_____%

ਝੂਠ : ਵਿੱਤੀ ਵਾਧੇ (ਪ੍ਰੋਡਕਟਿਵਿਟੀ) ਨੂੰ ਮਿਣਨ ਅੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਹੈ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ/ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਉ ਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਣ ਲਵੋ (ਮਿੱਥ ਨੰ: 19) ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਮਾਹਰ GDP ਨੂੰ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਵਿਖਾ ਕੇ ਖਿਲਬਲੀ ਰੋਕਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਾਈਏ ਜੌਨ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੇ ਅਸਲ GDP ਆਂਕੜਿਆਂ ਪਿੱਛੇ, Shadowstats.com ਵਿਚ।

ਵਿਲੀਅਜ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ GDP ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਘੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "Books are cooked"

ਮਿੱਥ ਨੰ: 21
ਡਾਲਰ ਤਗੜਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਝੂਠ : ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ “ਤਗੜੇ ਡਾਲਰ” ਬਾਰੇ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣ ਲਵੋ ਇਸ ਤਾਕਤ/ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰਨਾਂ ਡੁੱਬ/ਮਰ ਰਹੀਆਂ ਕਰੰਸੀਆਂ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਉੱਤੇ ਡਾਲਰ ਕਿਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਡਾਲਰ ਯੈਨ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਉੱਤੇ “ਤਗੜਾ” ਤੋਲਿਆ/ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ (ਫੈੱਡ) ਜਿਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡਾਲਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਪਾਨੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਯੈਨ ਨੂੰ ਡੇਗ/ਤੋੜ ਰਿਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਇਮਪੋਰਟ/ਐਕਸਪੋਰਟ ਧੰਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਸਫਰ ਉੱਤੇ ਹੋ; ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਕੈਸੀਨੋ ਉੱਤੇ ਖੇਡੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਟਾਕਰੇ/ਰੇਸ਼ੋ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ! ਮਤਲਬ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਸੋਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਯੂਰੋ ਜਾਂ ਯੈਨ ਦਾ ਕੀ ਭਾਅ ਏ। ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਇੰਜ ਵੇਖਦੇ ਨੇ ਕਿ ਡਾਲਰ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਉੱਤੇ ਡਬਲ ਰੋਟੀ, ਕਾਫੀ, ਦੁੱਧ, ਮੀਟ, ਪਲਾਸਟਿਕ, ਆਲਿਵ ਆਇਲ, ਧੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਣ, ਖੰਡ, ਚਾਵਲ ਦਾਲ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਮਹਿੰਗੇ ਨੇ? ਇਸ ਖੇਤਰ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਡਾਲਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੱਧਦੀ।

ਕਮਾਲ ਹੈ ਕਿ ਤਗੜਾ ਡਾਲਰ ਯੈਨ ਅਤੇ ਯੂਰੋ ਨਾਲੋਂ ਬਾਜ਼ੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੋਡੇ ਦੇ ਕੈਨ/ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਚਾਕਲੇਟ ਬਾਰ ਦੇ ਸਾਈਜ਼/ਕੱਦ ਸੁੰਗੜੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 22
ਘੱਟ ਕਮਾਉਂਦੇ ਲੋਕ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ

ਝੂਠ : ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਘੱਟ ਕਮਾਉਂਦਿਆਂ ਉਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹਫਤੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅੰਦਰੋਂ 7% ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਕਸਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਟਰੋਲ/ਡੀਜ਼ਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਟੈਕਸ/ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਟੋਲ ਟੈਕਸ, ਸੇਲ ਟੈਕਸ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ (ਕਿਰਾਏ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨੇ), ਬਿਜ਼ਨਸ ਟੈਕਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਟਿਕਟਾਂ ਅਤੇ “ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਟੈਕਸ” ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਦੇਸ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰੰਤਰ ਘੱਟ ਰਹੀ ਹੈ।

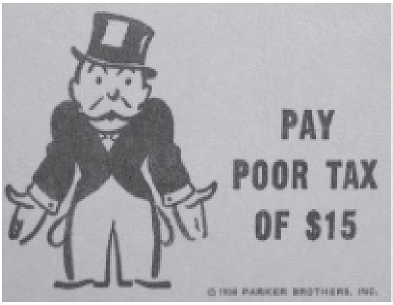

ਗਰੀਬ ਕਾਮਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ-ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੈੱਡ ਦੀ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਕਾਰਨ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਫੰਡਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਊਣਾ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 23
ਸਰਕਾਰ ਖਰਚੇ ਘਟਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਅੱਜ ਦੀਆਂ/ਆਧੁਨਿਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਸਲੀ ਖਰਚਾ *ਕਦੇ ਨਹੀਂ* ਘਟਾਉਂਦੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਸਿਆਸੀਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ "ਕਟੌਤੀ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਨੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਖਰਚਾ ਕਟੌਤੀ ਤਾਂ ਇੰਜ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ–ਜਿਵੇਂ ਇਕ 300 ਪੌਂਡ ਦਾ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵੀਹ ਪੌਂਡ ਘੱਟ ਗਏ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਭਾਰ ਦਸ ਪੌਂਡ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੈ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਮੇਰੇ ਭਾਰ ਵਿਚ ਤੀਹ ਪੌਂਡ ਜਮਾਂ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ 330 ਪੌਂਡ ਦਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 10 ਪੌਂਡ ਵੱਧਣ ਤੱਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਰਾ 310 ਪੌਂਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਜ ਮੈਂ ਵੀਹ ਪੌਂਡ ਘਟਾ ਲਏ।

ਹਾਲਤ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੈ। ਵਾਅਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ "ਕੱਟ/ਕਟੌਤੀ" ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

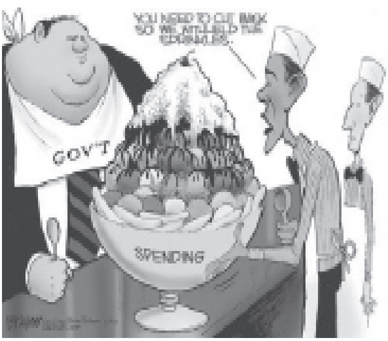

"ਖਰਚੇ ਕਟੌਤੀ" ਦੇ ਐਲਾਨ/ਕਲੇਮ ਮੋਟੇ ਝੂਠ ਹਨ

ਮਿੱਥ ਨੰ: 24
ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਉੱਤੇ ਖਰਚੇ, ਮਿਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੰਜ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਇਕੋਨੋਮੀ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਝੂਠ : ਮਹਾਨ ਫਰਾਂਸੀ ਵਿੱਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਫ੍ਰੈਡਰਿਕ ਬੈਸਤੀਆਤ ਨੇ ਏਸ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚਣੀ ਨੂੰ "ਟੁੱਟੀ ਬਾਰੀ ਗ਼ਲਤੀ" ਨਾਲ ਮੇਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿਚ ਬਾਰੀਆਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਤੋੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਆਵੇ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਖਰਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ੈ ਖ਼੍ਰੀਦਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਧਾਉਣ ਪਿੱਛੇ ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ–ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰੀਆਂ ਵੀ ਸਬੂਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਦੌਲਤ ਉਜਾੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਮਾਲ ਘੱਟਣ ਕਰਕੇ,) ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ!

ਏਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ" ਪਿੱਛੇ ਵਿਹਲੜਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦੇ/ਵਜ਼ੀਫੇ ਦੇਣੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗਰਦਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੈਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਲਾਈ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬੋਝ ਹਨ, ਕੋਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ।

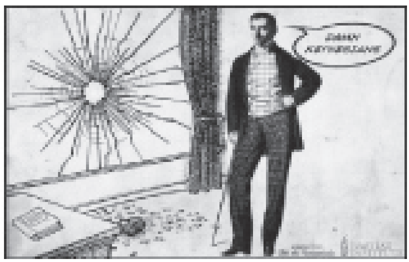

ਕੇਵਲ ਇਕ ਹਿੱਲੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜਾਂ ਇਕ ਲਿਬਰਲ ਸਿਆਸੀ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਵਿਆਹੀ ਅੱਠ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣਾ "ਇਕਾਨੋਮੀ ਲਈ ਚੰਗਾ" ਹੈ - ਪਰ ਬੈਸਤੀਆਤ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 25
ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਯੁੱਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਇਕ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਸਮਾਜ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਾਲਚੀ "ਰਾਬਰ ਬੈਰਨ"/ਡਾਕੂ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ

ਝੂਠ : ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਘਟੋ ਘੱਟ ਟੈਕਸਾਂ ਵਾਲੇ 1840–1913 ਯੁੱਗ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ, ਹੇਠੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਅਮੀਰ ਹੋਏ। ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਯੂਰਪੀ ਲੋਕ ਅਮਰੀਕਾ ਅੰਦਰ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਡੰਡੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਕੀਹ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਅੰਦਰ "ਰਾਬਰ ਬੈਰਨਾਂ" ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ?

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੇਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਕਾਮੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਖੇਤੀ ਕਿੱਤੇ, ਛੋਟੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕਈ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਏਸੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧੀ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੈੱਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੋਂ ਕੁਝ ਅੱਖ ਬਚਾ ਕੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ, ਮਾਰਸ਼ਲ ਲਾਅ ਜੜਣ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਬਹਾਨਾ ਹੈ।

"ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ" 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅੰਦਰ ਅੜਚਣਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ ਜੋ ਸੁਧਾਰ ਮੰਗਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਜਵਾਨ ਅਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਭੈਅ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

1900 ਦੀ ਮੁੜ-ਈਲੈਕਸ਼ਨ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਪੋਸਟਰ : ਅਗਾਂਹਵਧੂਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਵਿਲੀਅਮ ਮੈਕਕੈਨਲੇ ਬੜੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੀ। ਇਕ ਕਮਿਊਲਿਸਟ-ਅਨਾਰਕਿਸਟ (ਲਾਲ) ਵੱਲੋਂ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ, ਪਰਧਾਨਗੀ 'ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ' ਟੈਡੀ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਗਈ, TR ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਜਾ ਕੇ ਇਕ "ਮਾਨਿਟਰੀ/ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ" ਖੜਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 26
ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਯੂਰਪੀ ਸਰਕਾਰਾਂ "ਪੰਘੂੜੇ ਤੋਂ ਕਬਰ" ਤੱਕ, ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇਂਦੀਆ ਹਨ

ਝੂਠ : ਯੂਰਪ ਅੰਦਰ ਧਨਾਡ ਅਤੇ ਉਪਰਲੇ–ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੱਧ–ਮੱਧ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ "ਰੱਖਿਆ" ਲਈ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਤਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭਾਰ ਅਤੇ "ਜਿਊਣ ਦੀ ਕੀਮਤ/ਕੋਸਟ ਆਫ ਲਿਵਿੰਗ" ਏਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ "ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ" ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ 90% ਜਵਾਨ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ, ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਮਿਆਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਜਵਾਨ ਯੂਰਪੀ ਮਰਦ, 20ਵਿਆਂ ਅਤੇ 30ਵਿਆਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜੀ ਰਿਵਾਜ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਫ੍ਰੀ/ਖਰੈਤੀ" ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇਦਾਰਿਆਂ/ਸਿਸਟਮ ਨਾਲੋਂ ਏਨੀ ਘਟੀਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਖਰਚਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਨੇ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ "*ਸੋਵੀਅਤ* ਯੂਰਪੀ ਯੂਨੀਅਨ" ਭਾਵ ਯੂਰਪੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਕਿਓਰਿਟੀ/ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਖੇਤੀਆਂ/ਪਲਾਨਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੈ–"ਥ੍ਰੀ ਹਾਟਸ ਐਂਡ ਏ ਕਾਅਟ" ਭਾਵ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਗਰਮ ਖਾਣਾ ਤੇ ਇਕ ਮੰਜਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਟ ਅੱਪ/ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦ।

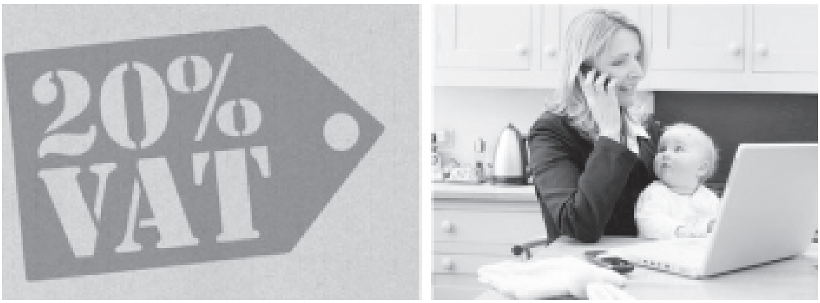

ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਭਾਰੇ ਛੁਪੇ ਹੋਏ VAT (Value Added Taxes) ਅਤੇ ਛੁੱਪੀ ਹੋਈ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਜ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਬੇਖ਼ਬਰ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿੱਟਾ/ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਮਾਵਾਂ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 27
ਖਪਤਕਾਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਘਰ, ਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ।

ਝੂਠ : ਕਰਜ਼ਾ-ਅਧਾਰਿਤ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਅੰਦਰ, ਉੱਚੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਸਮਾਨੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਿਆਲੀ/ਹਵਾਈ/ਨਕਲੀ (ਨਿਰੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼) ਕਰਜ਼ਾ-ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਈਮਾਨਦਾਰ, ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਕਤ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਸੈੱਟ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਅਹਿ ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ 1970 ਆਂ ਵਿਚ, ਫੈੱਡ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ, ਬੜੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਅਮਰੀਕਨ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜੋੜ ਕੇ, ਕੈਸ਼ ਨਾਲ ਘਰ ਵੀ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵੀ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਅੱਜ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ–ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਫੈਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜੁਰਮੀਆਂ ਦੀ।

ਮਹਿੰਗੇ ਸਮਾਨਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸਗੋਂ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ

ਮਿੱਥ ਨੰ: 28

ਬੈਂਕ ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੀ ਕਰਜ਼ੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਝੂਠ : ਜੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਜਮ੍ਹਾਂ-ਕਰਦਿਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੀ ਵਰਤਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਐਨਾ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ (ਮਖੌਲ ਪੈਸਾ) ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਚਾੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਕਿੰਗ, ਨਾਲ ਰਲਾ ਲਵੋ ਫੈੱਡ ਦੀ "ਕਟੌਤੀ ਵਾਲੀ ਬਾਰੀ", ਏਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੈਂਕ "ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰੋਂ", ਪੈਸਾ ਉਗਾ ਕੇ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਠੋਸ ਦੇਂਦੇ/ਟੀਕਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਨੇ = ਪੈਸੇ/ਨੋਟਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ (ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ/ਬੂਮ/ਫੈਲਾਓ)....ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਪਸ ਹੁੰਦੇ ਨੇ = ਪੈਸੇ/ਨੋਟਾਂ ਦਾ ਸੁੰਗੜਨਾ/ਘੱਟ ਹੋਣਾ (ਡੇਫਲੇਸ਼ਨ/ਫੂਕ ਨਿਕਲਣੀ/ਬਸਟ/ਢੈਅ ਢੇਰੀ)

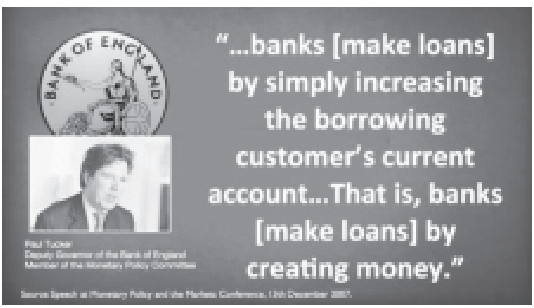

"........ਬੈਂਕ (ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ) ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਅੱਖਰ ਝਰੀਟ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ....ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਬੈਂਕ (ਕਰਜ਼ਾ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਨੇ) ਪੈਸਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਨੇ"

ਮਿੱਥ ਨੰ: 29

ਫੈਡਰਲ ਡੀਪਾਜ਼ਿਟ (FDIC), ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਝੂਠ : FDIC ਅਸਲ ਵਿਚ ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਕਿੰਗ ਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ/ਉਤਪਨ ਹੁੰਦੀ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਾਉਣ ਦੀ ਦੌੜ ਅਤੇ ਭਗਦੜ/ਪੈਨਿਕ/ਘਬਰਾਹਟ

ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਇਨਸ਼ੋਰੈਂਸ" ਇਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਚਲਾਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਦੇ ਲੋੜ ਨਾ ਪੈਂਦੀ ਜੇ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਨਾਲੀ 100% ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੀ।

FDIC ਹਰ ਸਾਲ ਵੱਧ ਰਹੀ "ਜੀਵਨ ਦਰ/ਕੋਸਟ ਆਫ ਲਿਵਿੰਗ" ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਘਾਟਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ/ਇਨਸ਼ੋਰੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ।

ਇਕ ਤਜਰਬਾ ਕਰੋ: ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ $10000 ਕੈਸ਼ ਵਿਚ ਮੰਗੋ। ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਮਿਲੇਗਾ "ਨਹੀਂ"। ਇਹ ਕੈਸੀ ਇਨਸ਼ੋਰੈਂਸ ਹੈ?

FDIC - ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਦੀਆਂ ਚਲਾਕੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਨਮੂਨਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਫ੍ਰੈਕਸ਼ਨਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 30
ਬਜਟ ਘਾਟਿਆਂ/ਡੈਫੀਸਿਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ

ਝੂਠ : ਬੜੇ "ਕੀਨੀਸ਼ੀਅਨ" ਵਿੱਤੀ ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ/ਵਿਪ੍ਰੀਤ (ਖੁਲ੍ਹੇ ਖਰਚੇ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀਏ ਜੋਨ ਕੀਨੀਜ਼ ਪਿੱਛੇ) ਸਾਲਾਨਾ ਬਜਟ ਘਾਟੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਕਾਨੋਮੀ ਦਾ ਭਾਰੀ ਹਾਣ/ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ: 1. ਨਿੱਜੀ ਇਕਾਨੋਮੀ ਉੱਤੇ ਵਡੇਰੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਕਰਜ਼ੇ, ਸਗੋਂ ਨਾਲ ਹੀ

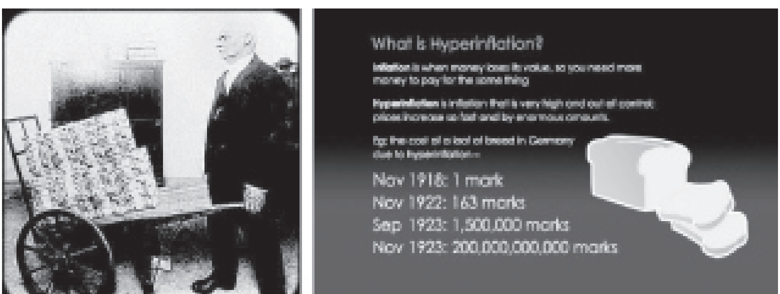

ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਪਿੱਛੋਂ, ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਜਰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਬਜਟ ਘਾਟੇ ਸਚਮੁੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ। ਮਹਾਂ ਉੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੱਚਤਾਂ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕੀ ਬਾਂਡਾਂ ਦਾ ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ ਵੀ ਲਾਹੁਣਾ ਹੈ। 2. ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਬਾਂਡ ਫੈੱਡ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ (ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚੋਂ) ਉਹ ਨਵੀਂ ਕਰੰਸੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ (ਸਮਝੋ ਨਕਲੀ) ਜੋ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਇਕ ਵੱਡਾ ਢੰਗ ਰਿਹੈ ਜੋ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਕਰ ਕੇ "ਜਿਊਣ ਦਾ ਮੁੱਲ/ਕੋਸਟ ਆਫ ਲਿਵਿੰਗ" ਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 31

ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਇਕ "ਫੈਡਰਲ"/ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੈਂਸੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ "ਰੀਜ਼ਰਵਜ਼"/ਬੱਚਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਸਟਮ ਦੀਆਂ ਕਈ ਟਾਹਣੀਆਂ/ ਏਜੈਂਸੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਝੂਠ : ਸ਼ਬਦ "ਫੈਡਰਲ" ਆਪਣੀ ਏਸ ਸੱਚਾਈ/ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਫੈੱਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਟਾਹਣੀਆਂ, ਅਗੋਂ ਹੋਰ ਟਾਹਣੀਆਂ, ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਖੀਰ ਤੱਕ ਰੌਕਫੈਲਰ ਅਤੇ ਰੌਥਚਾਈਲਡ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਅੰਦਰ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ "ਰੀਜ਼ਰਵ"/ਬੱਚਤਾਂ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈੱਡ ਕੌਂਟਰਫੀਟ/ਨਕਲੀ ਕਰੰਸੀ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰੋਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਯਰੀ/ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਾਂਡ ਜੋ ਫੈੱਡ "ਖ੍ਰੀਦਦੀ" ਹੈ, ਬੱਚਤਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਏਹੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ "ਸਿਸਟਮ/ਪ੍ਰਨਾਲੀ" ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈੱਡ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿਚ

"ਰੀਜਨਲ ਬੈਂਕ"/ਇਲਾਕਾਈ ਬੈਂਕ ਉਸੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਦੀਆਂ ਨਹੁੰਦਰਾਂ ਨੇ

ਹੈ (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਡੈਨਵਰ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਜ਼ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਲੂਈਸ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ)। ਇਲਾਕਾਈ/ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਬਰਾਂਚਾਂ/ਟਾਹਣੀਆਂ ਕੇਵਲ ਬਾਰੀ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ-ਚੇਅਰਮੈਨ, ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਹਣੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ, 12 ਇਲਾਕਾਈ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਥ ਨੰ: 32

ਪੈਸਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਆ ਸਲਾਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵੇਲੇ ਖਰੀਦੋ ਅਤੇ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਸਮੇਂ ਵੇਚੋ

ਸੱਚ... ਪਰ... ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਨੇ ਜੋ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇਸ ਕਥਨ ਦੇ ਅੰਦਰੋ ਅੰਦਰ ਸਲਾਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਂ ਸਾਥੀ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੁੱਟਣਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਨਾ, ਸਟਾਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦੀ ਮਾਰਕਿਟਾਂ ਅੰਦਰ "ਉੱਚੇ" ਅਤੇ "ਨੀਵੇਂ" ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝੂਟਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਰਜ਼ਾ-ਕਰੰਸੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਸੇ/ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਛੇੜ ਛਾੜ। ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸਿਸਟਮ ਸਾਨੂੰ ਓਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧੋਖੇ ਭਰੀ ਖੇਡ ਖਿਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਧਾਰਣ : ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਘਰ "ਉੱਚੇ" ਸਮੇਂ $300,000 ਤੋਂ ਇਕ ਨਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜਾ ਆਪਣੀ ਭਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ $50,000 ਬੱਚਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿਚ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ $250,000 ਡਾਲਰਾਂ ਲਈ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਫੈਲਾਈ ਹੋਈ ਮਾਰਕਿਟ 33% ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਕਰਜ਼ਾ-ਕਰੰਸੀ

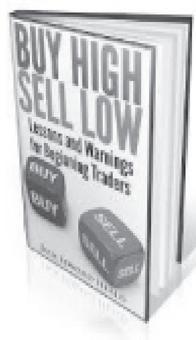

ਕਰਜ਼ਾ ਆਧਾਰਤ ਮਾਨਿਟਰੀ/ਕਰੰਸੀ ਸਿਸਟਮ ਪੂੰਜੀ ਲਾਉਣ ਦੀ ਇਕ ਪੱਤੇ ਲਾਉਣ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨ ਖੇਡ ਵਿਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੰਤਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲੈਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਜ ਹੀ ਕਰੇ।

ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਾਰਨ)। ਇੰਜ ਜਵਾਨ ਜੋੜੀ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੀ ਮਕਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ (ਪਰ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚੇ!) ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਹੱਸਦੇ ਖੇਡਦੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਕਿੰਜ ਦਾ ਜ਼ਾਲਮ ਸਿਸਟਮ ਹੈ ਜੋ "ਥੱਲੇ ਖਰੀਦੋ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਵੇਚੋ" ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ?

– ✶ –

ਭਾਗ-3

ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਕਾਰੀ ਬਾਰੇ
ਟੂਕਾਂ/"ਕੋਟਸ"

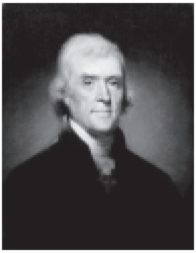

"ਮੈਂ ਇੰਜ ਮੰਨਦਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕਕਾਰੀ ਇਦਾਰੇ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਹਮਲਾਆਵਰ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨੇ। ਅੱਗੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚੇ ਧਨੀ ਖੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਨੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਨੇ। ਪੈਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਨੇ।"

-ਥਾਮਸ ਜੈਫਰਸਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਕਰਤਾ
ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ

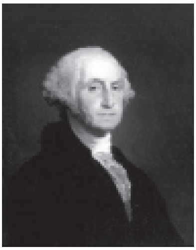

ਜੇ ਅਸੀਂ ਢੰਗ ਦੀ ਭਾਲ ਅੰਦਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਠੇਡਾ ਖਾ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੋਟਾਲੇ ਵਿਚ ਫਸ ਗਏ, ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਵਿਚ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਸਾਡੇ ਸਿਆਸੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਹੀ ਹਾਲ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਇਨਸਾਨੀ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅੰਗਾਂ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸੂਬੇ/ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਕੜ ਲਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਵਪਾਰ ਤਬਾਹ ਹੋਣਗੇ, ਭਲੇ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਦਬਾਏ/ਕੁਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ।"

-ਜਾਰਜ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ "ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪਿਤਾ"

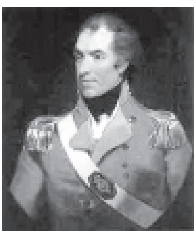

"ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੂਦ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ, ਉਸ ਸਭ ਪੈਸੇ ਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ "ਕੁਛ ਨਹੀਂ" ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

-ਵਿਲੀਅਮ ਪੈਟਰਸਨ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ
ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, 1694 ਵਿਚ

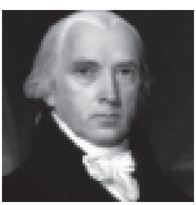

"ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ "ਪੈਸੇ ਬਦਲਾਉਣ ਵਾਲੇ"/ money changer ਧੋਖਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਹਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤ ਕੇ, ਪੈਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ"

ਜੇਮਜ਼ ਮੈਡੀਸਨ, ਯੂ ਐਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪਿਤਾ,
ਚੌਥਾ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ

"ਗਰੀਬੀ (ਅਮਰੀਕੀ ਬਸਤੀਆਂ ਅੰਦਰ) ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਹੈ, ਇੰਗਲਿਸ਼ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਉਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਸਤੀਆਂ ਅੰਦਰ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ... ਇਨਕਲਾਬੀ ਜੰਗ (ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਅਸਲੀ ਕਾਰਨ ਏਹੀ ਸੀ)" ਬਸਤੀਆਂ ਨੇ ਚਾਹ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਸਲੇ ਸਹਿ ਲੈਣੇ ਸਨ, ਜੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਬਸਤੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ/ਦੌਲਤ ਨਾ ਖਿੱਚ ਲਈ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ।"

ਬੈਂਜਮਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਨੇ 1765 ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਹਾ : ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲੋਂ ਧੱਕੇ ਨਾਲ 1764 ਦਾ ਕਰੰਸੀ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਸਤੀਆਂ ਅੰਦਰ ਅਮਰੀਕਨ ਆਪਣੀ ਕਰੰਸੀ ਆਪ ਨਹੀਂ ਸਨ ਛਾਪ ਸਕਦੇ।

"ਕਿਸੇ ਕੌਮ/ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਗ਼ੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ।"

-ਜੌਨ ਐਡਮਜ਼, ਦੂਜਾ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ

"ਜਦੋਂ ਇਕ ਸਰਕਾਰ ਬੈਂਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬੈਂਕਰ ਹੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੱਥ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਥ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੈਂਦਾ ਹੈ.... ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਤ–ਭੂਮੀ ਨਹੀਂ; ਪੈਸਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ/ਫਾਈਨੈਂਸਰਾਂ ਅੰਦਰ ਨਾ ਦੇਸ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸ਼ਰਾਫਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ – ਮੁਨਾਫ਼ਾ" *-ਨਪੋਲੀਅਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟ, ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ*

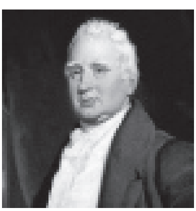

"ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਐਕਟ/ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ/ਪੈਸਾ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਘੜਤ ਦਾ ਟੀਚਾ ਸੀ ਰਤਾ ਰਤਾ

ਕਰਕੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਘਰ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰਖਵਾ ਦੇਣਾ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਐ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖਿਆ-ਬਹੁਲਤਾ/ਪ੍ਰਫੁਲਤਾ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੁੰਦਿਆਂ ਭੁੱਖਮਰੀ/ਕਹਿਤ"

ਵਿਲੀਅਮ ਕੋਬੈੱਟ "ਦ ਪੋਲਿਟੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ" ਜੁਲਾਈ 14, 1810

"ਹੁਣ ਦੇ (ਕੇਂਦਰੀ) ਬੈਂਕ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੀਆਂ.... ਕਿ ਕਿਆਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਨ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਡਿੱਗਣੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਚਲਾ ਕੇ ਇਹ ਸੰਸਥਾ (ਬੈਂਕ) ਜਾਂ ਇਹਦੇ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੜੀ/ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ।

"ਜੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅੰਦਰ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹਾਂ ਜੋ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਸ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਸਗੋਂ ਰੀਪਬਲਿਕ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਸਰਾਪ ਹੈ; ਇੰਜ ਇੰਤਜ਼ਾਮੀਆਂ ਅੰਦਰ ਇਕ ਧਨਾਡ ਜਮਾਤ ਖੜੀ ਕਰ ਕੇ ਦੇਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਐਂਡਰੀਊ ਜੈਕਸਨ, ਸੱਤਵਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ

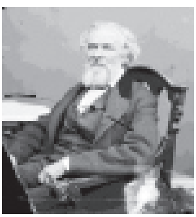

"ਇਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ/ਬਦਫੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ, ਇਸ ਦੀ ਨਿਰੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੀ... ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸਪਿਰਿਟ/ਸੋਚ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ"

-ਨਿਕੋਲਸ ਟ੍ਰਿਸਟ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਂਡਰੀਊ ਜੈਕਸਨ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ : ਇਹ ਬਿਆਨ ਟ੍ਰਿਸਟ ਨੇ ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਵਰ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ "ਸੈਕੰਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਦ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ" ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ।

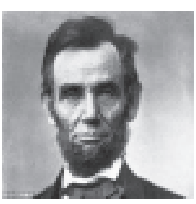

"ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਕਰੰਸੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਪੈਦਾ ਕਰੇ, ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਘੁਮਾਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖਰਚਣ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ-ਰਿਆਇਆ/ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਵੇ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਅਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਲਦੇ ਟੈਕਸ-

ਭਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਦ ਭਰਨ ਤੋਂ ਮਹਾਂ ਚੋਖੀ ਬੱਚਤ/ਰਾਹਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਜ ਕਰੰਸੀ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੁੱਕ ਕੇ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਨੌਕਰ ਬਣ ਕੇ ਰਹੇਗੀ।"

- ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ, ਸੋਲਵਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵੀ ਕੋਈ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਾਰੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣਦਾ ਹੈ... ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਚੋਟੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕ, ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ/ਫੈਲਾਉ ਅਤੇ ਡੀਪ੍ਰੈਸ਼ਨ/ਢੈਅ ਢੇਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ"

ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੇਮਜ਼ ਗਾਰਫੀਲਡ, 1881 (ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗਾਰਫੀਲਡ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।)

"ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਉਧਾਰਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ "ਕੁਝ ਨਹੀਂ" ਅੰਦਰੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਰਲੈਫ ਐਮ ਹਾਤਰੀ, ਰਹਿ ਚੁਕਿਆ ਖਜ਼ਾਨੇ/ਟ੍ਰਯਰੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ

"....ਸਾਡਾ ਕੁੱਲ ਮਾਨਿਟਰੀ/ਕਰੰਸੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸਿਸਟਮ ਪੁੱਜ ਕੇ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ-ਅਧਾਰਤ ਹੈ... ਅਸਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾਈ, ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਛਾਅ ਗਿਆ, ਪਰ 1971 ਪਿੱਛੋਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਅੱਤ ਹੀ ਚੁੱਕ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਅਧਾਰਤ (ਸੋਨਾ) ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

-ਦ ਅਰਲ ਆਫ ਕੈਥਨਸ, ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿਚ ਸਪੀਚ ਅੰਦਰ

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਦੇਸ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਉੱਤੇ ਪਕੜ ਰਖਦੇ ਨੇ, ਓਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਤਲੀ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ"

ਰੈਜੀਨਲਡ ਮੈਕਕੈਨਾ, ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਟਾਕ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪੀਚ ਦੇਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਸੰਨ 1924

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਨੇ, ਇਹ ਕੰਮ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਾਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਬਾਰੇ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿਛਲਿਆਂ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਅੱਜ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਏਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਉਭਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਘੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਨੇ।"

ਐੱਚ ਡਬਲਯੂ ਵਾਈਟ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ

ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ – ਇਸ ਅੰਦਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਗ਼ੁਲਾਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ"

- *ਲੀਓ ਟਾਲਸਟਾਏ, ਰੂਸੀ ਲੇਖਕ*

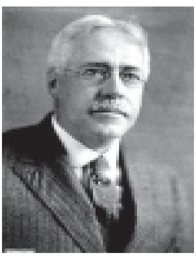

"ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ 1910 ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਛੜਯੰਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵਾਂ.... ਇਹ ਕੋਈ ਅੱਤ ਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੈਕਿਲ ਆਈਲੈਂਡ ਦਾ ਸਾਡਾ ਖੁਫੀਆ ਸਫ਼ਰ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਖ਼ੀਰ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ....

ਸਾਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਆਉਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਚੱਲਣ ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਨਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਿਣਕ ਨਾ ਪਵੇ, ਨਿਊਜਰਸੀ, ਹਡਸਨ ਦੇ ਰੇਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਸੈਨੇਟਰ ਐਲਡਰਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ/ਨਿਜੀ ਰੇਲ ਡੱਬਾ, ਦੱਖਣ ਜਾਂਦੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਉੱਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ... ਜੇ ਸਾਡਾ ਭੇਤ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਖੇਡ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਫ੍ਰੈਂਕ ਵੈਂਡਰਲਿਪ, ਬੈਂਕਰ...ਜੈਕਿਲ ਆਈਲੈਂਡ, ਜੌਰਜੀਆ ਅੰਦਰ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਗੋਂਦ ਗੁੰਦਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ 25 ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਬੋਲਿਆ।

"ਇਹ (ਫ੍ਰੈਡਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ) ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮਹਾਂ ਦੇਵ–ਕੱਦ ਟਰਸਟ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ (ਵਿਲਸਨ) ਇਸ ਬਿੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ

ਇਕ ਅਦਿੱਖ/ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਪੈਸਾ ਉਗਾਉਂਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ... ਆਉਂਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਉੱਤੇ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਕਰੰਸੀ ਬਿੱਲ ਕਾਨੂੰਨ-ਸਾਜ਼ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਜੁਰਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅੱਜ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿੱਤੀ ਗਿਰਾਵਟਾਂ ਸਾਇੰਸੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਵਿੱਤੀ ਸਿਸਟਮ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਇਕ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਟੋਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ਮੰਤਵ ਹੈ-ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਵਰਤਣਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ।"

"ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੋਰਡ ਰਤਾ ਜਿੰਨਾਂ ਡਿਸਕਊਂਟ/ਰਿਆਇਤੀ ਰੇਟ ਵੱਧ ਘੱਟ ਕਰਕੇ ਮਾਰਕਿਟ ਅੰਦਰ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੇਟ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਛੇੜ ਛਾੜ ਕਰਕੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾਅ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਹਾਲਤਾਂ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤਾਂ/ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਅੰਦਰਲੀ ਵਾਕਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾਅ ਬਾਰੇ ਅਗਾਊਂ ਖਬਰ ਹੈ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਅਜੀਬੋ ਗਰੀਬ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਲਾਭ/ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਚੌਣਵੀਂ ਕਲਾਸ ਵਾਸਤੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ... ਵਿੱਤੀ ਸਿਸਟਮ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਨਿਰੋਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇਕੋ ਹੀ ਟੀਚਾ ਹੈ-ਪੈਸਾ ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਵਰਤਣਾ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਆਪ ਕਮਾਉਂਣਾ।"

-ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ ਚਾਰਲਸ ਲਿੰਡਬਗਰਗ (ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਵਾਬਾਜ਼ ਦਾ ਪਿਤਾ)

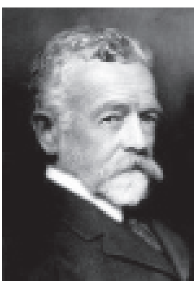

"ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ, ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਅੱਜ ਹੈ, ਵੱਡੇ ਕਰੰਸੀ ਫੈਲਾਓ ਲਈ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਐਸਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ (ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ) ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਵਿਚ ਡੋਬ ਦੇਵੇ।

-ਸੈਨੇਟਰ ਹੈਨਰੀ ਕੈਬਟ ਲਾਜ ਸੀਨੀਅਰ-1913

"ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਇਕ ਮਹਾਂ ਬੇਈਮਾਨ/ਕੁਰੱਪਟ ਇਦਾਰਾ/ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਟਾਕਰੇ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੋਰਡ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਚੰਡਾਲ ਇਦਾਰੇ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਿਐ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਬਣਾ ਦਿੱਤੈ। ਇੰਜ ਧਨਵਾਨ ਗਿਰਝਾਂ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਘੋਟਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਾਂ ਜਿਹੇ ਕੁਰੱਪਟ/ਬੇਈਮਾਨ ਇਦਾਰੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ। ਮੇਰੇ ਵਾਕਫੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੱਜਣ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੇਸ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਅਮਰੀਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਇਦਾਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਰਜ਼ਾ ਈਜਾਰੇਦਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੂੰਢ/ਲੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਹਨ"

"....ਮਹਾਂ ਮੰਦੀ ਅੱਚਣਚੇਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦਿਲ ਛੱਡ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ (ਬੈਂਕਰ) ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰ ਸਕਣ।"

- *ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ ਲੂਈ ਦੀ ਮੈਕਫੈਡਲ*

"ਇਹ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਰਾਕਫੈਲਰ ਸਟੈਂਡਰਡ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਦੇਸ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅੰਦਰਲਿਆਂ ਕਾਲਮਾਂ ਦੇ "ਡੰਡਿਆਂ" ਨਾਲ ਅਮੋੜ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਅਫ਼ਸਰ ਅਦਿੱਖ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀਓਂ ਹੱਥ ਧੋਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ"

- *ਜੋਹਨ ਹਾਈਲਾਨ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਦਾ ਮੇਅਰ*

ਸਬੰਧ ਵਿਚ : ਇਕ ਸਪੀਚ ਅੰਦਰ ਟਿੱਪਣੀ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼, 1927

ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਸ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਬਾਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਭਲਕੇ ਤੜਕੇ ਹੀ ਇਨਕਲਾਬ ਆਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ।

-ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ, ਬਾਨੀ ਫੋਰਡ ਮੋਟਰ ਕੰਪਨੀ

"ਜੇ ਦੇਸ ਇਕ ਡਾਲਰ ਦਾ ਬਾਂਡ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਡਾਲਰ ਦਾ ਨੋਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੈ। ਜਿਹੜਾ ਤੱਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਅੱਛਾਈ ਬਖਸ਼ਦੈ, ਉਹੀ ਨੋਟ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰਦੈ। ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਨੋਟ ਵਿਚ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਉੱਤੇ

ਬਾਂਡ ਵਰਤਦਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਦੂਣਾ ਕਰਦੈ ਸਗੋਂ 20% ਹੋਰ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਈਮਾਨਦਾਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਰੰਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੇਠ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪੁਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਘਟੀਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ ਬਾਂਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੈ, ਪਰ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਇਕ ਸੂਦਖੋਰ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਏ। *-ਥਾਮਸ ਐਡੀਸਨ, ਖੋਜੀ*

"ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਮਾਡਰਨ/ਅਧੁਨਿਕ ਲੈਜਰ-ਅੰਦਰਾਜ ਵਿਚ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾ ਸਕਦੇ, ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਛੁਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

-ਮੇਜਰ ਐਲ ਐਲ ਬੀ ਆਂਗੂਜ

"ਏਨ੍ਹਾਂ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰੀਂ ਚੜ੍ਹੇ, ਭੇਦ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਖੋਹ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਚੋਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ।"

ਬਰਤਾਨਵੀ ਲਾਰਡ ਜੋਹਨ ਮੇਨਾਰਡ ਕੀਨੀਜ਼ (ਕੀਨੀਸ਼ੀਅਨ ਇਨੋਮਿਕਸ ਦਾ ਪਿਤਾਮਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਰ ਸਾਡਾ ਦੇਸ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ)

"ਜੇ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ/ਕਰੰਸੀ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ"

ਮੈਰੀਨਰ ਅਕਕਲੀਸ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਏਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ : "ਹਊਸ ਕਮੇਟੀ ਓਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਕਰੰਸੀ" ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ - 1941

"ਆਧੁਨਿਕ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਨਾਲੀ "ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰੋਂ" ਕਰੰਸੀ ਘੜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੱਥ ਦੀ ਚਲਾਕੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਉਤੇ ਕੋਈ ਉਧਾਰਣ ਨਹੀਂ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੂੰ ਨਾ ਬਰਾਬਰੀ ਅੰਦਰ ਨਿਮਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਕਰਮ ਅੰਦਰ ਜੰਮਿਆਂ ਗਿਆ... ਬੈਂਕਰ ਕੁਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਵੋ, ਪਰ ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ/ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਹਿਣ ਦੇਵੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੈਨ

ਨਾਲ ਦੋ ਝ੍ਰੀਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਏਨਾ ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਸਭ ਕੁਝ ਖਰੀਦ ਲੈਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਖੋਹ ਲਵੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਜਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਅਮੀਰੀਆਂ ਉੱਡ ਜਾਣਗੀਆ, ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਊਂਣ ਜੋਗੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਜੋਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ....ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਤਾਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿਓ ਪੈਦਾ ਕਰੰਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਹੇਠ।"

ਸਰ ਜੋਸੀਆ ਸਟੈਂਪ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ
(ਟੈਕਸਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅੰਦਰ ਸਪੀਚ ਦੇਂਦਾ-1927)

"ਇਕੋਨੋਮਿਕਸ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਇਕ ਐਸਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅੰਦਰ ਵਲਵਲੇਂਵੇ ਪਾ ਕੇ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਤੇ ਦਿਸ/ਲੱਭ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬੈਂਕ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਨੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੌਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

- ਜੌਨ ਕੈਨੈਥ ਗੈਲਬਰੇਥ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਇਕੋਨੋਮਿਕਸ ਹਾਰਵਰਡ

"ਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਪੈਸਾ ਕਰਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਤੇ ਸੂਦ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਇਕਾਨੋਮੀ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

- ਜੌਨ ਐਮ ਯੈਟਰ, ਅਮਰੀਕੀ ਟ੍ਰਯਰੀ/ਖਜ਼ਾਨਾ ਵਿਭਾਗ

"ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੁਦਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਪਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।"

-ਜੌਨ ਬੀ ਹੈਂਡਰਸਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ
"ਪ੍ਰਾਈਸ ਇਕੋਨੋਮਿਕਸ"

"ਜੇ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ੇ ਲਾਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੈਂਕ ਅੰਦਰ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਇਕ ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਸਿੱਕਾ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ

ਜਾਣ ਕੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਚੱਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਡਾਲਰ, ਕੈਸ਼ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਧਾਰਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬੈਂਕ ਖੁਲ੍ਹੀ ਨਕਦੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਧਨਾਡ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ; ਜੇ ਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਈ ਮਾਨਿਟਰੀ ਸਿਸਟਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਬੇਬਸ ਹਾਲਤ ਦੀ ਟ੍ਰੇਜਿਡੀ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲਤਾ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ-ਪਰ ਹੈ ਏਹੀ ਕੁਝ। ਸਭ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇ (ਬੈਂਕਕਾਰੀ) ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਜਲਦੀ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਤਬਾਹ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

-ਰੋਬਰਟ ਹੈਂਪਹਿੱਲ, ਜੋ 8 ਸਾਲ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਐਟਲਾਂਟਾ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਮੈਨੇਜਰ ਰਿਹਾ

"ਸਾਡੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਡਾਲਰ, ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਵਾਅਦੇ/ਇਕਰਾਰ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਓਸ ਪੈਸੇ ਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈਣ ਹੀ ਨਹੀਂ"

-ਇਕੋਨੋਮਿਸਟ ਇਰਵਿੰਗ ਫਿਸ਼ਰ

"ਵਿਅਕਤੀ, ਵਪਾਰੀ/ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ, ਹਰ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ"

-ਇਕੋਨਿਮਿਸਟ ਬਾਈਰੋਨ ਡੇਲ

"ਬਹੁਤੇ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਰੰਸੀ ਕਰਜ਼ੇ ਚਾੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸੋਝੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਵਹੀ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਕਦੇ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਾਲ ਛੇੜ ਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ"

-ਸੈਨੇਟਰ ਬੈਰੀ ਗੋਲਡਵਾਟਰ

"ਪਿਛਲੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਅੰਦਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਉਪਰਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸਟਾਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ 15 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਦੇ ਘੋਟਾਲੇ ਦਾ ਪਰਦਾ ਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਕ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

-ਬਕਮਿਨਸਟਰ ਫੁਲਰ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਖੋਜੀ

"ਹਰ ਇਕ ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ, ਹਰ ਇਕ ਸੈਨੇਟਰ ਐਨ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ (ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਚੁੱਕੇਗਾ) ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜ ਕੀਤਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ (ਗੱਫੇ) ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੀ।

-ਰਾਬਰਟ ਏ ਹੀਨਲੀਨ, ਲੇਖਕ

"ਇਲਾਕਾਈ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੈਂਸੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ...ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸਥਾਨਕ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਹੇਠ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਹਨ"

-ਲਿਊਈਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ, 9ਵੀਂ ਸਰਕਿਟ, 1982

"ਜਿਉਂ ਹੀ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਨੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 10 ਮਿਲੀਅਨ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀਆਂ/ਬਾਂਡ ਖਰੀਦਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਇੰਜ 10 ਹਫਤੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ 100 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਰੰਸੀ ਨਾਲ ਸੋਕਾ ਮੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ"

-ਯੂਸਟੇਸ ਮੂਲਿਨਜ਼, ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ

"ਇਕ ਧਾਤ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹੀ ਨੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਸਾ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਕੇਵਲ 1/1000 ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕਰੰਸੀ ਸਪਲਾਈ ਬਣਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਰੰਸੀ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰਾਜ/ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।"

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈਨਰੀ ਸੀ ਕੇ ਲਿਊ, ਇਕੋਨੋਮਿਸਟ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਡੀਪਾਰਟਮੈਂਟ ਇਕੋਨੋਮਿਕਸ UCLA

"ਬੈਂਕ ਪੈਸਾ/ਕਰੰਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਹੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਕੀ ਹੈ.... ਇਸ ਨੂੰ ਘੜਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਅੰਦਰ ਇਕ ਐਂਟਰੀ ਹੀ ਝਰੀਟਣੀ ਹੈ। ਬਸ ਏਨਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ... ਹਰ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ... ਨਵਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ– ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਕਰੰਸੀ।"

-ਗਰਾਹਮ ਟਾਵਰਜ਼, ਗਵਰਨਰ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਕੈਨੇਡਾ

"ਜਦੋਂ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ, ਸਰਕਾਰੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਇਕ ਚੈੱਕ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਓਹੀ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ... ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਇਕ ਕਰੰਸੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਹੈ।"

"ਅਮਰੀਕਾ ਅੰਦਰ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਦੋ ਸਰਕਾਰਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਨੇ। ਇਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਜ਼ਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰੰਸੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।"

-ਰਾਈਟ ਪੈਟਮੈਨ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਘਰ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਕਰੰਸੀ ਕਮੇਟੀ 1960 ਵੇਂ

ਭੂਗੋਲੀ ਫਾਈਨੈਂਸਰਾਂ/ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਅੱਡੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਭੂਗੋਲੀ ਫਾਈਨੈਂਸ ਸਿਸਟਮ ਬਣੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੰਜ ਉਹ ਹਰ ਦੇਸ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਲੈ ਸਕਣ। ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ, ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਲੁਕੀ ਛੁੱਪੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ"

-ਡਾ: ਕੈਰੋਲ ਕੁਇਗਲੀ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਾਰਜਟਾਊਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਨੇ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਸੁੰਗਾੜ ਕੇ (1929 ਤੋਂ 1933 ਤੱਕ), ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਕਰ ਕੇ, ਮਹਾਂ ਮੰਦੀ/ਗ੍ਰੇਟ ਡੀਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।"

-ਮਿਲਟਨ ਫ੍ਰੀਡਮੈਨ-ਨੋਬਲ ਇਨਾਮ ਜੇਤੂ
ਮੰਡੀ ਇਕੋਨੋਮਿਸਟ

"ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ, ਅਮਰੀਕੀ ਵਸੋਂ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਇਦ 90% ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰਹੱਸਮਈ/ਰਾਜ਼ ਭਰੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਸੈਨੇਟ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੈੱਡ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਕਰ ਲੈਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਰਹੱਸ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੋੜ ਸੀ... ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੰਦਰ "ਚੁਣੌਤੀ" ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ" *-ਰਿਚਰਡ ਰਸਲ, ਸਟਾਕ ਮਾਰਕਿਟ ਇਕੋਨੋਮਿਸਟ*

"ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲੀ ਵਿੱਤੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲੀ ਕੈਸੀਨੋ ਦੇ ਲਾਭ ਹਿਤ, ਅਮਰੀਕੀ ਵਸੋਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੁੱਟਣ ਵਿਚ ਫੈੱਡ ਰੁਝਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਕੁਝ/ਚੰਦ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਨੂੰ ਭਿਣਕ ਹੈ ਕਿ ਫੈੱਡ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਸਟਮ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਕਿਵੇਂ ਤਰਾਸ਼/ਕੱਟ ਰਿਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈਨੈਂਸਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਅਮਰੀਕੀ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ/ਸੱਟ ਮਾਰ ਕੇ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਤਰ, ਕਿਵੇਂ ਘਟਦਾ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹੈ।"

-ਜੌਨ ਹੋਫਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਇਕੋਨੋਮਿਸਟ,
ਐਕਜ਼ੈਕਟਿਵ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਰਿਵਿਊ

– ★ –